

*Hrvatskoćirilični zapisi s poljičkoga i
omiškoga prostora (iz fundusa Zbirke
isprava i rukopisa pisanih bosančicom)*

1.

15. I. 1561.

Ivan Jeoriev sa svojom ženom Katarinom prodaje bratovštini Svete nedjelje, odnosno Janku i Pavlu Antunoviću i ostalima, gornji dio kuće od puta do donjih vrata pred svjedocima za 6 cekina s tim da će svi imati ubuduće slobodan pristup u dvorište rečene kuće

HR-HDA 880. I 4.

Instrument na pergameni veličine 20,4x19 cm kupljenoj 1941. u Jakše Ercegovića.

U ime Isukrstovo. Amen.

Na litъ Gospodinoviĥ tisuća i petъ satъ i sezdeset i jedno, tekući miseca jeonara na petnadestъ danъ.

Ovoj neka se zna pri koji sud ovo pismo pride kako ja Ivan Jeoriev i svojomъ vladikomъ Katarinom prodasmo bratimomъ od Svete nedilje gornji kraj kuće od orćenoga puta do dñihъ vratъ knezu Janku i Pavlu Antunoviću i ostalimъ za šestъ cekini zlatih sprid svidoci zdola pisanimi, a s ovomъ slobodno z dvorom kako kuća stoji da su voljni dojtj odasvuda i svoje činjenje učiniti.

I na todu svidoci: knez Ivan Agustinović i knez Jura Andrijašević i Stipari Mihovilović i Petar Mahovlić.

2.

24. IX. 1570.

Zakučac

Stipan Radošević daruje braći Andriji i don Ivanu, braći Novakovićima, podvornicu u Naklicama na kojoj stanuju Kovačići, a oni njemu novu zlatnu šubu za koju je Andrija dao 130 dukata i jednoga vola

HR-HDA 880. I 3.

Instrument na pergameni veličine 36,7x27,5 cm kupljenoj 1941. u Jakše Ercegovića; oštećen.

U ime Božje. Amen.

Lit G[ospod]nj[i]h tisuća i petsat' i sedmo-na-deste, tekući miseca sektebra na dan dvadeset' i četiri.

Ovo je učinjeno u Poljicah', u selu Zakučcu, prid pristavi i svidoci niže pisanima kako budući u rečenomu selu knez Stipan Radošević, Poljičanin' plemenit', i š njim zajedno knez' Andrija Novaković i tri meju njimi budući u Isukrstu počtovani g[ospodi]n' dom Ivan' kneza Andrije brat, Novakovići i budući veće plemenitih' ljudi i ine vrste podobnima i razlikima govorenji i počtenima ričmi primnjujevci (?) se i izvrstitimi počtenji, ljubeći sebe u inimi svimi stvar[i]mi više rečeni plemeniti knez Stipan i, stupivši svitlo i bilodano i lipim i počtenim glasom' i obrazom' ove riči govore:

»Slušajte ki ste totu plemeniti ljudi i ostali. Ovo ja Stipan' Radošević' u dobru zdravju momu i u dobroj kriposti naše[ga ži]vota mora darivat jednu podvornicu, u koj stoje Kovačići u Poljicah', u selu Naklicah', toj rekući podvornicu i sve ostale zemlje popovske, gore, vode, gaje, ispaše, svakoga i življenja i okolo stanja štogodir' pristoji ali bi moglo pristojati na toj podvornici [ali što je doma] u rečenomu selu aliti kotaru u Naklicah'. Toj ja više rečeni Stipan Radošević darivam' knezu Andriju Novakoviću i bratji njegovu i njih' ostatku i nakon ostatka ostatku viku vičnim zakonom' u bah' bahoma (?) u vike vikom' amen' dah i darovah breza svakoga neporočstva ljubeznivim i počtenim' darom' da im je slobodno držati, uživati ili za put' ili za dušu ili kako je njim' ugodno učiniti njim' i njih' ostatkom' u vike. A toj darovah' moje plemenščine plemenite i osobite i odione oda svakoga škapule, oda svakoga neporočstva nedržane nikomur' darovah' vičnim' darom svu prav', svu slogu koju koli ima, a ti bi smogla imati više rečena /.../ica⁷⁴ ali plemenščina u rečenomu selu Naklicah', dah' i darovah' darom koji se razumi meju živima, a toj kući da mozi knez' Andrija i bratja njegova i sinovi njih' i sinovi sinov' njih', rod' nakon' roda, u vike vikom' u bah' bahoma (?) držati, uživati, radovati, prodati, darovati na razlike svoje stvari obratiti. Obitujujvci se knez Stipan' po sebi i po svomu ostatku da, ako bi koja potreba bila, knezu Andriju i bratji njegovu i njih' ostatkom' da rečeni knez' Stipan' ima je istupiti, odgovoriti kipom'

⁷⁴ Naknadno zacrnjeno. Možda *podvornica*.

i traćenjem' svojim' proti svakomu koji bi hotili koju koli utisku uto učiniti, a taj dar učinih' za ljubav' kneza Andrije i bratje njegove, kojom ljubavju ljubezivo i užgano ljube me i za počenje i prijazan', koju mi čine i misle učiniti bratskim' razlogom' i prijazanju.«

Totu budući knez' Andrija počtenim i lubeznivim' i podklonim' načinom' je zahvaliv i govoreći: »Kneže Stipane, kada si ti nam' toliku ljubav ukazao, a ja tebi s mojom' bratjom' prikazuju jednu šubu zlatu novu, ka je gustala sto i trideset' dukat' i jednoga vola dobra na tvoje počenje.«

I tako se darovaše svitlo bilodan'no počtenim i razložnim' načinom'. I više rečeni knez Stipan' reče učiniti ov' ištrument' za veće virovanja i tvrjave i na znanje svake vrste ljudi, ki bi čtili ali slišali ali komu bi potreba vidjeti ov' ištrument' ali pismo, ko je učinjeno na potvrjenje viku večnega dara.

Svidoci i pristavi: knez' Pava Barić, Bjankit' Franulović, Desković Petar', Stipan Pavličević', Jerica Mirković i veće ih'.

Ja dom Martin Jurković, Poljičanin,
plemenite i počtovane općine poljičke kancelir,
pri tom' bih' i moljen', pisah' virno

²[Pismo o Naklic]

3.

6. III. 1575.

Grgur Jeromčić s majkom Ilinom i braćom Andrijom i Pavlom prodaju Andriji Novakoviću i njegovoj braći u Primorju svoju imovinu izuzev založene zemlje na Gripama za 45 libara

HR-HDA 880. I 5.

Notarski instrument veličine 26,5x23,5 cm kupljen 1941. u Jakše Ercegovića; prilično izbljedjela slova.

Va ime Božje. Am[en].

Litъ G[ospo]dnjihъ 1575., za prisvitloga gosproctva bnetačkoga, u vrime uzmožnoga g[ospodi]na Alojža Kapela, počtovanoga kneza i kapetana splickoga, i u vrime plemenitoga muža g[ospodi]na Agustina Maričića, dostojnoga kneza poljičkoga, a sudacъ knezъ Paval Stipanovićъ i knezъ Mikloušъ, sinъ bivšega kneza Pavla Kovačića na misto ot'čevo, i knezъ Gr'gurъ Durićъ, a pristavъ rotni Tomašъ Aničićъ, danъ 6. marča.

Ovoj je učinjeno u Poljicihъ pridъ svidoci i pristavi niže pisanimi kako knezъ Grgurъ Jeromčić i s matero[m]ъ svojo[m]ъ gospođomъ Ilinomъ i zъ bratimi Andrijomъ i Pavlomъ prodadu u S[elc]ahu (?) u strminu knezu Andriji Novakoviću sъ bratimi niki jedan svo[j] ždribi postavljень u Primorju u Krugu /.../ godi držahu njihъ kmetъ Dragićъ Jasićъ. Toj sve prodadu u S[elc]ahъ (?) u strmъ samahъ i gore i vode i svakoga pristojanja, tako ča je godirъ njihъ zemlje i plemenъšine kako ča je tega na crikovnomъ, toj sve-kupnihъ prodadu rečenimъ Novakovićima sve-kupno, odloživъ jednu zemlju u mistu na Gripahъ tere ni k lapatъ vinograda na crikovnomъ, ki su založili sili za jednu dolamu novu (?) činjenu, a toj Dursu Lisičiću, tako na i tuj dolamu kada vrate ali plate da su i kъ tomu voljni pristupiti da ino sve-kupnicъ prodasъ rečenimъ bratincemъ Novakovićemъ za cinu i u ime sine libaгъ четiridesetъ i petъ. Toj takoj isti Jeromčići prodasъ rečenimъ bratučedomъ svojimъ Novakovićemъ, a od nji kupiše u baha (?) u strminu zakonomъ vikuvičnimъ sebi i svomu ostatku i poslidku i nakon ostatka ostatku i odъ tomъ se oboj kuintentaše obi dvi strani i kupъtenti biše.

Na toj su svidoci i pristavi: Matijašъ Dragožnić i Pavao Ilandrićъ, Bogutovićъ Ivčićъ, pristavi.

*/notarski znak/ Пija /.../
s oblastju cesars[ko]m not[a]r rotni
i za sada općinъ poljičke kanč[ili]r
na /.../ sihъ /.../
pisahъ virno i u pupliku iz njemъ ime
i bili sumljī (?) navadni rodъložnihъ (?)*

²[Pismo od zemlje u Krugu u Jeromčića]

4.

22. X. 1579.

Zakučac

Braća Petar i Ivan Radošević prodaju Mikloušu Ivaniševiću i njegovim sinovima podvornicu u Zastinju, koju je držao Petar Ljubičić, izuzev vinograda Katunišćih i okolne zemlje te zemlju u Velikoj prodoli procijenjenu na 300 libara

HR-HDA 880. I 6.

Instrument na pergameni veličine 35,2x22,2 cm kupljenoj 1941. u Jakše Ercegovića; pergamena je prilično oštećena jer je preklapljena 11 puta.

Va ime Božje. Аменъ.

Na litъ G[ospo]dnje tisaća (!) i petъsatъ i sedamdeseto i deveto tekuće, miseca ohtubra na dvadesetъ i dva dni.

Ovoј neka je u znanje svakomu čoviku i svakomu sudu prit ki doјde ovoј i bude stvoreno ovoј pismo kako je ovoј učini u selu Zakuscu (!), a toј jeste na furnaži <isti>, a toј jeste meju vojvodomъ Petromъ Radoševićemъ i vojvodomъ Ivanomъ, bratomъ njihovimъ, i meju knezomъ Mikloušemъ Ivaniševićemъ, sinovmi njegovimi, kako daše i prodaše vojvoda Petarъ i vojvoda Ivanъ svoje baščene plemenite zgora rečenomu knezu Mikloušu, sinmi njegovimi, u strminu vikuvičitimъ zakonomъ njemu i njegovu ostanku, a taj jestъ ista podv[o]rnica u selu Zastinju na koje sidijo Pera Ljubičićъ, a sa svimъ što pristoji te iste podv[o]rnicе i gore i vode, sve što je drža isti [P]era, što se koli njiva nahodi izvanъ o-toga ostavljajoći (!) vinogradъ Katunišćihъ i zemlje, što je onde oko njega, i zemlja u Velikoj prodoli, a ino sve pustiše kako je zgora rečeno, a tuj što su gaji pod onu podv[o]rnicu prvi ždribъ jestъ uz gaj Dragojevića, a z dr[u]gu stranu od su[n]ca zapada gaj Slipčićъ, a drugi ždribъ jestъ uz Marijanovića gaje i onde što ihъ pristoji od Ivaniševićъ dijonice i gori rinъ (?) i Sridivice, sve što se njihova nahodi i zemlja na Glavičici do Stepeni i od Stepeni do Vodičkoga brda, zemlje i grma, sve što se nahodi njihova.

I na ovo biše cincิ obljubljeni i ljudi pogodbeni, koji nastupiše na ove iste zemlje, a toј jestъ knezъ Nikula Sudjićъ, knezъ poljički i voj[vo]da Sti[ra]nъ Jerolimovićъ i knezъ Bariša Deskovićъ. I ove iste dobre ljudi obljubiše obi strane, što koli on[de] učene da su dobro učinili i ovi isti dobri ljudi meni mi cinu učiniše i pogodbu na 50 tolori, a tada tolorъ grediše po šestъ libarъ. I tomъ biše obi strane kuntente i ovu istu cinu svu da i smiri knezъ Mikloušъ sinovmi svojimi istimъ vojvodamъ prid svidoci niže pisanimi, a toј jestъ nji tolorihъ, sve gotovihъ pinezъ.

I na ovo svidoci biše plemeni[ti] ljudi knezъ Mikalja Sudjićъ i vojvoda Vicko Sino[vči]ćъ i vojvoda Juranovićъ (?) i /.../a Marka Katavića sinъ, Frane Ivaniševićъ i Mihaljъ Dragoševićъ i veće dobrihъ ljudiہ i vojvoda Stipanъ Jerolimovićъ.

I ja dom Petarъ Ivaniševićъ,
budući kančiligrъ obrani počtovane općine poljičke,
budući moljenъ i slišeci obi strane pisahъ (pravo) i virno

[Biliz]

[Pismo od Radoševića]

5.

10. VI. 1597.

Zakučac

Frane Ivanišević pok. Jerolima prodaje Bariši Stipančiću kuću s dvorom i vrtlom kod potoka u Starom selu u Zakučcu, vinograd u Zgonih u Zakučcu, podvornicu pod Starim selom u Zakučcu, dio vinograda Dijonici u Zakučkom polju te dio vinograda i zemlju pod Prošikom za 270 talira

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 14.

Instrument veličine 30x20,2 cm u ostavštini obitelji Kaštelan.

Tumačenje na 10. zunjja 1597. /ar./

Učinjeno u brodu, stojećemu kod vinograda gospoje Vijolante, udovice pok. Jurja Sudića, postavljen na Vurnazu u Zakušcu prid licem Ivana Draškovića, p[oštova]noga suca od dvora, namisto izuminadura (?), prid licem Ivana Despotovića i Ivana Lolinovića, svidokov. /P/

Gdi u kipu upitan Frane Ivanišević pok. Jerolima, vlastelin poljički i braški, niti nije na sramotu da li od svoje vlastite volje i na ime od prodaje razloga svoga i zauvike za se i erede i poslidnike svoje jest da ispusti i proda Bariši Stipančića, sinu Pavlovu, jednu livadu i za se i erede svoje, kupujući, upišujući i primljujući jednu kuću u dvorom i vartlom postavljenom u Selu Staromu u Zakušcu, koje je učinjeno u Gomilu kod potoka, toliko koliko naodi se na svomu temelju; mejašnici s jedne strane eredi pok. kneza Novaka Sudića, a z druge strane erede pok. Nikole Ivaniševića, s treće strane put općeni i jošće eredi pok. Petra Ivaniševića, saranjivši i ostala.

Takojer jedan vinograd postavljen u Zakušcu od vriti dvanajest, o više o niže koliko se naodi, da je na svomu temelju ispraznom zemljom, što je ovde blizu misto zvano u Zgonih i mejašici sa sve četiri strane eredi pok. kneza Radoša Radoseljčića; saranjivši po isti način.

Jedna podvornica pod Starim selom od Zakušca od dva vrita, više li niže li, za komod i deškocomod od ²kupovnika; mejašnici Martinelovi iz Omiša; saranjivši.

Takojer jedan komad vinograda u polju od Zakušca, na svomu temelju misto zvano Dijonici; mejašnici s eredima pok. g[ospodi]na vojvode Ivana Radoša i Martinelovi iz Omiša; saranjajući.

Takojer jedan komad vinograda pod Prošikom i prazna zemlja tičak njega od vriti dvadeset, o više o niže i koliko se u istom nalazi meju svojimi mejaši.

I tako po isti način isti Frane prodaje i odvaržuje zgor rečenomu Bariši sva ostala dobra njegova negibuća koja nisu ovde imenovana, stojeći i postavljeni buduć u rečnoj daržavi od Zakušca i u provinciji poljičkoj, toliko za bardima, koliko u ribniku su z

daržanjem od paškuli, gore, vode i druga imanja i postavljena istomu Frani pristojna i postavljena i po koji mu drago način uzgora rečena mista primit i pristojati *njega* moglo bi da ima imati, daržati, uživati, posidovati i odlučiti od svi gori rečeni dobar kako od svoje stvari vlastite i to za cinu i prodaju meju iste strane pogođenu od taliri dvi stotine i sedamdeset, 270 /ar./, po libar šest i soldini osam svaki talir po zapovidi općenoga vića, koje talire dvista i sedamdeset isti Frane jest isto vidi i ispovida da je ima i primija od rečenoga Bariše kupca, zovući se kuntenat ³ i doplaćen i čineći mu dospitak i vikovitu mirnoću, odvrćajući od varženja jaspere izbrojene, obećujući da ista prodaja i sve stvari u *njoj* uzdaržane ima biti vavik smirno i valjano i *nju* branit na svoje iste spize od svakoga čovika ki bi *što* protiva govoriija oli pomaka pravdu pod svaku dužnost od svih svoji dobar gibučii i negibučii, sadašnjii i došasni i strane jesu se zakleli kako je običaj na način. /P/

Ivan Tomažeo,
nodar općeni,
iz svoji dilih čini izkopijati na ovi način
kako stoji u ištumentu
i u viru od istine je podpisa

I ja Vicenco Ivanišević,
jesam istumači ovo pismo iz latinskoga pravo u viru,
rič po rič, [s]amo nisam moga izniti *štride*
za buduć pismo povetšalo (!) i pridarto
i tako u viru

Na 4. zunja 1776.

⁴[Pismo Bariše Stipančića od-kupa s Franom Ivaniševićem kuć i zemaļj u Zakušcu kako je u pismu]

6.

23. II. 1619.

Jesenice

Braća Andrija i Pava Vrančeskov dijele među sobom očevinu i daju sestri Luci veliku kuću i dva dijela zemlje

HR-HDA 880. akv. 4/1998., 2.

Prijepis instrumenta veličine 33x22,4 cm iz ostavštine obitelji Karaman.

U ime Božje, amen!

Lit rojstva Go[spodino]va 1600. devetsetno lito, tekući miseca verbara na dan 23.

Ovo se čini pismo u mistu poljiškomu u selu Jesenica prid koga lice pride ovako i po jovi put kako se pogodi Andrija Vračeskov i Pava i razdiliše nato i daše Luci kuću veliku od su[n]ca istoka sa svime, a plinicu od su[n]ca za oda zapada Andriji i Pavlu i dojnu kuću i plinicu.

I pogodi se Andrija i Pava među sobome. Uze Andrija i Pava među sobome, uze Andrija ono kuće velike, ča ji doodi i kuću dojnu, a Pava plinicu i da mu Andrija, prida Pavlu 18 tolori. I uzeli bi ju pogodne ljude Gargura Zeljovića, Ivana Stipanova i oni se pogodiše među sobom mirno i pravo i na to biše svidoci niže pisani Jure Ivanov i Pava Petrov i ja Stipe Ivanov, budući moljen od obiju stran, pisa virno i pravedno.

I ono što doodi: luke, dvor a i po plinicu i vartla na gripi, sve šta luke doodi, to pusti Andriji od svoga dila, ča je Andrija mučija od-kada je posta na noge listo da mu je izlazak is kuće i pusti mu također brat Pava Andriji za muku njegovu pod Krugom vinograd od su[n]ca istoka i ča je Lučina dila naravnoj meji i na brigu pusti Andriji, a on Luci u Križicu i oni dija od Jaretinovića us potok.

I biše obe strane dobrovoljne i tomu biše pogodnici knez Ivanić Sučić i Jura Bračanin i svidoci ti isti ki su o tom pismu i veće dobri ljudi. /P/

7.

8. IX. 1623.

Jesenice

Ivaniš Pivčević s Vukovićima i ostalim vlasnicima zemlje u skočibuškom ždrijebu daruju svomu rođaku i vlasniku zemlje Petru Karamanu zemlju pod Pripalom u Selu u Primorju, a on im zauzvrat daruje 28 groša

HR-HDA 880. akv. 4/1998., 1.

Prijepis instrumenta veličine 33x22,4 cm iz ostavštine obitelji Karaman.

Jezus!

Lita Go[spodi]na Isukarsta 1623., miseca šetebra na 8.

Ovo se čini pismo u mistu poljiškomu u selu Jesenica prid svidoci niže pisanimi, prid koga lice pride ovo pismo otvoreno, koje se čini među dobrimi ljudmi: s jedne strane Petar Karaman, zet Andrije Bilinića, z druge strane Ivaniš Pivčević s Vuković i s ostalimi partenici u zemlji u ždribu skočibuškomu.

I dođoše svi skupa u Primorje Selo na svoje zemlje i ždribove Ivaniš s ostalimi partenici, svi skupa dogovorno (i) ljubotno darovaše svoje zemlje, baščine, pod Pripalom, a to svomu rođaku i parteniku Petru Karamanu da uživa on i njegov nakon njega i da je gospodar kako od svoga očištvā. Ova je zemlja pod Pripalom što je darža tast Petra Karamana Andrija Bilinić, a to je ispod puta pet meja redina od istoka i od zapada uzbardo u stine, iznad puta je redina od zapada, a to gomila uzbardo s varhoka su stine, od istoka su stine; ovo su mejaši.

Videći ovu ljubav Petar Karaman darova njim, svojim rođakom groša 28, griši (!) čini po libar 8. Ostaše obe strane mirne i kutete i biše Petar Karaman, diltik u zemlji, Petar primi zemlju, a Ivaniš s ostalimi pineze i biše tvarođ jednoj strani i drugoj u vike.

I na ovo pismo svodoci: knez Mijaldo Oćasić, Ivan, sin Petra Ercegovića, i Stipiša Rakuļjić.

I ja Stipe Jurjević,
budući moljen od obe strane,
pisa virno i pravedno /P/

8.

28. IX. 1624.

Jesenice

Andrija Bilinić i njegov zet Petar Karamanović kupuju od Ive i Duje Jurjevića kuću na brdu, vrt kod kuće i dio vinograda pod Krugom pred svjedocima za 210 libara

HR-HDA 880. akv. 4/1998., 3.

Prijepis instrumenta veličine 33x22,4 cm iz ostavštine obitelji Karaman.

Jezus!

Lita Go[spodino]va 1624., miseca šetebra na 28.

Ovo se čini pismo u mistu *poljiškomu* u selu Jesenica prid svidoci niže pisanimi, prid koga lice pride ovo pismo otvoreno, koje se čini među knezom Ivom i Dujom Jurjevićem i Andrijom Bilinićem i zetom Andrijinim Petrom Karamanovićem, kako kupuje isti Andrija i zetom Petrom u isti Jurjević Ive i Duje kuću na gripu kod svoje kuće i ono vartla kod kuće i ono pod Krugom vinograda, ča se *njegova* naodi i tomu cine tolori 35 i tolori čine po osam libar da su *voljni* kako svojom baščinom, da su *voljni* dati i prodati i za dušu ostaviti. I tako obe strane biše mirne i dobrovoljne i plaću svu smiri Andrija zetom Petrom, a Ive i Duje primi svu plaću podpuno.

I na to biše svidoci dobri *ljudi* i virovani: Ivan, sin Petra Ercegovića, i knez Tadija Sučić i Stipiša Raku*ljić* i Andrijaš Ivanov.

I ja Stipe Jurjević,
budući *moljen* i slišajući od obi strane,
pisa virno i pravo

9.

20. IV. 1625.

Zakučac

Braća Petar, Mikula i Tadija Bobetić prodaju dio vinograda svoga bratučeda Frane, živi pod njihovim skrbništvom, u Brigu nad Pelića blatom do puta procijenjen na 12 libara

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 20.

Instrument veličine 13x10,2 cm iz ostavštine obitelji Kaštelan; oštećen.

Jezus i Marija!

Na 1625., miseca aprila 12.

Ovo neka je svakoj pravdi prid ku lice dojde ovo pismo otvoreno (na) znanje kako prodah ja Petar Bobetić vinograd u Brizih, ča je nasadijo na našem Jura, sin Luke Mihaljev[ića], i zdola /.../ juga Behojevića, sve ča je zemlje kako stoji vinograd, kako stoje moje meje nat Pelića blato do puta.

I to prodah ja Petar Bobetić svojom braćom Mikulom i Tadijom, sve ča je našega bračutede Frane dijo, zač je pod našu ruku, i to prodasmo u starminu u viku vičnega zakona da je voljan dati i prodati i učiniti, ča je njemu drago, i to prodasmo kako prociniše cinci obrani, a to jesu Bariša Mekinić, Ivana Carević i svu cinu prijasmo na punu i ustavi de lega (?) dvanajeste libar, a da brez uvića (?) četiri libre i tomu pismo učinismo po zakonu poljiškumu.

I ja dom [M]ihovija (!) Tomasović, svidok kako je zgora, a drugo Petar Behojević, svidok /*vlast.*/

I ja Vere, vladika pokojnoga Bobetića, svoj dij i svoga sina, ča je nasadija Jura Mihaljević, prodah /*vlast.*/

Ja Tadija Bobetić, potvrjujem ovo pismo kako je ozgor pisano i sinovcen Stipanom /*vlast.*/

Ja dom Anton Mikulin, svidok na ovo pismo kako ču ot Stipanih /*vlast.*/

Ja Andre Ivanišević, svidok da čuh od usta Stipe Bobetića da potvrdi /.../ prodaja /*vlast.*/

Ja Mikula Bobetić,
pisah pravo i virno
na jintanciju sve braće

10.

17. V. 1632.

Dubrava

Jura i Mikula Grgatović pok. Grgura prodaju Jakovu Mandiću vinograd u Zabihovu u Dubravi procijenjen na 38 libara

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 5.
Instrument veličine 30,4x20,5 i 19,5x14,5 cm iz ostavštine obitelji Kaštelan; dosta oštećen.

Na [1]632., miseca maja 17.

Ovo neka je u znanje svim i svakomu sudu i pravdi li/.../ bi izašlo vo pismo otvoreno ko se učini u župi poljičkoj u /.../j Dubrovi, a pri svidoci niže pisani, a to je meju Jurjem Gr[gato]viće[m], sinom pokojnoga Grgura Grgatovića, i meju Jakovom [Man]dićem.

To jest kako rečeni Jura jemajući potribu i budući odlučija prodati jedan kus zemlje, ča je posadija rečeni Jakov, a to je što se zove u Zabihovu i to rečeni Jura proda rečenomu Jakovu dijo svoj i brata Mikule, sve što se njihova nahodi, što je Jakov posadija, to proda rečeni Jura rečenomu Jakovu (Mandiću) i njegovu ostatku na[nakon o]stanka da je voljan za života uživati, a nakon sebe svomu i za dušu ostaviti saku stvar svoju zašto rečeni Jura prija svu cinu podpuno kako providiše dobri ljudi i vizovani, a to je cine 38 /.../. Mejaši rečene zemlje aliti vinograda: od sunca istoka Sinovčić zemlja, od zapada Grgatović, s podanka put općeni.

[Cinci biše Andja, Ane, [...] i Bariša Mekinić, a ze /.../]. I na to su svidoci Bartul Jurišin z Dubrove i Jurica Mirošević i-Zakušca, Jure, sin pokojnoga Vule Šolića, i Matij Šestan i veće dobrih ljudi.

I ja dom Petar Grgatović,
pisah pravo i virno na prižisni (?) podložih

²[Ovo je pismo meju Jurjem Grgatovićem i Jakovom Mandićem od zemlje i vinograda u Bihovu]

[Ova je zemlja | ova je zemlja | ova je zemlja]

³[Alli Mattio /.../ (Tadei) Cuvacich quondam Zuanne da Patta di questo /.../ Compariti d'innanzi il sottoscritto nel giorno 30. /.../ Ore 10 a. m. per rispondere io per quanto /.../ ricercati sotto pena del (?) in caso di disubbidienza. | Almissa li 24. Aprile del 1822. | Pell'd'Imperial Regio Pretore (?) | Gabo Cancelliere /vlast./]

[Intamant i mandat /.../ Bariši Vukoviću komu se pristoji na 25. /ar./ aprila 1822.
/ar./ | Bartuj Mekinić, komeš]

[⁴/.../ev pre/.../tur Mati[j] /.../ Tadiji Kuvačiću pok. Ivan[a] /.../oliši da imadu doći
prid zdol pi[sani] /.../ u dan 30. /ar./ tekućega na 18 /ar./ urih parvo podne za održaši
svarhu koliko budu upitati pod penu stavnoga aresta (?) ako ne obsluže. | U Omišu na
24. /ar./ aprila 1822. /ar./ | Gabo, kančelir]

11.

15. II. 1662.

Jesenice

Jerolim Kuradić prodaje Andriji Biliniću dio baštine u Dunaju pred svjedocima za 36 groša

HR-HDA 880. akv. 4/1998., 4.

Prijepis instrumenta veličine 33x22,4 cm iz ostavštine obitelji Karaman.

Jezus!

Lit Go[spodino]va 1000. i šestsad i drugo, tekući miseca verbara na dan petnadeste.

Ovo neka je u znanje svakomu sudu i čoviku prid koga lice izađe ovo otvoreno pismo kako se čini u mistu poljiškemu, a po zakonu poljičkemu, a u selu Jesenica, prid svidoci niže pisanimi meju Andrijom Bilinićem i Jerolimom Kuradićem ovako i po ovi put kako ja Jerolim Kuradić proda jedan kus baščine u Dunaju istomu Andriji, što je moje i moga brata, za što ja se zamini s mojim bratom i da za njegov dija sad njemu umniji i to proda istomu Andriji za trideset i šest groša. I to proda istomu Andriji, njemu i njegovu ostatku i poslitku viku vičnim zakonom, da je voljan daržat i za dušu ostavit kakono sam svoje baščine i ja isti Andrija namiri svu cinu više imenovanu istomu Jerolimu. I tako biše obe strane kutete i dobrovoljne i ja isti Jerolim obligajem se, ako bi ko tomu protivija, da sam ja za to ostupnik i odgovornik na svakomu mistu.

Ova zemlja biše procinjena o-dobri ljudi, od kneza Jure Jurjevića i Pave Petrinovića. Zemlji mejaši svarh oka Šilović, od istoka potočić, s podaka Pavličević, od zapada potok.

I na ovo pismo svidoci isti stimaturi, dobri ljudi, virovani knez Jure Jurjević i Pave Petrov i Stipan Marka Vlašića zet.

I ja do[m] Gargur Barničev,
pisa pravo i virno,
budući moljen od obe strane i slišajući o nji

12.

22. I. 1696.

Jesenice

Matij Bulić s braćom Stipanom i Antonom mijenja svoj dio zemlje na Gradišći u Primorju nasljeđen materinstvom s dijelom zemlje Petra Karamanovičeva u Podstrani procijenjen na 50 libara s troškom

HR-HDA 880. akv. 4/1998., 6.

Prijepis instrumenta veličine 33x22,4 cm iz ostavštine obitelji Karaman.

1696., jenara na 22.

Ovo budi u zn[a]nje svakomu sudu i pravdi prid koju lice izađe ovo pismo otvoreno, koje se čini u po[štovanoj] župi poljiškoj, po zakonu poljiškomu, u selu Jesenica, prid svidoci niže pisanimi. A ovo je s jedne strane Matij, sin Mikule Bulića, z druge strane Petar, sin Jurja Karamanovića iz Jesenica.

A ovo je rečeni Matij, imajući svojom braćom Stipanom i Antonom u Primorju na Gradišći jedan kus zemlje svoga materinstva z dilom Jeline Vukšića, ovi Matij Bulić Sumov z dogovorom svoje braće prodaše ovi kus zemlje Petru Karamanu po cinu libara 50 s arčem, a od svoga kusa zemlje, što doodi dijo Jeline Vukšića, zamini se na ime svoga ovoga dila, uze u zaminu sebi u Postrani. Bi cina namirena. Mejaši od istoka rečenoj zemlji Jurjevića zemlja, s podaka Maričića, od zapada Sučića is Kruga, s varhoka put, iznad put Mate Ljanovića. Bulići prodaše uvik i primiše rečene pineze i s ovim pismom utvardiše Petru uvike vikom amen. Petar plati i zemlji pristupi na slobod nezapričeno od nikoga.

Cinci i svidoci, poštovani dobri ljudi: Jura Vraninov, Kordić sin i Luka Bulić Sumov i saviše svidok po[štovani] Gargur Rakuljić rečeni, ne umijući pisat, učini križ †.

Ja dom Ivan Marasović,
vikarij jeseniški,
pisa pravo na molbu zgor imenovani

13.

22. I. 1714.

Jesenice

Vrane Sučić prodaje zemlju na Gradišći Petru Karamanu za 66 libara koja je procijenjena još 1696. godine

HR-HDA 880. akv. 4/1998., 7.

Prijepis instrumenta veličine 33x22,4 cm iz ostavštine obitelji Karaman.

1714., jenara na 22.

Ovo budi u z[na]nje svakomu po[štovanomu] sudu i pravdi prid koju lice izade ovo pismo otvoreno, koje se učini u po[štovanoj] župi poljiškoj, a su (!) selu Jesenica, po zakonu poljiškomu prid svidoci niže pisanimi.

A ovo je s jedne strane po[štovani] knez Vrane Sučić, z druge strane Petar, sin pokojnoga Jurja Karamanovića iz Jesenica. A ovo je imadući po[štovani] knez Vrane Sučić jednu zemlju zvano ime na Gradišći; ovo proda rečenomu Petru Karamanu, budući cinci procinili na 1696., i ne budući u pasano vrime pismo učinjeno i bi cine što se među se pogodiše libar šezdeset i šest. Mejaši rečenoj zemlji: od istoka istoka (!) kupca što kupi u Bulića, od zapada zemlja Mekinića, s podaka Maričića, s varhoka put općeni. Sučić proda Petru uvik sebi izgubljene, a Petar kupi sebi i svomu nakon sebe za tvarđav uvik da je gospodar kako od svoga očitva i namiri svu cinu.

Cinci rečenoj zemlji Jura Vraninov i Luka Bulić Sumov. I na ovo pismo biše svidoci po[štovani] dobri ljudi Gargur, sin Ivana Jerčića, i Andrija, sin pok. Marka Karamana.

I pisa ja do[m] Mijo Karamanović,
 kurat Jesenic,
 pravo slišajući od ust zgor imenovani

14.

24. VIII. 1714.

Zakučac

O davnim računima Jure Vulića, njegove braće i njihovih potomaka

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 15.

Dokument veličine 30x20,2 cm iz ostavštine obitelji Kaštelan.

U ime Go[spod]na Boga, miseca maja na 21. 171[4].

Ovo neka se zna što ja Jura Vulić arčim jaspere za zemlju što kupujem s mojom braćom. Najpri pr[...] libar 31, a ne to što je stimava libar 7 u harač plaće libre 2 i gazet 7 ka dođoše mandati od jenerala što učini Dragičević i kad sam otiša u Zadar.

Rizat mandat sarčija sam najpri tri jareba, zapadaju libre i dva para u tav, da sam u onu pavid (?) aradža naviljak 7 i još sam izdangubija s ovoga tri dni.

Ovo neka se zna što je Ivan dužan Jurju. Baška najpri libru kad smo mid mi i mutili jer sam ja dah Ivanu, a ženami njegovoj ženi drugu libru, još što je proda Torkuli gaset 14, guvno što smo procinili dohodi me gazet 13, što sam metnuja gnjoj na zemlju Sudića na njegov dija.

Što sam iskopija tastamenat, da sam libar 5.

²1714., miseca agusta 24.

Ovo neka sze (!) zna kako ostaše dužni Juru Vuliću njegov brat Ivan i sinovac Nikola kada odoše i konat učiniše i ostaše mu dužni libar 10 i četiri gazete i ovo je kont od zemlje na Jelića.

Pisa ja don Gargur Beović,
buduć kurat i svidok⁴[Pismo od konta za braćom. Pismo od konta za braćom.]

15.

7. III. 1717.

Jesenice

Stipan Beović i Grgur Mekinić iz Škočibuha zalažu braći don Miji i Andriji Karamanoviću i njihovu sinovcu Petru dva dijela svoje zemlje u Gomili i Rastovcu procijenjeni na 109 libara s mogućnošću otkupa u iduće tri godine

HR-HDA 880. akv. 4/1998., 5.

Prijepis instrumenta veličine 33x22,4 cm iz ostavštine obitelji Karaman.

Jezus i Marija!

Na 1717., marča na 7., u Jesenica.

Ovo neka je u *znanje* svakomu svitlomu sudu i poštenoj pravdi prid koju lice ako bi bila potreba da se prikaže ovo pismo otvoreno, koje se čini u proviciji *poljškoj* u selu Jesenica, prid *svidoci* niže pisanimi, a ovo je meju dobrim *ljudmi* s jedne strane *go[spidi]* n do[m] Mijo Karamanović z bratom Andrijom i Petrom bratučedom, a z druge strane Stipan Beović i Gargur Mekinić i-Skočibuh, a to rečeni imadući potribu i založiše dva kusa *zemlje* Karamanovićem, *što nji* pristoji na Rastovcu i u Gomila na Rastovcu.

Mejaši: od istoka Bartičevića, s podaka Miloševića, od zapada Vukovića, s varhoka Miloševića. Ovoj *zemlji* stime: cekin u zlatu koji *valja* libar 33, a pod vinogradom stime *zemlji* 12. U Gomila mejaši: od istoka i s podaka isti Karamanović, od zapada Bartičević, s varhoka put općeni. Ovoj *je zemlji* stime libar 35. U Petra pod vinogradom mejaši: od istoka Bartičevića, s podaka Vukovića, od zapada isti Karamanović, s varhoka put ki gre u Gola barda; ovo stimaše libar 29.

Ove *zemlje* sve *prociniše* po[štovani] Anton Pavličević i po[štovani] knez Mijo Beović i učiniše ugovor, ako ne iskupe do tri godišća, da jim je uprodano ime u starzama rečeni Beović i Mekinića stimu primiše, a Karamanovićem *zemlju* pustiše.

I na ovo su *svidoci* po[štovani] Petar Pavličević i po[štovani] Petar Barljević.

Ja don Vrane Barničević,
budući u kuratiji z do[m] Mijovilom Karamanovićem,
pisa pravo ka[ko] čuh

16.

10. VIII. 1739.

Jesenice

Vrane Sučić iz Kruga prodaje svomu zetu Marku Karamanoviću i njegovu bratu don Pavlu dio zemlje u Solinama ili Ratu procijenjen na 224 libre

HR-HDA 880. akv. 4/1998., 8.

Prijepis instrumenta veličine 33x22,4 cm iz ostavštine obitelji Karaman.

Lit od rojstva Isukarstova 1739., agusta na 10.

Ovo budi u *znanje* svakomu m[nogo] po[štovanomu] (sudu) i pravdi prid koju lice izađe ovo pismo otvoreno, koje se učini u po[štovanoj] župi *poljiškoj*, a u selu Jesenica, a po zakonu *poljiškomu*, a u kući go[spodi]na don Pavla i Marka braće Karamanovića, a pri[d] svidoci niže pisanimi.

A ovo je s jedne strane po[štovani] knez Vrane Sučić is Kruga, z druge strane po[štovani] go[spodi]n don Pava i Marko, braća Karamanovići, sinovi poko[jnoga] Petra. A ovo je kako po[štovani] knez Vrane Sučić darova svoje vlastite baščine: jedan kus *zemlje* u Solina oliti u Ratu svomu zetu Marku Karamanoviću i *njegovu* bratu go[spodi]nu do[n] Pavlu da jimaje tavarado koliko *njima* bude drago, da su oni gospodari. Ovi je kus *zemlje* kako stoji podanak i varhovak Jurinove *zemlje* sve jednako spored *njome* oliš u podaku malo niže jedna mejica *zemlje* išlo malo na pošri*lj* k potoku. Ovoj su *zemlji* mejaši od istoka Sučića dolac, od poludneva *zemlja* Jurinovića, s varloka Kadića. Zato ja d[on] Pava i Marko, braća Karamanovići, videći *ljubav* po[štovanoga] kneza Vrane Sučića koju nam učini, dasmo *njemu* uzdarje potobito tolori 38 za istu *ljubav* k[o]j u nam učini isti Sučić. Ovi dar primi pošt[ovani] knez ove iste ure i tako bi kutenat sasvim s arčem daru, što mu darovaše rečena braća Karamanovići, a rečeni Karamanovići biše kuteti *zemlji*, što jim darova rečeni knez Vrane Sučić. Neka je tvardo jednoj strani i drugoj uvike vikom amen.

I na ovo po[štovano] pismo biše svidoci po[štovani] dobri *ljudi* virovani, a to je po[štovani] Jura Braoević i po[štovani] Petar Jerčić, oba iz Jesenic.

I ja do-Nikola Marasović,
kapelan,

bi moljen od obe strane Sučića i Karamanovića,
pisa u viru pravo /P/

17.

30. VII. 1743.

Jesenice

Frane Sučić sa sinovima i unucima prodaje svomu zetu Marku Karamanoviću i njegovu bratu don Pavlu komadić zemlje u Solinama procijenjen na 36 groša

HR-HDA 880. akv. 4/1998., 10.

Prijepis instrumenta veličine 33x22,4 cm iz ostavštine obitelji Karaman.

Budi povaljen Isus vazda!

Lita Go[spodi]na našega Isukarsta 1743., luja na 30., u Jesenica.

Ovo neka bude u znanje svitiloj pravdi prid koju lice iziđe ovo pismo otvoreno, koje se čini u p[oštovanj] župi poljiškoj, a po zakonu poljiškomu, a u selu Jesenica, a kući don Pavla i Marka Karamanovića, prid svidoci niže pisanimi, a za knežije m[nogo] p[ri] svitloga go[spodi]na kneza velikoga Ivana Novakovića i p[oštovanoga] vojvode Ivana Beovića.

A ovo je meju dobrimi ljudmi s jedne strane p[oštovani] knez Frane Sučić svojim sinovi i unuci, z druge strane don Pava i Marko Karamanovići, a ovo budući velika potreba knezu Vrani prodati jedan kušćić zemlje zvano misto u Solina i ponudi svoga zeta Marka š njegovim bratom don Pavlom oće li kupiti, koji odgovoriše da oće po cinu dobri ljudi.

I navedoše cince, a to p[oštovanoga] kneza Petra Šilovića i p[oštovanoga] Antona Vukovića pridivkom Kalebića. I prociniše rečenu zemlju groša 36. Ovu zemlju knez Frane svojizim sinovi i unuci pustiše i prodaše sebi i svojizim nakon sebe uvike za izgubljenje, a zet Marko svojim bratom don Pavlom kupiše sebi i svomu nakon sebe u starminu zama da su voljni uživati, dati i prodati i za dušu ostaviti kako svoju stvar slobodnu. A cinu što prociniše cinci zgora imenovani namiriše groša 36 do beča. Ovoj su zemlji mejaši od istoka i podaka Sučića ki prodaje, od zapada Jurinovića, s varhoka istoga Karamana.

I na ovo pismo svidoci dobri ljudi virovani, a to p[oštovani] Marko Pivčević iz Gat i p[oštovani] Stipan Ercegović iz Jesenic i p[oštovani] Matij Marasović, koji će se podpisat svojom rukom: Ja Matij Marasović, svidok kako je zgora.

Ja don Jura Kordić iliti Ivanišević,
kurat jeseniški,
pisa pravo i virno
kako sluša od ust zgora imenovani /P/

Na 13. aprila 1751.

Bi prineseno ovo p[oštovano] pismo prid zakon poljiški i prid prisvitloga go[spodi] na kneza velikoga od provincije Poljica Marka Barića i prid p[oštovanoga] vojvodu Pavla Katušića i prid p[oštovane] prokarature i glavare ba[n]ka poljiškoga. Videći rečeno pismo da je dobro i tvaro i po zakonu poljiškomu učinjeno, zato ga povalismo i potvardismo kako se u istomu zdarži i tako u viru.

Marko Barić, knez

Ivan Milićević,
kančilir od p[oštovane] provincije Poljica,
pisa po zapovidi

18.

24. VI. 1748.

Duće

Poslovni ugovor Petra Novakovića iz Duća i Stipana Vraničevića iz Omiša o zajedničkom poslovanju u Omišu učinjen pred svjedocima u Dućama

HR-HDA 880. I 17.
Dokument veličine 20,1x14 cm.

Ja knez Petar Novaković, zdol podpisani, činim ovu rečevudu Stipanom Vraničevićem iz Omiša, ki je od ove provincije poljičke vlastelin poljički, i tako se lipo pogodismo pri svidoci zdol podpisani, a to dado mu 5 veliki kvarata šenice na razlog svaku kvartu po libar 45 i tako da mi ima namiriti groša 18 usve za rečeni 5 kvarte šenice.

I toliko ugovorismo mi meju nami da prodaje na[m] turte u Omišu i da mi suviše ima dati polovicu dobitka o-dobitka koga učini; nek nam je sve napole i da mi ima renditi konat od ovoga dobitka svakoga ²|mesea i na konat priniti glavne i dobitak.

Ako li bi i ne bi prinija ter bi kuda smaka ali poarčija iste jaspree, on dobrovoljno obliga se i podloži sva svoja dobra, ka se naode u provinciji poličkoj, toliko i ju Omišu, da se naplatim koliko bude moji jaspri glavni i dobitka koga učinimo.

Nek nam je sve napole i, staviv najpri glavne ako li bi ko svojom budalaščinom ščetova, nek je na ščetu i škodu onoga s koga bi bila ščeta i za veće povirovanje, čini križ Stipan svojom rukom †.

Ja Ivan Marakićević (!), svidok na istom pismu kako je zagor /*vlast.*/

Ja Pava Novaković aliti Duraković, svidok kako je zgor u viru /*vlast.*/

Na 24. juna 1748.

Petar Novaković,
knez katuna Duć,
pisa i podpisa ovo pismo
sve pravo u viru kako je zgora upisano

³|I dado suviše Stipanu bocu vina; pak ji na Petrovdan boc 20, što činja 21 libra, a baška mu dado 4 boce u mlin ili je ovo sve pri njemu.

Usve libar 105.

⁴|Prija na 20. šetenbra od Stipana čucina (?) i z ovizi pinez cekinu zlatu i munite libar 52 i po nobila, što ne idaše po nobila veće libar 6 i po, što saldav čini da sa mu sve uzeja groša 10 i libar 6 i po.

Pismo meju mnome i Stipanom Vranićevićem, sina pok. Marka, koje u mene ovako drugo ostaje.

[1730. decembra na 17. | Don Gargur Junušić pisa]

19.

4. IV. 1749.

Ostatci knjižice računa Petra Novakovića o dužnicima za slaninu i druge potrepštine u Omišu

HR-HDA 880. I 18.
Knjižica veličine 22x14,1 cm.

¹⁴|Nota o-duga koliko je na komu u Omišu od slanine.

¹⁵|Na 4. aprila 1749.

Ovo neka se zna koliko odni slanine Stipan Vranićević i Mati Plašina – usve libric devetdeset i tri, 93, i junac devet, 9, svaka librica po gazet 12; usve groša 11 i 2 libre i po.

Sad pišem što ko nosi od ove slanine:

Ivan Juranović – libric 8, osam, čini libar 9 i gazet 6;

Mati Plašina – libric 10 i po, dest i po; čini pinez libar dvanajest i gazet 6, 12 i gazet 6; i baška mu dado pinez libar 5, što usve čini libar 5 i gazet 6;

u Jure Grabovljevića – libric osam i po, 8 i po; gusta pinez libar deset i dinar, libar 10 i dinar; i vina boce 4, što s vinom čini usve libar četarnajest i dinar, 14 i dinar;

<u Antona Veljića – libric sedam i po, 7 i po; čini pinez libar devet, 9;>

<u Petra Plašine – libric jedanajest; čini pinez libar trinajest i dinar, 13 i dinar;>

¹⁶|<u Vicka Pešića – libric jedanajest i po, 11 i po; čini pinez libar četarnajest manje dinar, 14. manje dinar.> Ove jaspre uze od Pešića, a ne Desković;

u Stipana Deranje – libric deset, libric 10; čini pinez libar dvanajest, 12; i suviše vina boc sedam, 7; usve čini libar devetnajest, 19;

u Tomasa Munitića – libric šesnajest i junac devet, libric 16 i junac 9; čini pinez libar dvadeset i gazeta, 20 i gazeta;

u Stipana Vranićevića – librica deset, 10; čini pinez libar dvanajest 12 samo od slanine ove poslidnje. A od parve oke 4 i po; svaka oka po po libre 3 i po, što čini pinez libar šesnajest manje soldini 5, libar 16 manje soldini 5, skontav ovu slaninu jednu i drugu gusta svakolika libar dvadeset i josam manje soldini 5. I vina o Petrovu dnevnu i jo Stipanju dnevnu boc dvanajest 12, usve čini groša 4 manje soldini 5 od ovoga razloga.

¹⁷|Sad saldav svekoliko u karti ovoj, izlazi sume libar sto i pedeset i šest, 156.

Još suviše od parvoga duga u Stipana Vranićevića – groša 6 i gazete 4. Skontav sve u jedno i parvo i poslednje, čini tolori 21 i soldin jedan – 1; usve 21 i li[bri] 6 i g[roš]a 4.

Za Vidovića li[bri] 10.

U g[ospodi]na Joze Vurijoza li[bri] 27.

U g[ospodi]na Ante Vurijoza li[bri] 21.

20.

2. VIII. 1749.

Ivan Marčić iz Čišle obvezuje se služiti sastavljača ovoga ugovora sklopljenoga pred svjedokom četiri mjeseca jer je od njega dobio odjeću i 20 libara

HR-HDA 880. I 19.
Dokument veličine 14,2x9,5 cm.

Na 2. agusta 1749.

Ovo neka se znade kako se pogodi s Ivanom Marčićem iš Čičal da mu ja dadem libar 20 i košulju i kapu od karmežina i jopanke dvoje i gaće-suknja da će me služiti miseca 4. I jako bi bolan bija ter bi što izleža, da jima sve iza stati. I jovo se lipo pogodismo i kutentasma obe strane, ja njemu namiriti zgor rečenu pogodbu, a on mene služiti miseca 4.

I na ovo je svidok Ivan Markičević, ki će se podpisati svojom rukom: ja Ivan Marakićević, svidog (!) kako je zagora (!). */vlast./*

²Zbroji usve na podu gore njemu dug 46 ali i sedam moji i tanpal 6, araška 2 duge pod posteljom gornjom.

21.

8. II. 1751.

Stipan Aflirević rečeni Kovačić, nekoć u službi Jure Novakovića, teško optužuje rečenoga Juru pred velikim knezom Markom Barićem za novčane prijevare, lažna svjedočenja i poticanje na ubojstvo vlastitoga brata Petra Novakovića

HR-HDA 880. I 21.

Dokument veličine 18,6x13,9 cm.

Na 8. ferbara 1751.

Ovi isti dan priđe prid nas Marka Barića, kneza od Poljica, Stipan Alfirević, koji ispovida, svidochi, iskažuje da upasano godišće kad je sta na službi u kneza Jure Novakovića i da je sliša u veće puti prigovaranje Jurino š *njegovim* bratom knezom Perom i što govori knez Jure da je stratija u kuću nike pineze amidžine i Jurišića. Reče isti Stipan da je on vidija kad je amidži vratija pineze, a da je sliša gdi knez Jure nagovara svoju punicu Maru Jurišić da reče da mu je ona uzajmila pineze, da će ji on metnut u kućni konat, a odgovori *njegova* punica: »Jure, ja neću tako reći zašto nije to istina niti ću zato gubit moje duše«.

Toliko još ispovidi isti Stipan da mu je govoriya knez Jure ako dođe orat onu zemlju moj brat Petar: »Eno ti moja puška, pođi ta ga jubij kolik jednoga tovara, ja ću za to odgovorit«. Još u veće puti da je knez Jure iztrkiva s puškom na dvor da će ubit brata, pak da su mu otimali pušku da ne učini zla.

Još reče isti Stipan da je sliša u veće puti grdne psovke i beštíme i pogrdne riči gdi govori knez Jure suproč svomu bratu i *njegovoj* ženi.

I ovo skazanje reče isti Stipan svojima usti prid nami u viru kako je zgora, koji se u viru podpišuje svojom rukom:

Io Stefan Alfirochi deto Covachi confermo come sopa et confermo con mano mio et dove conte Pero Novochi avati ogni gustizia. Io confermaro medesime queste parole quale sentito. In molte volte molti stapazi minazie boga contra Pero Novachi come sopa et io non sentito mai che conte Pero Novachi non deto contra suo fradelo Zorzi nisuna parola bruta. */vlast./*

22.

7. IV. 1752.

Jesenice

Djeca braće Stipana, Petra i Matija Vukovića prodaju braći don Pavlu i Marku Karamanoviću iz Jesenica komad zemlje u Gomili u Kovinu jeseničkomu procijenjen na 15 groša i 6 libara

HR-HDA 880. akv. 4/1998., 14.

Prijepis instrumenta veličine 33x22,4 cm iz ostavštine obitelji Karaman.

Slava Go[spodi]nu Bogu!

Lit od porođena našega Isukarsta 1752., miseca aprila 7., u Jesenica.

Ovo neka se znade i bude u znanje svakomu sudu svitle i plemenite pravde prid koji lice izide ovo pismo otvoreno i očito učinjeno, koje se čini po zakonu i običaju poljiškomu, a u mistu provicije Poljic, selu Jesenica, a (u) kući m[nogo] p[štovanoga] go[spodi]n[a] don Pavla Karamanovića i njegova brata Marka među dobrimi ljudmi prid svidoci niže pisanimi, a to po jovi put i način naodeći se jedan komad zemlje braće Vukovići (Skočibuv),⁷⁵ Stipana, Petra i Matija, u Kovinu jeseniškomu, mistu zvanu u Gomila, što je bilo u daržanju zgora rečeni Karamanović.

I dodoše sinovi pok. Matija i sinovi Petrovi i čere pok. Stipana, svi skupa, prodati ovi zgor rečeni komad zemlje, nudeći zgora rečenu braću Karamanoviće i govoreći da su nudili svoju bližiku, a da neće od bližike da kupi nitkor. I budući da je vaše daržanje, zato je mi prodajemo u starminu i rekoše rečena braća Karamanovići pokle neće druga bližika, da će oni kupiti po stimu dobri ljudi.

I navedoše cince na rečenu zemlju p[oštovanoga] kneza Petra Šilovića i p[oštovanoga] Antona Bartičevića, koji prociniše rečenu zemlju groša 15 i libar 6. Ova je zemlja više puta ki gre u Gola barda, a tome je tri i dvoje gomile: od istoka daržanje Rakuļjića, od zapada isti kupovnikov rečeni Karamani, s varloka drugi Karamanović bratučed rečenoga don Pavla i Marka, s podaka put koji gre u Gola barda.

I ovo zgora rečeni Vukovići prodaje u starminu viku vičnjim zakonom, a Karamanovići kupiše, go[spodi]n don Pava z bratom Markom u starminu sebi i svojim nakon sebe u vike vičnjim zakonom budući rečeni Karamani i Vukovići izvor ili izodišće jedne karvi i plemeštine i namirivši rečeni Karaman svu cinu podpuno i, primivši zemlju na svoju gospodarščinu u smart i život, uživati i okrenuti na svoju volju kakonu svoju stvar slobodno. I ostaše obe strane kutete.

⁷⁵ U izvorniku zapisano je sa zagrdom.

I na ovo pismo svidoci isti cincici i p[oštovani] Pava Dragičević i žakan Mijo Marasović i veće dobri ljudi.

Pisa ja knez Marko Barić,
budući moljen
i kako sliša od obe strane kako je zgora

23.

4. X. 1751.

Zakučac

Oporuka Jeline, udove Jurja Vulića

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 19.
Instrument veličine 29,7x20,4 cm iz ostavštine obitelji Kaštelan

Kopija.

Ja Jelina, žena pokojnoga Jurja Vulića, nadoći se na odaji u velikoj nemoći, a u pameti zdrava fala G[ospodi]nu Bogu, želim učiniti moju volju i odluku aliti tastamenat koga želim da bude ovslužen.

Najpri priporučujem dušu moju G[ospodi]nu Bogu, a tilo moje materi zemlji koje želim da bude ukopano u čimatorju kod Blažene Gospe u Zakušću. Najpri ostavljam livadu pod Bijovom fratrom od Škalic što je kodir pod Bijovom, neka mole Boga za moju dušu i za moji martvi. I kako potvrđujem tastamen[at] moga oca, u Otoku oni veći kus livade Luciji ćeri, a ostalo što je livade ostavljam dvima ćeri Mandi i Ani. Ostavljam pod Bijovom dva kusa zemlje najgornja u Blaženu Gospu u Zakušću. Ostalo svekoliko, što sena odi oranice u Brizi i ostale zemlje o dobar moga muša (!) zemlje, ostavljam mojim ćerim Mandi, Luci, Ani. Toliko mećem u dušu mojim mejašnikom neka mi ne učine kriv, Bog vam i duša ostalo sve koliko što se naodi u Zakušću o dobar moga muža i moga materinstva u Zakušću ostavljam mojim ćeram Mandi, Luci i Ani i neka mi svaka či plaća za deset godiš (!), svaka po četiri mise za moju dušu i za dušu moga sina Petra i za ostali moji martvi od moga očinstva koji me dolazi /.../, ostavljam mojim ćeram i unukam, će[rima] moga sina, moje očinstvo: zemlje u Gojsalić, ostav(ljam) /.../ kus zemlje g[ospodi]nu do[m] Marku za mirinu u Tar[stenik]u.

U brizi na ovi tastamenat ostavljam prok[arat]ure p[oštovanoga] kneza Ivana Marinovića i p[oštovanoga] Ivana Kuv[ačića]; svidok: g[ospodi]n dom Ivan Mujanović, kako je zgora, svidok Marko Mandić, kako je zgora.

Ja dom Marko Tomasović pridivkom Petrović
pisa kako je zgora

⁴[| Adi 4 ot[tobre] 1751 presentato (?) da Tadia Castellanich in causa con Zorzi (?) Licenciate d'accordo delle (?)]

24.

10. X. 1753.

Jesenice

Braća Matij i Juraj Marijanović sa sinovcem Ivanom traže ponovnu procjenu zemlje na Dubini, koju su njihovi pokojni roditelji založili u obiteljskih prijatelja Karamanovića, smatrajući da su dobili manje od njezine stvarne vrijednosti, ali nakon nove procjene odustaju od daljnje tražbine jer je utvrđeno da su im Karamanovići dali puno više negoli zemlja vrijedi

HR-HDA 880. akv. 4/1998., 18.

Prijepis instrumenta veličine 33x22,4 cm iz ostavštine obitelji Karaman.

<Slava Go[spodi]nu Bogu! Uvike! Amen! | Lit od porođena Gospodinova 1753., meseca oktobra na 10. | Ovo neka se zna i bude u znanje svakomu sudu svitle i plemenite pravde prid koji lice ovo pismo otvoreno i očito učinjeno kako se čini po zakonu i običaju.>

Slava Gospodinu Bogu! Uvike!

Lit od porođena Gospodinova 1753., oktobra na 10., u Jesenica.

Ovo neka se znade (i) bude u znanje svakomu sudu svitle i plemenite pravde prid koji lice iziđe ovo pismo otvoreno i očito učinjeno, koje se čini po zakonu i običaju poljiškomu, a u mistu provincije Poljic, selu Jesenic, a u kući m[nogo] p[oštovanoga] g[ospodina] don Pavla Karamana i njegova brata Marka prid svidoci niže pisanimi.

A to po ovi put i način naodeći se jedan lapat zemlje u mistu zvanu na Dubini od razloga Sućića, što jest pristošćine Jele, žene p[oštovanoga] kneza Ivana Marijanovića, i budući od potrebe rečenomu knezu Ivanu z dogovorom svoje žene i sinova založiti isti lapat zemlje istomu go[spodi]nu don Pavlu Karamanoviću i njegovu bratu Marku za tolori pet i za ljubav njiiova prijateljstva, koje jemaju među sobom, Karamanovići dadoše veće nego valjaše ovi lapat zemlje.

A po smarti svoje majke i svoga oca dojdose njiiovi sinovi, to jest djak Matij Marijanović svojim bratom Jurjem i sinovcem Ivanom ustarmiti i pustiti u starminu rečeni lapat zemlje po cinu dobri ljudi, misleći rečeni Marijanovići da je izaći na veću cinu nego su pristali i navedoše cince na rečeni lapat zemlje, to jest p[oštovanoga] kneza Petra Šilovića i p[oštovanoga] Ivana Mekinića, koji prociniše po svojoj kušeciji rečeni lapat zemlje groša 3 i libar 6.

I videći rečeni Marijanovići da su primili i više od stime libara 11, zato pustiše i darovaše i prodaše u starminu viku vič*njim* zakonom istomu go[spodi]nu don Pavlu i *njegovu* bratu Marku i *njiovim* nakon *nji* uvike da su voljni i slobodni kakono svojom stvarju slobodnom, a rečeni braća Karamanovići za takovu *ljubav* i vikovičiti dar blagosloviše, *što* su bili dali više nego je stimano isuviše libar pet rečenomu laptu zemlje.

Mejaši s varhoka pojata i gumno Antića Raku*ljica* aliti Didovića, od istoka istoga Didovića, s podaka Novakovića, od zapada put općeni. Ostaše obe strane kutete.

I na ovo pismo svidoci isti cincii Karlo Medić i Antić Bravić rečeni Jogo i veće *ljudi*.

Pisa ja knez Marko Barić,
budući *moljen* i kako sliša od obe strane
kako je zgora

25.

15. III. 1754.

Zakučac

Ana Bujen, žena Stipanova, prodaje Tadiji Kaštelanu te njegovu ocu i braći komadić zemlje u Brigu u Trsteniku iliti Smokvi procijenjen na 40 libara

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 16.
Instrument veličine 28,5x20 cm iz ostavštine obitelji Kaštelan.

Slava Go[spodi]nu Bogu uvik! Amen!

Marča na 15. 1754.

Ovo budi z znanje svakoj svitloj pravidi (!) i di bude potriba izniti ovo pismo otvoreno, koje se čini u župi poljičkoj, a u kući p[oštovanoga] kneza Tadije Kaštelana, a to je za knežije m[nogo] p[rismetloga] go[spodi]na kneza velikoga Marka Barića, a vojvode p[oštovanoga] Pavla Katušića; a to kako bi velika potriba prodati Ani, ženi Stipana Bujena, i njihovim sinovom jedan komadić zemlje u Brigu zvano misto u Tarsteniku aliti u Smokva, svoga vlastitoga očinstva.

I nu nudi rečena Ana svoje sestre i sestriće i svu svoju bližiku oće li kupiti, koji odgovoriše: »Mi nećemo, prodaji komu ti drago«. I ponudi rečena Ana p[oštovanoga] kneza Tadiju Kaštelana oće li kupiti ono zemlje u Smokva, koji reče: »Oću z dogovorom moga oca i braće po cinu dobri ljudi«.

Izvedoše na zemlju dobre ljude p[oštovanoga] Matija Juranovića, p[oštovanoga] Pavla Lekšića iza Mosora i bi cine zemlji libar 40; i jovo Ana svojom dicom proda u starminu sebi i svomu nakon sebe uvik, a Tadija svojom braćom kupiše sebi i svomu ostatku uvik vičnim zakonom poljičkim da su voljni kako od svoje vlastite baščine uvik; i jovo su zemlji mejaš od istoka i z bure rečeni Terstenik, o zapada istoga kupca ozdala put obćeni.

I na ovo su p[oštovano] pismo svidoci rečeni cinci i veće dobri ljudi.

Pisa ja Matij Bujen,
ni primaknuv ni uzmanuv,
veće kako sliša od obe strane u viru

⁴[Pismo p[oštovanoga] kneza Tadije s Anom Bujenovom od Brigov u Tarsteniku]

26.

4. IV. 1755.

Jesenice

Braća Toma i Stanika Bartičević iz Skočibuha prodaju braći don Pavlu i Marku Karamanu iz Jesenica četiri umejka zemlje u Gomili, niže puta za Gola brda i na Rastovcu između puta procijenjeni na 3 i pol groša

HR-HDA 880. akv. 4/1998., 15.

Prijepis instrumenta veličine 33x22,4 cm iz ostavštine obitelji Karaman.

Slava Go[spodi]nu Bogu. U i vike!

Lit od porođena našega Isukarsta 1755., miseca aprila na 4.

Ovo neka se znade u znanje svakomu sudu svitle i plemenite pravde prid koju lice iziđe pismo otvoreno i očito učinjeno, koje se čini po zakonu i običaju poljiškomu, u mistu provicije Poljic, selu Jesenic, u kući m[nogo] p[oštovanoga] go[spodi]na don Pavla Karamanovića i njegova brata Marka među dobrimi ljudmi prid svidoci niže pisanimi, a u vrime kneštva poljiškoga mene pisaoca ovoga pisma.

A to po ovi put i način budući od potrebe Tomi Bartičeviću i njegovom braćom Stanikom u selu Skočibuha prodati četiri meje zemlje, misto zvano u Gomila, niže puta koji ide u Gola barda. I ono što je njegova na Rastovcu među puti u Kovinu jeseniškomu, što jest pristoščina rečeni Bartičević, a u daržanju rečeni Karamanovi. I ponudi Toma Bartičević svojom braćom zgora rečenu braću Karamanoviće oće li kupiti u starminu zgora rečenu zemlju, koji rekoše da oće po stimu dobri ljudi.

Budući da su bližika i braše obe strane dobre i poštene ljude, a to p[oštovanoga] Petra Šilovića ili Naračića iz Jesenic i p[oštovanoga] Matoša Mekinića is Skočibuha, koji prociniše oba mista groša 3 i po. U Gomila zemlja mejaši s varhoka put mali koji gre u Gola barda, od istoka Raku/jić, s podaka i od zapada isti kupac Karamanovići. Na Rastovcu mejaši s varhoka put općeni, od istoka isti kupac Karamani, tako i s podaka Karamanovo, a od zapada Kaugrusovića. I ovo zgor rečena braća Bartičevići prodaše u starminu za izgubljenje sebi i svojizim nakon sebe uvike vičnjim zakonom, a go[spodi]n don Pava svojim bratom Markom kupiše u starminu viku vičnjim zakonom da su voljni i slobodni rečenom zemljom kakono svojom stvarju vlastitom i slobodnom. I bi namirena sva cina podpuno i ostaše obe strane kutete.

I na ovo pismo svidoci isti p[oštovani] cinci i Pava Dragičević i veće dobri ljudi.

Ja Marko Barić,
knez od provicije Poljic,
pisa budući moljen kako je zgora

27.

26. XI. 1755.

Dolac Donji

Pismo donjodolačkoga kurata don Martina Banića nadležnoj civilnoj vlasti da su na temelju pritužbe Ivana Kaćunića i Stipana Roguljića iz Putišića poslali dvojicu stimadura, Matija Pezelja i Martina Marisalića, da pregledaju sporni dio Mosora koji koriste Žuljevići i Uvanovići iz Srijana sa svojim ortacima iako pripadaju Putišićima te su utvrdili moguću odštetu od 150 groša te njihovih ortaka

HR-HDA 880. I 51, 2.
Dokument veličine 28x20 cm.

Slava G[ospodi]nu Bogu! Uvik!

Novembra na 26. na 1755.

Ovo neka se zna na svakomu svitlomu i plemenitomu sudu i pravdi prid koje lice izađe ovo pismo, a to je kako prizvaše i moliše Ivan Kaćunić i Stipan Roguljić, Putišićani, svojimi ortaci mene kurata zdol pisanoga i kneza Vranu Bilića da prigledamo i sumamo koliko jim uzimlju Mosora Srijani, Žuljevići i Uvanovići, svojimi ortaci.

I mi knez i kurat nađosmo i poslasmu dva dobra čovika, koji nisu ništa interesa, u rečenu parnicu da pomljivo prigledaju i stimaju, a to su ljudi poštovani knez Matij Pezelj i poštovani Martin Marisalić i sumaše usve da valja groša sto i pedeset, 150.

Ja knez Mati Pezeljevića, ne umijući pisati činim križ †

Ja Martin Marisalić, ne umijuć pisati činim križ †

Ja Frane Bilić, knez o-D[o]njega Doca, u viru /*vlast.*/

Ja do[m] Martin Bannić (!),
kurat od Donjega Doca,
pisa pravo i bi tote i tako u viru

28.

25. X. 1757.

Jesenice

Frane Sučić sa sinovima prodaje svomu zetu Marku Karamanoviću i njegovu bratu don Pavlu zemlju u Solina strani procijenjenu na 110 groša kako bi iskupio dugove svoga sina i platio porez

HR-HDA 880. akv. 4/1998., 9.

Prijepis instrumenta veličine 33x22,4 cm iz ostavštine obitelji Karaman.

Slava Go[spodi]nu Bogu!

Lita porođenja Go[spodi]na Isukrsta 1757., miseca oktobra na 25.

Ovo neka se znade i bude u *znanje* svakomu sudu svitle i plemenite pravde prid koji lice iziđe ovo pismo otvoreno i očito učinjeno, koje se čini po zakonu *poljišk*omu i običaju, a u mistu provincije *Poljica*, selu Jesenica, a kući m[nogo] po[štovanoga] go[spodi]n[a] don Pavla Karamanovića i *njegova* brata Marka među dobrimi *ljudmi*, prid svidoci niže pisanimi, a u vrime kneštva *poljišk*oga go[spodi]na kneza Ivana Pavića i vojvostva m[nogo] po[štovanoga] vojvode Tadije Bašića.

Po ovi put i način budući bilo od potrebe po[štovanomu] knezu Vrani Sučiću svojimi sinovi prodati *zemlju* u Solina ili Ratu strani parvo za *iskupljenje* svoga sina od sakvešta omiškoga za nike stare dugove, a poslija za plaćene aracha seoskoga biše skupijo i poarčijo, a nas prida u kamaru i za veće svoji potreba.

I ne imadući rečeni Sučić bližje pristupnije bližike, veće ćer kneza Vrane Suć[ić]a, a sestra *njegovi* sinov, Maru, ka je udana za Marka Karamanovića, i rečeni knez Vrane svojimi sinovi poče nuditi i moliti go[spodi]na don Pavla Karamana i *njegova* brata, a svoga zeta Marka, budući bližika, da kupe u starminu, koji rekoše da oće po stimu dobri *ljudi*.

Budući *moljeni* i zvani cinci u veće puta da procine svaki put što odlučivaju prodat, a sada ovoga najposlidnjega vrimena navedoše cince da procine i prigledaju k ovoj cini do sada š *njoj* svu prodavšnjinu i darovšnjinu sumaju zajedno i *zemlju* ka se uzdarži od razloga rečenoga Sučića. Među mejaši upisanimi, a to po[štova]n[i] Luka Tomić iliti Zalić i p[oštovani] Jura Kadić, koji prociniše sve-koliko groša 110, sto i deset.

Zemlji mejaši od istoka potok, ozgora oli burne strane Vukovića, s varhoka Kadića, od poludneva Jurinovića, a na podaku istoga Sučića. Sve proda rečeni knez Vrane Sučić svojimi sinovi i unuci sinovi pok. Pavla u starminu vičnim zakonom za *izgubljenje* sebi i svojizim nakon sebe, a gospodin don Pava svojim bratom i sinovci kupiše u starminu za uzdaržanje sebi i svojizim nakon sebe da su *voljni* i slobodni kakono svojom stvarju slobodnom. I bi namirena sva cina podpuno i ostaše obe strane kutete.

I na ovo pismo svidoci po[štovani] knez Pava Nazon i žakan Mijo Marasović.

I pisa ja knez Marko Barić,
budući *moljen* od obe strane,
kako je zgora

Na 24. marča 1764.

Budući bilo ostalo bokunić *zemlje* svi braće Sučić u Solina ispod Vukovića i za kuću je rečeni Karamanović ovo isto godišće prodaše u starminu sva braća svojizim sinovci po cinu kako je bilo *procinjeno* do sada groša 10. Sučići primiše pineze, a Karamani kupiše u starminu kako je z druge strane pisano.

Pisa ja isti knez Marko Barić,
budući *moljen* kako je zgora

29.

25. X. 1757.

Jesenice

Vrane Sučić s braćom Ivanom, Jurjem, Matijom te sinovcima Vranom i Stipanom daruje braći Karamanima zemlju u Solinama u vrijednosti od 50 groša jer protivno zakonu u vrijeme prodaje susjedne čestice nije bila procijenjena

HR-HDA 880. akv. 4/1998., 11.

Prijepis instrumenta veličine 33x22,4 cm iz ostavštine obitelji Karaman.

Na 1757. oktobra na 25., u Jesenica

Ovo budi u *znanje* svakomu svitlomu sudu pravde prid lice koje ako bi izašlo ovo pismo koje se čini na ime juštameta u p[oštovanoj] župi poljiškoj, u selu Jesenici, prid svidoci niže pisanimi, a za knežije m[nogo] p[risvitloga] go[spodi]na kneza velikoga Ivana Pavića, a to među dobrimi ljudmi s jedne strane m[nogo] p[oštovani] go[spodi]n don Pava Karaman, koji čini na ime svoje i svoga brata Marka, a z druge strane p[oštovani] knez Ante Sučić sa svojim bratom Ivanom, Jurjem, Matijom i sinovcem Vranom i Stipanom.

A to kako p[oštovani] knez Vrane Sučić darova jednu zemlju u mistu zvanu u Solina, mejaši od koje se nalaze u pismu o[d] darovščine istoj braći Karamanovićem malo parvo imenovanim, koja zemlja u vrime darovanja ne bi stimana, što se mučno činjaše zgor rečenoj braći Sučićem, videći i razumijući da je kotra (!) našem zakonu, koji govori da ijedna darovščina ne može biti dobra brez stime dobri ljudi.

Zato, čujući ovu tužbu, m[nogo] p[oštovani] knez od sela Pava Nazor odredi dva dobra čovika, koji jesu p[oštovani] Luka Tomić i p[oštovani] Jura Kadić, sin Markov, da pođu i procine rečenu zemlju z dogovorom obiju strana, što kodir ova dva dobra čovika učine da bude dobro i koja bi se strana protivila ovom juštamentu neka plati strana protivna onoj koja se ne protivi groša 50. Dakle, zgor rečeni ljudi p[oštovani] po naredbi gori imenovana poštovanoga kneza pođoše na rečenu zemlju, kojoj razgledavši dužinu i širinu, zazvavši na pomoć slavno ime Isusovo, prociniše groša 50, kojemu pismu ostavljam mejaše budući da se nalaze u pismu o[d] darovščine u zdaržanju u ruku braće Karamanovića go[spodi]na, don Pavla i Marka, dali za veću potvardu.

Od ovoga juštamenta mećem svidoke koji jesu m[nogo] p[oštovani] knez od sela Pava Nazor i knez Gargur Kordić i ostali m[nogo] p[oštovani] ljudi od koji će se jedni podpisati svojom rukom, a drugi učiniti križ.

Ja don Pava Karaman s mojim bratom Markom potvarđujem kako je zgora.

Knez Ante Sučić, ne umijući pisat, čini križ svojom rukom †

Jura Sučić, ne umijući pisat, činim križ †

Ivan Sučić, ne umijući pisat, činim križ †

Matij Sučić, ne umijući pisat, činim križ †

Frane Sučić, ne umijući pisat, činim križ †

Knez Pava Nazor za ovo vrime knez sela Jesenic, budući za svidoka i ne umijući pisat, potvarđujem kako je zgora i svojom rukom činim †

Ja don Anton Kordić iliti Ivanišević,
kapelan i pomoćnik kuratov,
budući *mo/je*n od obiju stran, ne ustegnuvši ni dostavivši,
pisa pravo i virno koliko sliša ozgor rečeni u viru

30.

22. VI. 1759.

Zadar

Potvrđuje se presuda donesena 15. VIII. 1756. na sudu u Splitu prema kojoj Matij Kaštelanić ne smije više ometati posjed sestara Lucije i Mande te njihove nećakinje Jeline Gojsalić pod prijetnjom kazne od 100 dukata

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 9.

Dokument veličine 28,5x19,5 cm iz ostavštine obitelji Kaštelan.

Od nas Alberta Donata, kneza i Karla Matina, vojvode od Zadra.

Po privedroj Repuplici (!) Meletačkoj (!), saranitezi zakona u Dalmaciji, Vami knezu Juri Novakoviću, velikomu od Poljici, želeći sa svim neispunjenja na Matija Kaštelana s dionici u paravdi (!) setencija dobri ljudi učinjena u Splitu na 15. kolovoza 1756., na zgodjaje sestara Lucije i Mande, sada pok. Ane, ćere pok. Jeline Gojselić, a porotiva rečenomu Matiju Kaštelaniću za dijonicu u paravdi (!) govorimo Vam da činite izvršiti rečenu sudbinu u svaki nedil.

Zapovidamo Vam istomu Matiju Kaštelaniću s dup da ne jimadu smetati sestram Luciji, Mandi i ostatku pok. Ane poče se od zemalj valastitoj (!) ni jovi i njima prisučenima s istom setencijom od razloga dobra rečene pok. Jeline Gojselić i to pod penu sto dukat sazneni (?) u paravdu (!) svi razlozi koje bi razumijo upraviti po zakonu da viši nam od izvršenja oglasu.

I Bog Vas čuva!

U Zadru,

iz majštata aranitelja (?) od zakona,
na 22. lipnja 1759.

Alberto Donado, knez sara[nitez]

Karlo Marinović, saranitez

Jozip Pajazi,
kanč[elir]

31.

iza 22. VI. 1759.

Ostrvica

Tadija Mikulić sa sinovcem Stipanom prodaje Jakovu Mandiću komad zemlje Koločepek u Docu procijenjen na 372 libre

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 10.

Instrument veličine 28x21 cm iz ostavštine obitelji Kaštelan; dosta oštećen.

Od Isukrstova po[rođenja] /.../

Budi oznanjeno svakomu (poštovanomu sudu i pravdi) [p]rid ku lice dojde ovo (pismo) otvoreno, [koj]o se učini u (provinciji) [poljičk]oj, u selu Ostrvici, a u (kući) Mikulić, a prid svidoci z[ola pisan]i i u toj vrime budući p[lemenite] župe p[risvitli] knez Mikula Si[čić], a vojvoda p[poštovani] Jadre Ivaniš[ević], kako budući nika potriba počtovanim vlasteličijem knezom Tadiji Mikuliću i sinovcu mu Stipanu, sinu pokojnoga Ivana, prodati jedan lapat zemlje njihove plemensštine, a to je zemlja zvano u Docu Kočolepeka; i ponudiše svoje bližnje ko će kupiti, a oni odgovoriše: »prodajte komu vam drago, mi nećemo kupiti«.

I oni toj, čuvši ča odgovoriše, ponudiše Jakova Mandića i on se obeća da će kupiti i meju se lipo pogodiše da jim ima dati Jakov četrdeset tolarih, a tolор čini devet libar i tri orlice, ne zvašči na toj cince, nego se oni meju se pogodiše i biše obi strane kuntente, a to su zemlji mejaši: sunča istoka zemlja Sinovčić, zapada mejaš zemlja Sinovčić, z bure zemlja vojvode Marka Stipančića, s podne općeni put.

I jisti Jakov sve smiri do beča zgora pisanim vlasteličićem, a oni isti prijaše sve kako se pogodiše; a ovo su svidoci, dobri i počteni redovnici i gospoda vlasteli ki će se svojom rukom podpisati i veće dobrih ljudih.

I ovi vlasteličići prodaje sami sebi i svojim nakon sebe u strminu viku-vičnim zakonom, a naše župe običaje ma isti Jakov kupi sebi i svojim nakon sebe uvice.

²Ja dom Tadija Midoljević, svidok kako je zapisa /vlast./

Ja Juraj Stipančić, svidok kako je zapisa /vlast./

Ja Jura, žakan, Ivana Čubrićevića sin, svidoko (!) kako uzgor.

/.../ pop Juraj Kar[aman] (?) /.../

⁴[Pismo Jakova Mandića s Mikulići za Koločepek u Docu]

32.

4. II. 1760.

Zakučac

Braća Vurijozovići iz Omiša sa svojim zetom Stipanom Matulićem, kako bi isplatili Tanburlu odštetu radi ranjavanja, posuđuju 45 groša od Ivana Kaštelana iz Zakučca, založivši na 3 godine svoju zemlju u Zakučcu

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 8.

Instrument veličine 28x20,2 cm iz ostavštine obitelji Kaštelan; oštećen.

Na 4. veljače 1760., u selu Zakušcu.

Ispovidam ja zdol podpisani da sam primijo od Ivana Kaštelana groša četrdeset i pet i ovo na konat od zemlje, koju domalo dana imam moje izmiriti i prodati mu, a s ovim ugovorom među mnom bratom Antom i zetom Stipom Matulićem da ovo groša 40 i pet imade isti Kaštelan mećati u pismo od prodaje što ćemo učiniti jer s ovima jasprima šalju me brat i zet rečeni u Meletke (!) da vidjam ovcene naše stvari polak procesa Tanburlova, koji je od svi nas tri bijo ranjen, a ostale jaspre što /.../ zalaže po čini čina da jih metne u pismo i ako /.../ one jaspre u rok tri godine ne budu mu urađene, neka u strm (?) zemlja ostaje njegova i niti da Kaštelan od nas tri ima iskati nikada ove jaspre, što nam više sada daje u našoj potrebi, i ako bi kokod (!) prijio, mi sva braća i zet z dogovorom g[ospodi]na Sopra, intendenta Tome, moga oca, obećajemo se po našem poštenju braniti ga na naše arče, na svakomu sudu prama svakomu.

I u viru i ovo prid svidocima p[oštovano]ga Marka Vulića, koji, ne umiduć pisati, čini svojom rukom † i Matom Peričićem, koji, ne umidući pisat, čini svojom rukom križ †.

Ja Zorzi Vurijozović
pisa ovo u kući rečenoga Kaštelana
s ugovorom fojvode (!) Ante, moga brata, i zeta Stipe Matulića,
koji se ovde kipom nalaze

Na 1778., miseca aprila na 14.

Ja Marko Martić, kančilir od p[oštovane] provincije Poljica, iskopija ovu rečevudu kako nađo u staroj istoj karti i prineso u ovu, sve rič po rič, slovo po slovo, ni primako ni uzmake, nego sve pravo i virno u viru. /P/

⁴ [Rečeuda Kaštelanova s Vuriozovići]

33.

Od 1761. do 1776.

Knjižica ili librec Petra Novakovića u kojoj se revidiraju računi kućne zajednice Novakovića

HR-HDA 880. I 1.
Knjižica veličine 20x15 cm; oštećena.

¹[[Kopija iz Jurjevi karat ali libra]

U j[i]me Boga.

Neka se zna što arčim pinez u kuću na 1761.

Najpri kožu od vola, koja je zapala cekin u zlatu, ki je kurija u ovo vrime libar 43.

Sad rastišujem kako Jura piše i nameće na kuću, vrše se /.../ [sar]čija. U parvi karta piše manje, pake je zdiga isparve. U drugu veće, pake iz druge u treću najveće reslo je kako /.../ za natirati veći dug na kuću kako se sve oće [bi]ti i raskontati u njegovi troji kart.

Najpri piše da je sarčija za luč groša 4, pake u drugoj karti piše naj-poslidnjoj groša 4 ili brez više u poslidnjoj nameće libre 3 ili ga je onu bravu uzeja za jednu kozu, ka je gustala libar 15, a suviše na kuću nameće libar 29 ili je ovo istina do moje duše, a ja pišem neka se zna njegova duša kako više može uzeti, nego je njemu gustalo, a budući sarčem od kuće, iša i jodveja targovinu i jizdangubija toliko dana i dosti učinija sebi dobitka, koga nije u kuću ništa da.

Piše koliko je oderana mesa uzeja u parvoj karti. Piše da je sarčija libar 6 i gazet 7. U poslidnjoj piše libar 8 i soldina 3. Više meće u poslidnjoj gazet 14 i soldin 1.

²Pake piše u karti parvoj mesa libre 2 i po, a u poslidnjoj libre 3 i po, više meće libru.

Toliko što piše u poslidnjoj karti da je da za odkupit sukna u tanzi libar 16 i bortulaca libre 3, a u parvoj karti nije ovo ništa pisano, ovo je nametnuto na kuću više.

Na 1762.

Piše da je da za brunu kapu libar 10, toliko u parvoj karti piše da je da za sol libre 2 i gazete 3, u poslidnjoj piše libre 3 i gazete 3, ovde veće donameće libru.

Pake opet piše u parvoj karti da je da Marku Kadiću za meso libre 4 i soldina 3, a u posljednjoj karti piše libar 5 i soldini 7, više u posljednjoj nameće gazet 12.

Pak za sviću libar 8 manje dinar. Pake piše kože libar libar 17, a u parvoj od nje ne piše ništa.

³Na 1763.

Sad piše da je da za 3 oke gvožđa libar i za libricu mazije gazet 12. U posljednjoj piše 4 oke gvožđa i 2 librice mazije da je kupija što meće i gvozd i maziju libar 10 i soldini 5, više u posljednjoj karti donameće libre 3 i soldin 1.

U parvoj karti piše da je da za ribu libre 3, a u posljednjoj piše da je da libre 4 i jovde više libru donameće.

Još u posljednjoj piše i voíše donameće da je da za oriz i veće stvari libar 5, da su ondan bili popi, ovu libar 5 meće nek je veće pinez na kontu. Ovako piše u posljednjoj, a u parvoj ne piiše ništa.

Toliko piše da je i za ulje da gazet 18, a u parvoj ne piše ništa. Sama nek je na kontu veće pinez.

Na 1764.

Piše u parvoj karti da je da alvižu libar 16, a u posljednjoj piše libar 18. Ovo veće donameće libre 2.

Opet piše u parvoj da je sarčija o Maloj Gospi za oriz i luk i kapulu libar 7, a u posljednjoj piše 8 i po. I jovde više donameće gazet 15.

Još piše da je da Ani Markonjić gazet 15, da je prela svilu Ivi za pas ili u parvoj karti od nje ne piše ništa.

⁴Pake piše da je sarčija o S[vetom] Vrani libar 8, mesa ne znam je li ni li, nek zna njegovu duša.

Toliko piše da je da Vrani Števiću u Split libar 8, što je šija ili ovo znam da nije Števiću dato nit je on uzēja, što je sla otac od kuće, da ako je on za se ili on piše, nek je na kontu veće pinez.

Toliko piše da je da mesa libre 3 kad je s Ivom doša zbora Marko i veće ljudi. Ovo piše ovoliko ili je ili ni ili u parvoj karti nije zapisano bilo.

Na 1765.

Ovoga godišća piše opet Jura da je da mesa. U parvoj karti piše da je da libre 4 kad je doša Barić i Kaštelan, a u posljednjoj karti piše libar 5 i jovde nameće više libru 1.

Pake opet piše da je posla muziju pok. dom Jurju mesa libric 5. Ovo piše u karti parvoj, a u posljednjoj piše ji 6, više piše libru 1.

Pake opet piše u parvoj karti da je sarčija meda libric 5, a u posljednjoj piše libre 3 i po. Odma više meće polovicu, što čini gazet 17 i soldin.

⁵|Opet piše u parvoj karti da je da Antonu Kalebiću za luč libre 3, a u posljednjoj piše libre 4 i jovde više nameće libru 1.

Opet piše da je Ivi da 3 cekina i da je u nji Ivin dukat. Ovo piše u karti parvoj, a piše u posljednjoj karti da je Ivi da 3 cekina i po i da je u nji Ivin dukat.

Odma više u posljednjoj piše i nameće po cekina, što čini libar 26 i po, ili je ovo bija da o dobitka od Stanića goved, ali mu ji je opet u dile Ive da natrag i Jura ji je uzeja k sebi kako zna sve on ako će pravo reći tere neće svoje duše izgubiti.

Opet piše u karti parvoj da je da Marku Kadiću za meso libar 5, a piše u karti posljednjoj da je da libar 15 manje soldini 5, što nameće više libar 10 manje soldini 5.

Opet piše u karti parvoj da je da Marku za ribu libre 7 i po, a u posljednjoj piše 4, više meće gazet 5.

Opet piše u karti posljednjoj da je da za goveđe meso libre 3 i gazet 7 i kad je Ive u Spli[tu], ne piše ništa, veće ovo nameće više, a ne bolje. Znade Gos[odi]n Bog je li nije li.

⁶|Na 1766.

Dado za sol jaspri libre 2 i gazete 3, pake za ploče i čavle libre 4 i po.

Pake piše u posljednjoj karti da je da Nazoru za meso libre 4 i po, a u parvoj ne piše ništa, Bog zna je li ni li.

Sad piše za prasicu groša 4, što mu je bija nametak na prasce. I tako je bija da neće od nje iskati ali za nju plaću jere je u 3 puta veće bilo arča samo u put oni, neg je ona valjala. Zato nek on plati arač, ki je bija u kući š njegove targovine, a mi ćemo prasicu, za ku nije više dava Sorić, od libar 25, a bilo bi pravo da dade u kuću i jod ini prasac dobitke, ke je mnoge učinija od isti prasac, a ne nečma da pita za prasicu jaspre.

Pak piše da je da za postavu libar 6.

⁷|Na 1767.

Opet Jura piše u karti parvoj da je uzeja u Marka mesa libre 2, a u poslednjoj piše 3 i jovde više libru nameće.

Opet u parvoj karti piše da je uzeja u Marka rakije libar 12 i da je iz nje da bocu dom Jakovu Staziću, a na put odnija oku pake opet oku. A u poslednjoj karti piše da je donija doma boc 12 i da je da bocu dom Jakovu Staziću, a na put odnija oku. Ili za ovu rakiju ne znam da je je ovoliko sarčeno u kuću. On je je uzeja za se. Ako je bude uzeja kako piše, pake oće da na kuću nabala, što je on arčija i družim dava.

Pake opet piše u karti parvoj da je da mesa libric 7, a u poslednjoj karti piše da je da mesa libre 4 i pinez gazet 17, što čini libar 5 i gazet 7, ili ovde više nameće libre 3 i soldina 3.

Toliko piše da je da za meso goveđe gazet 19, a za ribu libre 3. Ovo piše u karti parvoj. U poslednjoj više nameće na ribi gazet 5.

Opet piše da je o piru sarčija groša 15 i libru jednu.

⁸|Opet piše mu karti parvoj da je sarčija rakije oka 20, koja je prodavana po gazet 24 i soldin jedan, a u poslednjoj karti piše oka 25 i činu svu jednako.

Ili što piše od rakije krivo piše, nije on nimalo svoje sarčija, veće je bija naš nejiskuvan drop u Primorju i jiskuva ga je Mati Kadić i donesena je rakija is Primorja. I bilo je je dosta za sve pirnjane, a on je svoju proda za pineze i sebi uzeja u kesu, a amo oće da na kuću nabalaje.

Piše mesa janječega libre 2 i po.

Opet piše u karti parvoj da je sarčija za taklje dukat u srebru i munite libre 3, a piše u poslednjoj karti dukat u srebru i munite libar 5 i jovde više nameće libre 2.

Opet u poslednjoj karti parče luka gazet 10, a u parvoj ne piše ništa.

U poslednjoj karti piše prav i balini groša 10. U ovu 7 godišća ovo oće da nabala na kuću, što je ludo arčija, a znam da nije koristi kući ništa bilo, veće bi se šermuna i dangubija po vazdan ako je kad i donija uritko koje lovine. Dava mu je otac pinez da kupi prav i balini, dava mu je i ja i jotac i prav i balini, nek za ovo ne išće ništa, jer je za ludu, već nek plati što je ludo arčija i dangubija.

⁹|Na 1765.

Opet se na godišće ovo zgor rečeno, iskopijajem na mod kako je brat Jura pisa.

Da mi cekini 10 pake jedan cekin. Ovo neka se zna što mu dajem iz nji najpri prasca 2, koji zapadaju cekina 2.

Pak piše u karti parvoj da je da za taklje libar 28, a u posljednjoj piše libar 32, što ovde nameće više libre 4.

Pake vune kamena 4, koji zapadaju libar 30.

Pake opet piše drugi put da je da za sviću libar 8 i dinar.

Pak Bariši Ribaroviću cekina 3.

Pake piše u karti narvoj da je kupija kozu o Maloj Gospi, ka je zapala libar 13 do mišine, a u posljednjoj piše da je da za nju libar 14 i gazete 3. I jovde više nameće gazet 13.

Opet piše u karti parvoj da je uzeja brava u Marka i da je za nj da libar 15 manje gazetu, a u posljednjoj piše da je za nj da libar 17 i gazete 3, što ovde više nameće libre 2 i gazete 4.

Opet u parvoj piše da je da Marku za meso libre 3, a u posljednjoj piše libre 3 i dinar, što više ovde nameće gazet 13.

¹⁰Pake u parvoj piše da je da malomu Marčeliću opanke libre 4, a u posljednjoj piše livre 4 i po, više ovde nameće gazet 5.

Ili što je metnuja ovde opanke u konat, obeća mu ji je dati, što mu je trgovinu pasa da mu je reka Ive, da mu ji dade.

Opet u parvoj karti piše da je da za vola groša 10 i jerdnu libru. U posljednjoj karti piše da je da za vola groša 10 i libre 4, što ovde u posljednjoj karti više nameće libar 13.

Pake piše da je sarčija meso o S[vetom] Vrani libar 10 i gazet 6.

Pake piše u karti parvoj da je sarčija za postavu libar 23, a u posljednjoj piše libar 25 manje soldina 3, što više ovde mu posljednjoj nameće gazet 18 i soldin.

Pak piše kože polovicu, koja je pizala libric 9 manje unce 3, što čini libar 26 i gazet 6, više dinar piše.

Pake opet piše u posljednjoj karti po kože, koja je zapala libar 25 i po i da je da Bujenu iz ovoga libar 5 i po. U posljednjoj karti piše libar 26 i da je Bujenu da libre 4 iz ovu po kože, što u ovoj posljednjoj meće više libre 2, a meće Ive se na kuću jere je Bujenu da iz iste kože. Više-manje znam dojisto koliko je vorši da će Bujen znati.

¹¹Pake piše da je da kožu od vola, da je zapala groša 6 i po; ili je ovo bija sve iz dobitka dava ove kože, a sada ji u konat meće i nabalaje toliko dug na kuću zada prođu zaludu tolike jaspre, ke je uzeja u trgovinu pok. oca.

Pake za stine Luki Matijevu libar 10 manje gazeta.

Pak Matiju Radiću za opanke libar 10, što smo poslali u Dolac kad je kuga bila.

Na 1767.

Ovo neka se zna koliko mi Ive daje cekina 6.

Pišem što iz *nji* dajem u parvoj karti, piše da je da za kozle libre 3. U posljednjoj piše libre 4 i po, što više nameće u posljednjoj gazet 15.

Pake opet piše u parvoj karti da je da Dragičeviću libre 4, a u posljednjoj piše libar 6, što više nameće i jovde libre 2.

Opet u parvoj karti piše da je da za meso libre 2, a u posljednjoj piše da je da libre 3 i gazete 4, što i jovde u posljednjoj karti više nameće gazet [14].

¹²]Pak opet libre 2, pto udili Ivanu Marčiću.

Opet piše u karti parvoj da je da za kozle libre 3, što je donija doma o S[vetom] Vrani, a u posljednjoj karti piše da je za *nj* da libre 4. Ili i jovde više libru nameće.

Opet u karti parvoj piše kad je u Kaštelan pir odija, da je sarčija za po librice prave libre 3, a u posljednjoj piše da je sarčija za *nj* libre 4; više libru meće.

I suviše nameće da je da mladomu popu Vilipu srebru. Ili u karti parvoj ne piše od Vilipa ništa, veće ga nameće u posljednjoj na kuću.

Opet piše u karti parvoj da je u Kostanja da za gozd libre 2 i dinar, a u posljednjoj karti piše da je da libre 3 i dinar. I jovde više libru nameće.

Opet piše u parvoj karti kad su bili u Kostanja na mladoj misi da je sarčija libre 3, a u posljednjoj karti piše da je sarčija libar 9. Ili i jovde više nameće libar 6 ili će biti i sve što piše jere je pok. otac meni pisa knjigu da mu pošljem aljine svitne i pinez u zlatu i srebru i bagatelu munitite ili san mu ja posla sve kako je on pisa. Zato mu ja ne mećem u konat ni janci malo.

Pake opanke Ivanu Marčiću daje, reka pomoći.

¹³]Pake opet u parvoj karti piše da je da za sviće libre 2 i po, a u posljednjoj piše libre 3 i po; i jovde više nameće libru.

Pake piše da je sarčija za meso, što je Martin Čudina i-Splita iznija i da je sarčija za *nj* libar 5 i gazete 3, a u posljednjoj karti piše libar 6 i po; i jovde više nameće gazet 14, ako li sve za *nje* nek je broja od jaspri.

Opet piše u parvoj karti da je da Ani za sukno gazet 14, a u posljednjoj piše gazet 16; i jovde više nameće gazete 3.

Pake opet piše u parvoj karti da je da za maziju libar 5 i gazete 4, a u posljednjoj karti piše libar 7 i soldina 3; i jovde više donameće gazet 17 i soldin 1 u posljednjoj karti.

Pake opet u posljednjoj karti piše da je da za meso libre 4, a u parvoj ne piše ništa. Ovo više nameće, nek je veji broj od pinez.

U parvoj karti piše da je sarčija za sol libre 2 i po, a u posljednjoj karti piše da je sarčija libre 2 i gazete 2; i jovde više nameće libru.

Još piše da je da cekina 4 u zlatu, što je Petar nosija Bariši Ribaroviću u Split.

Pake u parvoj karti piše da je da za vilare libar 10, a u posljednjoj karti piše da je da za nje libar 18 o piru veće piše u karti posljednjoj libar 8.

¹⁴ Opet piše u karti parvoj da je da za 2 cendala i čekal i britvu i veruge i pribadače libar 24, a u posljednjoj karti piše libar 26 i gazet 7; više i jovde meće u karti posljednjoj libre 2 i gazet 7.

Još piše da je Ivi dužan za ratajšćinu groša 2 i libar 5. Ili on ovako piše ma je za ratajšćinu dužan za 2 godišća groša 5 naravno ili nek ji na konat prikaže.

Ili sad on ovde sumaje jaspre, usve meće groša 87 manje libar 6.

Ovako sam naša di on sumaje po ovi mod ta i ja pišem sve po oni mod.

Ja Petar Novaković iskopija pravo sve, slovo po slovo, do moje duše, ni juzmaka nisam nijednoga slova, veće iskopija is karat veće ji koje je pisa i nabalava dug na kuću brat Jura, kako se vidi i razumi u karta ovi i ju kontu učinjenu, ¹⁵ što suma vsekoliko u jednu i cekine i dukate i munitu i kože i meso i rakiju i luč i vinu i sve ostalo, što se kodi imenuje i što je na-balavano u ovi karta ima sume groša 172 manje gazet 8.

I suviše prav i balini groša 10, ke mu nisam u konat metnuja niti mu ji mećem, a bilo bi sume s prahom i balini da se metne u konat groša 182 manje gazet 8.

I jućini svu sumariju u karta njegovi, troji karta, u ki je pisa dug na kuću da je arčija: u ki je parvi pisa najmanje, u družu zdiga veće, u treći najveće kad je sve salda i zapisa. I tako je sve reslo kako i kvarela za nabalajati veći dug na kuću i jokrenuti kućene jaspre i dobitke u ništa. I kad sve raskonta u najposljednjoj karti ili više zdviže groša 60 i libara 11 manje gazete 3.

A Gos[podi]n Bog zna najbolje je li i jonoliko ino sarčija kako je u parvi pisa, zač ga je krivo pisa u poslednj̃i. Bojim se da je onako i ju parvi više meća i krivo pisa.

¹⁶ Na 1768.

Ovo neka se zna koliko arčim pinez, odkad je umra pok. otac, u kuću vina oka 54. Ovo Jura piše, a nije ga više bilo veće 62 oke do moje duše, što čini 2 kabla i po malo jače ili gusta na moj razlog libar 17 i po, a na njegov razlog gusta libar 21, što više i jovde uzimlje libre 3 i po.

Pake mesa gazet 18 i soldin.

Pak za sol libre 2. Pak opet mesa gazet 14.

Pake mesa gazet 17.

Pak piše da je da Juriću Kadiću libar 15, a ni Juriću veće Stipiću libar 10 na razlog kuće naše i jovde više donameće libar 5.

Pake kad je Ivan Dragičević bačve gradija usve mesa libre 4 i gazet 7.

O Maloj Gospi brava, koji je zapa libar 21.

Pake mesa o targačini usve libar 7 manje soldini 5.

¹⁷|Pak za sviće libre 2. Pak za meso libre 4.

Pake kad sam odija na Zelovo da ju kupiti prasce i kupusa, sarčija sam libar 5 i dinar.

Pake kad su došli Omišani sarčija sam mesa libre 3 manje dinar 1. I kokoš za koju sam da libre 2 manje dinar. I šenice šestakinju zaja u Matija Meštova.

Mazije oke 2 i po, čini libar 6 i po.

A kad sam odija pogađati kupus, sarčija sam libar 6, prav i balini 2, balini libre 2. A kad sam odija po kupus i ju prasce, sarčija sam usve libar 26 i gazet 7.

Ili ovo što piše od prav i balini i jod inoga ara, ovo više nameće jere je sve odnija arač od kuće i jo ovomu je arču gonija vino svoje od targovine po cin, a koristi nikakove u kuću nije da.

Kad smo sijali u Primorju za meso gazet 7.

Pak slanine libre 2. Za misu gazet 15 do-Marku Čotiću.

Mesa o Božiću libre 3 i po. Pod konja 2 ploče gazet 13 o targačini.

¹⁸|Ovda usve sarči prava i balini libara 7. Ovu 7 libar štoviše nameće, što je činija na jabanu, ovo mu ne mećem meso nat ovo, samo piše za okrenuti kuće jaspre u ništa i dobitke.

Pake jednu dvizicu, ku je kupija u Pirića libar 7. I jovo je sarčija na ljude, ke je vodiya u Omiš da mu svidoče, što se s Permićem pravda za nike jaspre za konja. Svaki arač na kuću natiraje, a ne da u kuću nijedne koristi, veće sebi sve dobitke u kesu.

Pake mesa libre 3 i po. Sikiru jednu libre 4 i po. Za ribu libre 2. Mandiću za meso gazet 12.

Učinismo prav konat odkad je umraja pok. otac, koliko sam sarčija ne kontav vina. Učinismo konat na 1769., venbara na 6, dovle sam sarčija groša 12 i gazeta 14.

Ja Petar podpisa kako je zgara (!) da je istina da smo ovi potegli konat.

Posli konta ovoga piše Jura da je da za kaba soli libar 7 manje dinar, a ne gre više više za sol dati, nego libre 4 i po za kaba, a bilo je pri njemu ostalo od odka (!) libar 5, što nije u konat metnuto.

¹⁹|Toliko posli konta učinjena dade Jura Jakovičiću oku rakije da će pomoći rizati ili kopati.

Toliko sarči Jura za slamu libar 35.

Još sarči Jura za kupus groša 4 i libre 4.

A kad Jura pođe pod Varliku u prasce i dogna ji 21 prasca i jovako mi je prikaza kad ji je dogna da je sve platija jedno na drugo po groša 5 i 2 libre i po. Jedne je prodava po 6-7 groša, a jedne po 2 cekina u Braču i jod isti je prasac dobija u Braču jačje o 30 groša. I justavija je doma 3 i najpri ji prikaza meni da ostaju u dobici za groša 11 i libar 7. Pak ji opet zdiže za groša 12 i po ili ji za ovo ostavi doma i ju jiste san mu prasce bi ja da cekina 4 zlatna i jovo jaspri tuji i jovako mi se prisega kako proda da će odma vratiti rečene jaspre i dati u kuću sve dobitke.

Još kad je bija pok. ocu obodni dan na 25. agusta 1769., sarčija je ili ovi put libar 12 manje gazete 3, što čini amo skontav usve koliko što je sarčija posli smarti pok. oca u kuću sve i po sve kako on oće i jod kupusa i jod prasac i svega inoga arča ima groša 35 manje libre 2 i dinar.

²⁰|U svekoliko sumav i parvi konat vas kolik i jovi poslidni ima sume u sve koliko groša 205 i libar 6 i ne kontav u ovi konat prav i balini kako jura oće.

A ji u poslidnjemu kontu po smarti pok. oca znam doduše moje da je više očito nemetnuja na kuću groša 6 i libre 3, što je nabalava i više, ali i zdravo znati ne mogu. Ma ovo očito znam rečenu groša 6 i libre 3 parvoga konta i jovoga poslidnjega sumav zajedno dana meće očito groša 66 i libre 4 manje gazete 3. A kako ovo i veće je jere od istoga mesa njegove targovine nije da po. naš otac u kuću nimalo arčiti niti smo arčili, veće smo slali uzimati na druge bikarije kako znan mnogo ljudi i jon isti da je sve ovo istina da oće on pravo reći.

A od prasac što piše i meće ji groša 12 i po, ne bi bilo pravo da ni jod nji uzme ništa jere znam da su mu ostali u dobici i više kako se razumi pošto je i plaća i prodava kako je isti on ispovidija i prikaza u jisto vrime o targovine.

²¹|U ovomu njegovu arču kako Jura oće i kako prikažuje on, ima kućni cekini 16 i po, čini groša 86 i libre 4 i po, sad izvadiv ove kućne jaspre iz ovu 206 groša i libar 7. Jura po kontu ne arči više nego groša 119 i libre 2 i po. I sve san mu u konat metnuja kako je kod i on otija i nabalava.

I jovo sve pravo ispovidija kako je kod i pisa moj brat Jura u svomu libru.

^{22–23}|/nema stranical

²⁴|/prazna stranical

²⁵|Na 10. maja 1768.

Ovo neka se zna koliko je pri Jurju pinez kućni kako mi prikaza otac u jisto vrime da mu je da u jisto vrime pasani godišć 22 zlatna cekina, koji su kurili po libar 43 u jisto vrime, čini groša 116 i libar 6.

Još pri Jurju suviše groša 13 ali i 2 libre ali manje 2 libre o dobitka, što je uzeja u Stanića goved i jovako je prikaza Jura u dile odu i meni kako ji je priroda da je toliko od nji dobija ili su i jovde pri njemu ostale rečene jaspri.

A od ini targovin ima je mnoge dobitke od goveda, od prasac, od životinje, od vune, koje nije iša ista toliko dana u targovini i dan gubija i sve bi činija dobitke s arčem od kuće dogoneći kući targovine i kad bi dohodili trgovci, sve bi po platu davala kuća i šćetovala arčeći.

Toliko uze Jura u Dujmovića sejoc (?) 2 cekina u zlatu kako prikazaše, a treći od Mare Begić čini tolari 16 manje libra 1. Ovo uze sebi valjada (!) od ovoga rendi konat kući.

Toliko kad iz Doca dognaše od Bajamića životinju, uze Jura kozlič dvoje. Ja ne znam komu ji je da ili valja da ji na konat dade.

^{26–27}|/nema stranical

²⁸|Još uze Jura cekin u zaltu i po staroga dukata od pinez Jurka Vojinovića, ke su uzete i jokrenute u Kotorčan za njegove valcijune, a drugi je cekin uzeja otac, ma mi se čini da će biti i jovi drugi cekin uzeja Jura u oca. Neka njegova duša zna!

A primenjuje Vilip samo koga sam metnuja u konat ama svoj kad sam činija konat i sarčija u kuću, zač su bila 2 cekina i 2 i po dukata staroga. Neka Jura donese sve što je pri njemu u komun u kuća i tri kaže na konat.

Toliko uze Jura konja na Braču u Perme, koga je bija pogodija – 24 – šiljčegvice i ne pisa Jura sebi naš dug kućni, što je nami bija dužan Papa u Braču za nike volje, ke smo mu kućne prodali, a nije ji platija. I jovako reče Jura da je pok. Perme ujamčija se za Papu, ako nami Papa ne plati, da će on za nj platiti ili Papa ne plati, veće Jura ustavi sebi konja za rečeni dug, koga je proda Mijiću na Prugovo za 50 groša, a naši je jaspri

pri Papi, a na Permino janstvo od glavni ih dobitak na pineze kako Crikva dopušća, usve tolari 25 manje gazet 11, ovako je i jisti ovi konat Jura učinija. Posle je ovi dug Jura na-platija, ne prida u kuću i ju komun rečene jaspere.

²⁹I ju jisto vrime kad je pometa konja zgora rečenoga, izdangubija je više od miseca dana i razdri 2 ponovna biljca u jisto vrime i jistarga tolike konope i motuze i jarči od kuće vino i spizu dok je bija zajedno s konjuši ili nismo se nimalo s konjem pomogli, nije on da, veće se je on njime služija kako je njemu bilo drago i činija priko volje očeve i moje mloge (!) stvari kako se sve razumi i zna. Pokle se nismo mi s konjem služili ni pomogli. Pravo bi bilo da sve rendi i plati u komun kuće priko volje očeve i moje.

Još Jura pribi i smače veliku pušku breškinju, nek je načini i donese u komun kuće, a šundraje i jostale svojom nepomljom i superbom. Toliko jesu i male 2 puške pri njemu.

Toliko je bila u mene pištolja pok. Vrane Tomaševića iz Jesenic, ka mu je u ograuu i pridana meni. I tako kad je Jura otiša u Trinbuve, uzeja je podskrovito, ne prikazav meni, i jodni je sobom i razdrije.

A odne oganj ukreden, čini mi se da je biti od jednoga Permića soldata kad je u nas doodija, ili, ako bude pravo da se povrati rečena pištola i budu je iskati njegovi sinovi. Neka Jura plati sam civ i joklop i sve ostalo oliš mi is komuna svi onde oganj ki je ukreden.

³⁰Na 25. novembra 1768.

Pođe Jura pod Varliku u prasce i dogna ji 21 i priproda ji u Brač. I tako, kako mi prikazaše, osta od nji dobitka jače od 30 groša i jod isti prasac ustavija doma 4 za 12 groša i po. I sta je s konjem pod Varlikom više od 15 dana, od ovoga ne dade dobitka ništa ki je učinija s arčem od kuće.

Toliko uze opet Jura u jisto vrime 2 prasca u alvira Zerduma s Muća za groša 9 i libre 4, a priproda je za groša 11 i libar 6 Tomi Šori u Split. Ili mu i jod nji osta dobitka libar 32, ni jod ovoga u kući neka dobitka ništa.

Toliko u jisto vrime uze Jura jednu opašu u Nikole Rodića za groša 9 i piza /200/ dvista i 17 libric, a baška loja librica 9, a proda je od intrade libar 18, što do kože sve meće groša 10 i libre 2 i dinar od nje ima dobitka libar 12 i dinar i koža mukte, ku je proda groša 4 i po Pavlu Tomiću, što usve ima od nje dobitka groša 5 i libar 7 i dinar; ni jod nji dobitka u kuću ništa.

³¹Na 28. decembra istoga godišća

Opet Jura pođe pod Imocki u prasce i sobom odvede Vicka Vojvodića. I jovi ji put dogna 21 prasca sve jedno na drugo platija po 67 libar i po. Opet ji je priroda 20 po 6 groša manje 2 libre, a proda je jednoga u Kostanja dom Ivanu Jerončiću za groša 8 i libar 7, a ovu ji 20 gori rečeni prodaji je Šori u Split ili od svi prasac ima mu dobitka groša 25 manje gazet 5. I jizdangubi pod Imockim dana 12 i jovo bi sve s arčem kuće ni jod ovoga dobitka ne dade u kuću ništa.

Na 15. aprila 1769.

Uze Jura u Čižmića Garge i ju Ive Bojičića prasac i priroda ji u Brač. I tako mi prikazaše ki su š njime odili u Brač pomoći ji razbikariti da je Jura ima i jod nji dobitka jačje od 60 groša. Ni jovde u kuću od dobitka ne dade ništa.

Opet Jura zakupi prasce na 20. maja istoga godišta. Bilo ji je više od 30 i jod nji je ima više od 30 groša dobitka. I depijo 2 prasca mukte najbolja, ke je ustavija za doma sebi i raniji iskomu na kuću od 30. maja do 30. agusta. Pokle se ovda podilismo. Uze sebi oba, odni nam, ne dade ništa, veće sve sebi i dobitke i prasce, a bi sve s arčem kuće. I jove zgor rečene slanine ali prasce uze u Mije Vejića ispod Neorića. I jisti Mijo prikaza da je Jura ovoliko dobitka ima.

³²I ju jisto vrime kupi Jura mazgu na Braču na dobici za kuće da cekini 7. I jon se sve njome služi i dobiva kirije sebi dok smo kodi bili zajedno kako je je kupija od 20. maja do 20. agusta, nimalo se njome nismo pomogli. Pokle razdilismo, uze je sebi.

Toliko i ju jisto vrime kupi Jura ovan na Braču i plati sve jedno na drugo po libar 16. I kupi ji jednu stotinu i jod ovoga dade ji Marku Kadiću, šuri mi, 20, a osta ji u njega 80. I Jura ji ostrize i bi š nji vune jačje od 25 kameni i jovu vunu uze sebi svu, a ovne prodah s Ivanom sve jedno na drugo po libar 17 i po. I jod nji mu osta dobitka groša 12 i suviše zgor rečena vuna, 25 kameni, ku je kame prodava Stipiću Kadiću po libar 12 ili ju kuću ne dao dobitka ni jod pinez ni jod vune ništa, a sve bi s arčem kuće, što sumav i pineze i vunu ima 62 groša.

Toliko uze Jura na Braču rakiju u Vilipovića i proda je Ivanu Šitumu u Cistu i jod ove rakije ima Jura dobitka blizu 3 cekina. I juze konja Šitumu Jura za dobitke što mu je Šitum dužan osta od rakije i služi se i konjem i mazgom, a nami ne da ništa, a sve sebi s arčem od kuće.

³³Još Jura juze konja na Braču, u dobitih za četiri cekina, i priroda ga Gargi Vladušiću za rečena 4 cekina ili konja uze na dobiti o targovine. Ni od njega ne da ništa, veće sve uze sebi: ili svake targovine biše s arčem od kuće ili samo učini ove dobitke odkad je jumraja naš pok. otac posli njegove smarti dok smo bili zajedno svekoliko, što je pisano sprida u librecu jovomu kako se zna i razumi nike stvari po prikazanju, a nike po momu znanju od njegovi targovin dobitak.

Ili sumav jaspre kućne, koje je dužan dati u komun u kuću, koje mu je da na zajam naš pok. otac i ke je uzima od naši dužnikov ovčeni i pineze, ke je zapleja naše na Braču s pok. Permom za konja, sumav sve zajedno ovde ima pri Jurju groša 191 manje gazet 16. Ovo je dužan doniti u kuću u komun među nas braču; nami braći 2 dila, njemu treći.

Ovo samo pišem od glavni pinez, a o-dobitka u ovi konat ne mećem ništa, ni od škode ku je učinja samovoljnošću i superbom svojom. Toliko mu ne kontam nit je pisano ju ovomu libru od volov ki su dati i razduženi po Primorju. I jov da na o dugu od kuće, za ke je on kupija jaspre, a konta u kuću nije prida. Nek po duši prikaže od nji konat, u što su sarčene jaspre odzgor rečeni volov.

³⁴Sad mu suma o-dobitak, ke je učinja posli umarća pok. našega oca, kako se vidi i razumi u librecu ovomu, metnu u konat i konje i prasce i vunu i jaspre, ima usve sume skontav na pineze groša 265 i libar 6 manje gazete 3. Ovo je samo učinja odkad je jumra naš pok. otac, a pri što je za živa oca ima mloge dobitke, ke mu nisu upisane ovde ni ju ovi konat metnute. Toliko mu nisam metnuja ju konat ovi što je ima kož goveđi, ke je ga zdužija i da ljudem u sadidbu da na četvarti sade, ke je rečene kože sve ima o-dobitak dok smo bili zajedno.

Toliko mu ju vi zgor rečeni konat ne metnu na konat, što je šundra veliku breškinju pušku i biljce i veće stvari, ke je činija škodu kući ili je pravo da sve po duši škodu kuće učinja plati, što je kodi bilo priko volje pok. oca i sve kuće.

³⁵Sad pišem ovde na kartu ovu, što je ostalo pri njemu nepodiljene robe i joružja, što je on po sebi kupova ili ne znam ali je kupova na kućni jaspri ali na dobiti o-targovin činija dok smo bili zajedno ili pretendim da nosi sve na dija po zakoni, što smo sticali dok smo bili zajedno toliko jon, toliko ja.

Najpri pišem što osta pri njemu: ostaše 2 velike puške i 2 pištrole s kuburnjačami i sablja jedna ili je ovo po sebi kupija kako je zgar rečeno i suviše je pri njemu ovčena velika breškinja puška i 2 male puške ali pištrole – jedna kućna, druga Petra Perića s Naklic ka mu je uzeta za njegovu pohoru (?) – ili nek sve ovo na sridu nosi i na dija u komun ako će pravo po duši.

Kupi sedlo sa svim pusapom i na nj baju od ove brune za kuće, da groša 7. Kupi još carljene dimlije i brune dokolinače i kaparanić od brune svite i brunu ječermu od svite i na nju srebrna putašca i pas svijoni i veliku kapu i brune svitnje gaće. Ili i jovo sve uze na dobici dok smo bili zajedno, nek i jovo nosi sve u komun na dija ako će pravo.

Toliko ostaše pri njemu 2 carljene kobanice, jedna pok. oca ka je malo derana, a druga brata Ivana stara ka je pasala po trapa i treće njegovu kuće, on po sebi kupija. Ili od ove 2 pok. oca i brata Ivana uze sebi i da je nositi svomu junaku i gazdriji, ne da meni ni bratu Ivanu ništa nit se obazdri na milosarđe ni na pravicu brata Ivana da je on pres kobanice, a drugi njegove dere.

³⁶|Toliko je pri njemu osta jedan čultan s konja, malo je pasa po trapa.

Toliko osta pri njemu jedna ćurdija ženska od carlene svite i 2 vezene košulje plemenite, duge do pleja.

I carna ječerma o-damaška pok. oca, malo je pasala po trapa.

Toliko ostaše pri njemu i veliki toci s ječermom, koje je toke bija pok. naš otac ostvija po tastamentu bratu Ivanu da mu ji damo ako mu od svega pravo ne učinimo. Ili on ove toke založi Abramu Kurijelu u Split za 30 kapa odsaje, što čini na pineze kape, mećem da gustaju, groša 22 i po. I jove toke založi na 11. maja 1750. Za to pretendin po pravici vas dobitak imati bratu Ivanu koliko bi moglo vrutati s onim jasprami, ke su uzete svhru (!) rečeni tokov s kim se on vlada i targuje, veće pretendim da nosi na sridu i toke i dobitke, ke je po duši ima.

Toliko osta pri Jurju još što nije razdiljeno, što nam je u komunu kanaveta i banak i Jorijovi dasak 16 i baška u njegovu dilu skancija i ništo druge stare ili je od male vridnosti i jormar, daske u podiću jednomu i potleju u drugomu i veliki kantar i jedna štargača od kopanj i jedna šupljača gozdena čim se manistra i 3 tahuljice (?) na po trapa, jedna puna, kožurak i drugi svaki šuškarij i jedan kako cvit od gožđa i 3 noža, jedan Antona Beršina, ki mu je uzet u lupeščini, nek sve nosi na dija ovo.

³⁷|I britva brijača i 2 mišine, jedna ovnuja velika i druga mala šilježeća uščavljena.

³⁸|Sad pišem što je u nas ovćenjene podiljene robe: 2 dolame bruna i zelena i 2 velike kape i staro sedlo i na njemu carlen čultan na po trata sve zgar imenovano.

I jedno ogledalo i 4 malašna kvadrića, 2 u caklu, a 2 od paragamine karte u sva žica. I jedan mali kantarić i jedan stol koga je Jura munta libar 30, a nije više stiman nego libre 22, a banak, ki je u njega, stiman je libar 8, i jedna pernica i 2 sablje, a treća stara i jedna kokadara i jedna puška velika i jo druge civ i jogan, a što je treća kratka lopatnjača, ono je meni za /.../ [M]ujanović i-Splita ili je Jura /.../

I 2 kamenice /.../ inbrika od cakla i velika boca caklena i jedan žmul i mišina ovnuća velika. I dasak orijovi mali i velici usve 13 i suviše 2 rastove, što ji čini 15 i Jorijeva jedna vratnica, još jedna jelova daska i jintulike aršini 12 za štramac i 2 brijače britve i ćurčić (?) pok. oca, koji je dat za mise, za dušu njegovu, toliko ima ini koliko mali jagmušići, što je meni darovano od moji kumov, ako će on nositi na dija, što je njemu darovano. I ja ću što je meni, a što ja kupi suviše sebi dolamu brunu i gaće svitne i ječerma od veluda i svi joni pasi i carna kobanica, ovo ja sve po sebi plati, nek on nosi sve na dija i ja ću ovo.

³⁹|Na 1768.

Ovo neka se zna koliko mi ima duga na Jivanu Serledžiji mala kvarta šenice i po varićaka:

na Jurju Barničeviću gazet 16;
na Garguru Očiću libar 5 i po;
na Pavlu Hodžiću libar 10;
na don Vrani Bešliću libre 4;
na Garguru Vuliću libra 10;
na Bariši Vuliću libra 11 i po i vina boca 13;
na Luci Barničeviću libra 7 i gazet 7;
na Miji Mandiću libra 1;
na Dubrovi ju Tadije Bašića libre 3 i gazete 4;
na Marku Brodaševiću gazet 8;
na Luci Bašiću libre 2 i gazete 3;
opet na Luci libre 3 i gazet 7;
opet na Luci gazet 16;
⁴⁰|na Jivanu Pavlovu libre 6 manje gazeta;
na Jurju Mekiniću gazet 15;
na Antonu Mekiniću gazet 16;
na Marku Rašiću gazet 14;
na dom Jurju Kolinbatoviću libar 10;
na Jivanu Bašiću libar 10 i dinar;
na Antonu Marijanoviću libara 7;
na Matiju Marijanoviću gazet 19;
na Pavlu Marijanoviću libre 3 i po;
na Marku stričevu libar 8 i po;
na Kati Duraković libre 3 i gazet 4;

na Jivi stričevu libre 4 manje gazeta;
 opet na Marku libre 4 manje gazeta;
 na Jivanu Gargurevu libar 11 i po;
 na Matiju Meštrovu gazet 15; od brava, što mu da u bratime i drob, gazet 8; što je
 razdilija s Matijem Durakovićem mesa libre 4 kad je umra pok. otac; mesa o S[vetom]
 Vrani ne znam koliko, znaće Ivan Gargurev;

⁴¹|na Tomi gazet 15;
 u Vicka Vojvodića groša 6 i libara 7;
 u Ive Durakovića libara 5;
 u Jeline Jurišić libre 4 i gazet 6;
 na Jurju libre 2 i gazeta 1;
 opet libre 3 manje gazeta 1;
 opet gazet 13 i soldin;
 na Lukinu libra 1;
 na Marku Šariću libara 14 i po; iz ovoga mi da masta kabla 2 i boce 3; bila je kaca
 po libara 14; osta još dužan libar 9 kad se masta bati, zač se bati nazad libre 5 i po;
 opet odni Marko mesa libric 17 i po, što čini libar 6 i gazete 3;
 na Marku Bariću libar 24 i po;
 na Ivi Radiću gazet 12;
 na do-Nikoli Radiću libara 8;
 na Peri Radiću libre 3;
 na Marku Radiću libara 32;
 na dom Stipanu Radiću libra 9 i po;
 na Stipanu Tomiću libre 4;
⁴²|na Pavlu Tomiću libre 3 i gazete 4;
 na Radi Radiću libre 3 i gazet 7;
 na Vušti libar 6;
 na Bariši Bartuloviću libara 7;
 na Pavlu Grubišinu libre 4;
 na Dujmu Dujiću libara 26;
 na Marakoviću gazet 16;
 na Bartulu Števiću libara 24;
 na Stipanu Narančiću libar 21 i po;
 na Stipanu Kapiću libre 3;
 na likaru libara 19;
 na Ivanu Mikiću libara 8;

na Juri Vranićeviću libre 2;
na Antonu Kalebovu libara 5;
na Zelovu Kalebovu libara 7;
na Plašini libara 7;
na Stipanu Mušiću libara 7;
⁴³na Stipiću Kadiću libar 26;
na đaku Čorića šenice varićaka 3, po libar 5 i cekin zlatan, 53 libre čini;
na Juri Markovu libara 13;
na Garguru Šubiću libara 5;
na Matiju Bujenoviću libara 5 i po;
na Vrani Bašiću groša 5 i libre 2;
na Tadiji Žarinu libara 10;
na Rudanu libara 27 i po;
na Ivanu Marčiću groša 4 i po;
na Đeldanu groša 3 i libar 7;
na Šilobadu mala kvarta šenice po libar 25;
na Stipanu Begiću mala kvarta šenice po libara 25;
na Jurju Mačeviću šestice varićakov 17 i po, varićak po libar 5 i po, opanci dvoji
kože buvalice koji zapadaju libara 24, što čini groša 12 manje soldini 15;
na Miji Marasoviću libara 26;
na Tomi Čubeliću cekin u zlatu, koji je odija po libar 53;
⁴⁴na Juri Sučiću groša 3;
na Šimunu Rodiću libara 7;
na Viščici libara 15;
na Stipanu Pervizovu libara 5 i po;
na Braču ju Jivana Bake groša 13;
na Petru Benčiću libara 29;
na Vraniću Munitiću groša 3 i libara 7 manje dinar;
na Matiju Kraljičinu libar 5 i jarica; [bija je i cekin u zlatu, ma ga je posli dila našega
uzeja moj brat Jura;]
na Grabovini jasena cekin osta, [a cekin naplati i juze sebi brat Jura;]
na Matiju Marižiću groša 3 i libre 3;
na Pavlu Mušiću libre 34;
na Martinu Čudini groša 6 i po;
na meštru ju Škripu libara 7;
na Matiju Veljiću libre 4;

na Jurju Veljiću libar 11;
⁴⁵na Soriću libre 2 i gazete 4;
 na Pavličeviću libar 20;
 na Matiju Antičeviću libar 26 i po;
 na Pavešku libara 40;
 na Ivanu Mekiniću gazeta 9;
 na Matiju Jurišiću gazeta 9;
 na Ivanu Tomiću libara 26;
 na Mikuli Milunu libar 28;
 na Pavlu Očiću libara 10;
 na Ivanu Peranu libara 6 i gazeta;
 na Ivanu Žaničeviću gazeta 6;
 na Matiju Vlašiću gazete 4;
 na Ivanu Mijačiću libara 18 i dinar;
 na Stipanu Goji libre 2 i po;
 opet druge godine Marku stričevu libar 6 i po;
⁴⁶na Petru Kraljeviću libar 24;
 na jalviru Mijiću cekini 6 u zlatu, koji su odili po libara 50 manje 2;
 pak groša 25 i gazet 15;
 na Stipanu Ozdratiću libar 26;
 na dom Ivanu Jeromčiću libara 10;
 na Pavlu Tomiću groša 4 i libre 4.

Opet naodim u karti drugoj koliko je da Mijiću Matiju i Pavlu sve u jedan-put da mu cekini 10 u zlatu, čini groša 53 i dukat 7 u srebru, čini groša 14 i libar 6 i po, munite groša 34 i libre 4 i po, usve saldav čini naravno groša 100 i na ovu 100 groša uze do Mijola dneva dobitka 4, prasca izabrav najbolje o targovine i s prasac i priprodaji u dile sva 3 jačje od 4 cekina zlatna. Ovako mi prikaza zgor rečeni Mijić da je sve ovako istina kako je ovde upisano i jiskopijano iz libra Jurjeva ili ni jod ovi brat Jura ne da dobitka jaspri ništa.

⁴⁷Toliko mi prikazaše rečeni Mijići, Mati i Pava, da su mi iz ovizi jaspri dali goved – 15 – petnajestero sve jedno na drugo po groša 5 i libre 3, što čini usve groša 80 manje libre 5. I jod ovi zgor rečeni goved priproda opet moj brat Jura 2 junca Vicku Vojvodiću za groša 19 ali 20, ali ji 9 i libre 4 ne znam dojisto.

A prodaja ju Omiš Martinu Vukasoviću trinajestero sve do kož po groša 5 i libre 3, što mu osta Gargi Ivandiću u Omiš, a 2 Markovini Ljiljkoviću u Split sve kože jedno na drugo po 27 libar, što gusta ovu 13 kož usve groša 35 i jedna libra. Ovako mi prikaza Gargo Ivandić poradi kož dobitka o goved rečeni groša 43 i po, ali .m.d. ipo, ne znam dojista i binio dovoga u kuću dobit ka ne da ništa, a bi sve s arčem kuće svaka.

Toliko bijaše kupija u jisto vrime konja u Pavla Pavličevića u Truša za groša 9, a priproda ga opet u dile Mijiću Matiju i Pavlu za groša 16, što i jovde od njega ima dobitka groša 7. I jovi dobitak učini samo dognav i struš do kuće naše ili nij od ovoga dobitka ne da ju kuću brat Jura ništa, veće sve uze sebi dobitke. Nit je nami dobitak, nit je nami glavni, veće sve osta pri jemu.

⁴⁸|Sad pišem dug, ki je na Jantonu Bartuloviću u Kostanja, ki je da na dobitak, usve naodi mu karti drugoj, da mu je da groša 28 i libre 3.

A prikaza mi zgor rečeni Bartulović da je on da momu bratu Jurju ovi zgor rečeni dug i suviše dobitak na jaspre: najpri da mu je uzeja za dug konja, ki je valja cekini 5 i jovoga konja da je prodaja dom Antonu Kružićeviću za cekina 3.

Pake da mu je da groša 9 i libar 6, pake 2 cekina u zlatu, pake opet cekin 1, pake opet da mu je uzeja jedna srebarna putašca Marku Kadiću za cekin zlatan i jopet isti Anto Bartulović da ji je iskupija od Kadića zgor rečena putašca i vratija cekin Kadiću, što čini na konat Bartuloviću kako on kaže da je da momu bratu Jurju u cekini i muniti usve pada groša 30 i libre 8. I suviše zgor rečeni konj, koga meće Bartulović, 5 cekini kako je zgora. Ili moj brat Jura ni jod ovoga ne da u kuću ništa.

⁴⁹|Sad sve saldav konat ovde i jod glavni i jo-dobitak i jo-duga, što mu je ko dužan kako se naodi u karta njegovu. Najpri pišem koliko je i što je na dobitke da Mijiću i Bartuloviću usve groša trista i sedamdeset i šest, libar 376. Ovo je dug što se na komu naodi od dobitak ima sume groša 334 i po. Sad salda sve koliko i glavne i dobitke ime sume groša 7 stotin 11 groša i suviše libre 2.

I ne mećući u konat ovi od pinez, ke mu je da pok. naš otac, ni pineze ke san mu ja bratimske zaja, ni pineze što je sarčila moja žena o dote svoje, toliko ni pineze što je odsuđeno da dađe bratu Ivanu toliko i veće stvari kako se razumi u setenciji. Zato pritendim što je kodi na treću partu sam uzeja memo nas, toliko od glavni, toliko o-dobitak, toliko o-duga da jima sve na konat doniti.

⁵⁰|U ime Boga! Amen! 1747.

Ovo neka se znade koliko je ostalo alin u strica Ivana ostaše dvi ječerme i jedne toke i jedna ćordija i jedana (!) pas i jostali stvari [*druga ruka!*]

⁵¹|/*prazna stranica!*

⁵²⁻⁸³|/*nedostaju listovi!*

⁸⁴|Na 1761.

Ovo neka se zna što primamo iz duga od Jure Alvireva: najpri cekina 2; opet primismo od Ivana Alvireva *ulja* svaki po ga[zet] 12, kvartoči 7.

Na 1775.

Opet primi *ulja* oku 1, sviki (!) kvartoč po gazet 14.

1777., novembra na 20.

Ovi dan primi od Ivana Alvireva *ulja* oke 3, svaki kvartoč po gazet 16, a vako reče Ivan.

Na 1775. na 8. otonbra

Primi od Pavla Mikića *ulja* boce 2 nepune, svaka bučica velika zapada u to vrime po gazet 14.

1776.

Ovo godišće primi od sinov pok. Matija kacu masta, zapada li[bri] 26.

34.

12. II. 1761.

Omiš

Ive Matulić iz Omiša prodaje braći Marku i don Pavlu Karamanoviću iz Jesenica komadić zemlje u Bilušini priko Rike uz Jagodića procijenjen na 96 libara

HR-HDA 880. akv. 4/1998., 16.

Prijepis instrumenta veličine 33x22,4 cm iz ostavštine obitelji Karaman.

U Omišu na 12.veľjače 1761.

Učinjeno u kući mene Ive Matulića pri svidoci niže pisanimi.

Ovo neka se zna kako ja isti Ive Matulić s ovim i svakim boljim i zakonitim načinom dajem i pušćajem i prodajem za se i za svoj ostatak gospodi knezu Marku i don Pavlu, braći Karamanovićem iz Jesenic, is provicije poljške, jedan komadić zemlje u mistu rečenom Bilušina priko Rike uz Jagodića; od podneva put općeni, od zapada Dišmanića, od bure gora i put općeni ispod nje; po za cinu od devedeset i šest libar, toliko od ljudi obrani procinjena, koje jaspre izbrojiše rečeni kupovnici ovde nalazeći se tvrdeći, kupujući i dotičući za se i svoj ostatak uvike, od koje zemlje ja izbavljam zauvike uvodim u vlastiti poses rečene kupovnike za da unaprid mogu rečenu zemlju uživati, posidovati i koristovati, upravljati koliko istu svoju otažbinu koju prodaji ja isti Ive Matulić podvežuje me ozdaržati i braniti na svako misto di bi potriiba bila na svoj arač podobiti svi svoji dobar u najtvardi podobitiji način.

Pisa ja isti Ive Matulić svojom rukom za bolje povirovanje podpišujem se latiski (!)
Io Zuane Matulich di mano svojium ve supra /lat./

Svidoci go[spodin] do[n] Ive Lučić i Gargo Zuanić. /P/

35.

12. XII. 1761.

Jesenice

Braća Bariša i Ante Jagodić iz Omiša sa svojim sinovcima Petrom pok. Pavla i Ivanom pok. Jurja iz Duća prodaju braći don Pavlu i Marku Karamanu iz Jesenica zemlju pod Stomoricom u Bušinj u procijenjenu na 32 libre, a naknadno i Pilip Jagodić svoj dio u Bilušinu za 5 groša

HR-HDA 880. akv. 4/1998., 17.

Prijepis instrumenta veličine 33x22,4 cm iz ostavštine obitelji Karaman.

Lit od rojstva Isukarstova 1761., miseca decebra na 19., u Jesenica.

Ovo budi u zn[a]nje svakomu svitlomu sudu plemenite pravde di bi kodir izašlo ovo p[oštovano] pismo učinjeno na ime prodajice, a koje se čini u m[nogo] p[oštovanoj] župi poljiškoj, a u selu Jesenica, a to s jedne strane m[nogo] p[oštovani] go[spodi]n don Pava Karaman i njegov brat Marko, koji don Pava čini na ime svoje i tako Marko na ime svoje i svoji sinova, z druge strane braća Jagodići iz Omiša, a to su Bariša i Ante i Petar, sinovac rečene braće, a sin pok. Pavla Jagodića, također Ivan Jagodić iz Duć, sin pok. Jurja, kojim bi potriba prodati jednu zemlju pod Stomoricom, mistu zvano u Bušinj; koji Jagodići zgor imenovani ponudiše svoju bližiku bližju, ne otijući kupiti, ponudiše svoje rođake u Jesenica, a to m[nogo] p[oštovanoga] go[spodi]na do[n] Pavla Karamana i Marka, Karamane, govoreći oće li oni kupiti, koji odgovoriše: »Oćemo po cinu dobri ljudi«.

Uvedoš cince m[nogo] p[oštovane] i virovane ljude koji se u zemlju dobro znadu, a to stimature očite grada Omiša, p[oštovanoga] Radu Biličića i p[oštovanoga] Ivu Matulića, koji cinci budući došli na zgor rečenu zemlju i našadši zemlje friti sedam, zazvavši na pomoć slavno ime Isusovo, svaki vrit po libar 32, što usve čini groša 22, libar 4, a za ljubav koju učini Karaman zgor rečenim Jagodićem dadoše mu i darovaše mu na isto misto zemlje, što suviše avanca od zgor imenovani sedam vriti još s ovim ugovorom da, ako bi ko tija poticati braću Karamanoviće, da Jagodići ostaju odgovornici.

I s ovim pismom braća Karamanovići kupiše sebi i svojim nakon sebe u starminu vičnjim zakonom tako da su voljni založit, darovat i za dušu ostavit i prodat kako svoju stvar, a Jagodićem za izgubljene uvike, kojoj zemlji mejaši jesu od istoka Bilanovića, od zapada isti kupac Karamanovi, s podaka put općeni veliki, s varhoka stine.

I na ovo pismo jesu svidoci m[nogo] p[oštovani] ljudi virovani, a to m[nogo] p[oštovani] knez Petar Šilović i m[nogo] p[oštovani] knez Ivan Jerčić, koji n[e] umi pisat i za veće povirovanje činim križ †; knez Petar Šilović potvarđujem kako je zgora, ne umijući pisat čini križ †

Ja don Anton⁷⁶ Kordić iliti Ivanišević,
u ovo vrime paroh u Jesenica,
budući moljen od obiju stran,
pisa pravo i virno
kako sluša od ust zgor rečeni u viru

Budući plemenjaci Jagodići prodali go[spodi]nu don Pavlu i Marku, braći Karamanovićem, zemlju na Bilušina po stimi dobri ljudi kako se vidi u pismu zgora pisanomu i budući ostajo dil neprodan Pilipa Jagodića i zato dojde i Pilip i poče nuditi go[spodi]na don Pavla i Marka, braću Karamane, oće li oni kupiti njegov dil. I tako Pilip pusti i proda u starminu po stimu zgor pisanoj svoj dil zemlje u vike u starminu kako i ostali njegovih ortaci. I primi podpuno groša 5, tako ga do[h]odi, a prid svidoci kako je zgora.

Ja don Jura Jurjević,
pisa kako sliša
od ust zgor imenovani

---

⁷⁶ U izvorniku je *Maton*.

36.

19. XII. 1762.

Zakučac

Mate Peričić prodaje rođacima Mandićima zemlju kod Peričića kuća kupljenu u Tonine Tišičić za 20 cekina

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 11.
Instrument veličine 29x19,2 cm iz ostavštine obitelji Kaštelan.

U ime Boga! Amen!

1762. decembra na 19.

Ovo neka je u znanje svakomu m[nogo] p[oštovanomu] sudu i pravdi duovnoj i svitovnoj ako bi bilo potreba da se prokaže ovo pismo otvoreno, koje se čini u provinciji pojičkoj, u selu Zakučcu, u kući pok. Mije Mandića prid svidoci niže pisanimi, a za valadanje (!) m[nogo] prisvitloga g[ospodi]na Jure Novakovića, kneza velikoga od provi[n]cije pojičke, i m[nogo] p[oštovanoga] vojvode Antona Sladojevića.

A to kako bijaše kupijo jedan zgonj Mate Peričić u gospoje Tonine Tišičić za 20 cekini aliti 100 groša manje 4 kako isti Mate reče prid svidoci niže pisanimi i on isti Mate opet pusti i proda trima bratučedom Mandiće: Juri i sinovom Markovim Jakovu i Mati i sinovom pok. Mije Mandića Nikoli i Petru, po istu cinu. I ona tri namiriše sve pineze za polak zgonja istom Mati Peričiću do soldina; i ako bi se ko za ovo protivijo istim Mandićem, neka za to odgovori isti Peričić koji prima pineze od Mandić; i ova zemlja budući i prija Mandića u ruku u zalogu njihovim starijim.

I ovi zgonj od istoka istoga Peričića, ozdola livada Peričića, od zapada Vicićevića, od zgora konalić i put pišački, više konala zemlja Peričića kuće ku je kupija u iste Tonine.

I na ovo bi svidok p[oštovani] Marko Vulić i p[oštovani] Mijo Šestan.

Ja kurat don Stipan Kuačić u Zakušcu potvarjujem ovo pismo i bi svidok kako zgor /vlast./.

²]Ja knez od sela Čičal i Zakučca
Ivan Grubišić,
budući moljen od obe strane,
u viru pisa

⁴] [Pismo Mandića od zgora ča su kupili u Peričića, a Peričić u Tonine Tišičića]

37.

20. III. 1762.

Zakučac

Zorzi Furiozović zalaže Matiju i Ivanu Kaštelanu, koji je zet pok. Jure Vulića, dvije čestice zemlje na Barini i u Vurnaži u Zakučcu na tri godine procijenjene na 3 libre i 6 soldina

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 22.

Instrument veličine 19,3x13,9 cm iz ostavštine obitelji Kaštelan.

U ime Boga! Amen!

Marča na 20. 1762.

Ovo neka se zna sada i vazda, ako bi bilo potreba da izeđe (!) ovo pismo otvoreno koje se čini u provincije (!) poljñičkoj, u selu Zakučcu, u kući pok. Jure Vulića, a prid svidoci niže upisanimi, a to je kako bij nika potreba g[ospodi]nu Zorzinu Vurijozoviću prodati aliti založiti na 2 mista zemlje u selu Zakučcu, misto zvano Barina, meju (kojima su) mejaši od bure fr[a]tri od Škali, od istoka zemlja crikovna i Dragičevića, od podneva zemlja istoga Vurijozovića koju drži Mandić, a od zapada pok. Barišić.

I za ove zemlje rečeni Vurijozović ponudi svu svoju bližiku oće li mu oni dati što mu je potreba koji mu rekoše da neće, da prodade komu mu drago sa svom bližikom i braćom i ocem; a ovo budući matrinstvo (!) istoga Zorzina i on ponudi zeta pok. Jurja Vulića, a sina pok. vojvode Ivana Kaštelana Matija i unuka Ivana, koji rekoše: »Mi očemo po cinu dobri judi«.

I moliše obi strene (!) dogovorno p[oštovane] cince, a to je Mate Peričić i p[oštovani] knez Frane Pivčević i oni isti cinci dođoše na lice iste zemlje na Barini, nađoše da valja groša 24 i gazet 11 na Vurnaži i bi namirena sva cina do soldina. I ova zemlja ako je odkupi rečeni g[ospod]in Zorzi do tri godišća, da mu se ima pustiti opet, ako li ne odkupi do tri godišća, da je uvijek u strminu isti kupcem.

²A na Vurnaži mejaši od bure od istoka i od zapada Matij Peričić, a od podne put općeni. I ovu zemlju ciniše isti cinci groša 24 ili libar 3 i soldini 6; i ovi pinezi, ako bi se vratili svi zajedno, imadu se fratit (!) kako su i primljeni.

I za ovo su svidoci koji će se pod-pisati svojom rukom, ako li se ne vrate reče pineze, neka sva zemlja ostaje u starmin:

Ja dom Luka Kružićević, svidok kako je zgora u viru /*vlast.*/

Ja Zorzi Furiozović, ispovidam pravo kako je zgora u viru /*vlast.*/

Io Steffano Matulich, fui presente testimonio /*vlast.*/

Jo Pietro Furioso, /.../ quanto di sopra /*vlast.*/

Ja Marko Vulić, svidok kako je zgora /*vlast.*/

Ja knez Ivan Grubišić,
knez od Čiča i Zakučca,
buduć moljen od obi strane, pisa

³I kad ja uratim (!) jaspre koje sam primijo, neka otada isti Kastelan (!) more se naplatiti na zemljiu (!) od osamnajes grosa (!), što je kolunelu i Jiozi (!), mojoj braći, zajmila na *njivu* is[t]u budu li da su ti uzbili 18 /*ar.*/ grosa (!) za *njiou* (!) dug od stime od *zemaľja* sto (!) sam jim dao.

Ja Zorzi Furiozović,
ispovidam kako je oude

Ja knez Ivan Grubišić, svidok kako je zgora /*vlast.*/

Jo Stefano Michalich, fui presente testimonio /*tal.*/

⁴[Pismo Kaštelanića od zemlje na Vurnaži i u Barini s Vuriozovići]

38.

8. II. 1764.

Zakučac

Jakov Mandić prodaje zemlju kupljenu u Tonine Tišičić podno Peričića kuća Ivanu Knegiću Novakoviću pred svjedocima za 400 libara s obročnom otplatom na četiri godine u gotovu i robi

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 12.

Instrument veličine 30,4x20,4 cm iz ostavštine obitelji Kaštelan.

Na 1760 i četrto, tekuća miseca pervara na 8.

Ovo neka je u znanje svakoj pravdi prid koju izajde ovo pismo koje se čini u župi poljičkoj, u selu Zakušcu, a prid svidoci niže pisanimi, a to kako se pogodi Jakov Mandić s Ivanom Knegićem aliti Novakovićem, ozva se dati Ivan Jakovu Mandiću dužan tolarih četrdeset, a tolор valjaše libar 10. I ovako ugovoriše da mu plati do 4 godišća u pinezih i u robi pošto koja bude i ako ga ne plati do 4 godišća, svako godišće po 10 tolarih da se može Jakov ali njegovi sinovi naplatiti tijim drago oliš kuće i /.../uća.

I na ovo biše svidoci dobri ljudi p[risvitli] knez poljički Ivaniš Novaković i knez Matij Dragičević.

I ja Jandre Ivanišević, kančilir p[oštovane] općine poljičke, bih svidok i pisah pravo i virno, slišajući od obiju stran i buduć moljen da učinim ovo pismo i ovako još učiniše ako se bude Jakov ali mu sinovi naplaćivati posli roka sve i za nove istancije.

I ja isti knez Ivaniš Novaković bih svidok ovomu pismu zgora rečenomu.

Na 1772. otunbra na 15.

Iskopija ovo pismo
ja Matij Časić,
kančilir p[oštovane] župe poljičke,
pravo i virno i ne stavih veće ni manje,
nego kako je u svakomu pismu

⁴[Pismo meju Jakovom Mandićem i Ivanom Knegićem duga]

39.

17. IV. 1764.

Jesenice

Matij Sučić zvani Rade u suglasju s bratom Jurjem, koji je zatvoren na Braču, prodaje svomu zetu Marku i njegovu bratu don Pavlu Karamanu dva laptića zemlje u Solinama procijenjena na 13 groša izuzev jednogodišnjega uroda vinove loze

HR-HDA 880. akv. 4/1998., 12.

Prijepis instrumenta veličine 33x22,4 cm iz ostavštine obitelji Karaman.

Slava Go[spodi]nu Bogu! Uvike!

Lit od prisvetoga porođenja Go[spodi]na našega Isukarsta 1764., aprila na 17.

Ovo neka se znade i bude u znmjane (!) svakomu svitlomu sudu plemenite pravde ako bi bila potreba da se prikaže ovo pismo otvoreno i očito učinjeno, koje se učini u poš[ovanoj] proviciji Poljica, a po zakonu i običaju iste provi[n]cije, a u selu Jesenica, a prid svidoci niže pisanimi.

A ovo je među dobrimi ljudmi, s jedne strane m[nogo] poštovani go[spodi]n don Pava Karaman svojim bratom knezom Markom, a z druge strane poštovana braća Sučići, Matij rečeni Rade i njegovim bratom Jurjem, koji se sada u vrime ove kotumacije naodi zatvoren u iżuli Brača, imajući potribu rečeni Sučići, Matij rečeni Rade, prodati dva laptića zemlje.

Ne mogući se matenjiti družine svoje ni svoga brata Jurja i otite isti brat Rade na Brač k svomu bratu Juri, što će učinit, koji Jure reče svomu bratu Radi: »Nemoj zapušćat čeljad i ni moje ni svoje, nego prodaj ona dva lapt zemlje i moje i svoje u Solina pa se imate njite (!) dokle Bog dade bolje«. I tako dojde rečeni Radie (!) i ponudi svoju braću, kneza, a tu Ivana i Vranu, sina pok. Pavla, oće li kupit, koji odgovoriše da kupit neće, da prodaju komu mogu. I ponudiše svoga zeta kneza Marka Karamana i njegovu brata go[spodi]na don Pavla oće li oni kupiti, koji odgovoriše: »Oćemo po stimu dobri ljudi«.

I navedoše cince na rečnav laptića zemlje u Solina, a to poštovanoga kneza Petra Šilovića i poštovanoga Juru Perkovića, koji prociniše oba lapt zemlje groša 13 sumom o stabli lozami, koji se na istoj naodi, nego samo za ovo godišće. Neka rečeni Sučići primu itradu.

Mejaši parvom laptu, koji se naodi ispod i ti Ka[ra]mani, od one strane sunca istoka prostorine oko 4., četvrti mejaši, s varloka isti kupac, od istoka kneza Ante, Vrane, strica i sinovca Sučići, s podaka kneza, a te Ivana braće Sučića, od pulu zemlja isti kupac. Drugi lapat iznad Kapitanića okolo 4., četvrti mejaši od bure knez Anton Sučić, od istoka potok, s podaka aliti podneva Kapitanić, od poludneva iliti zapada Anton Sučić. Ovo Rade z dogovorom svoga brata Jure proda u starminu viku vičnjim zakonom sebi i svomu nakon sebe za izgubljenje uvike istom m[nogo] poštovanomu go[spodi]nu

don Pavlu Karamanu i *njegovu* bratu knezu Marku, a go[spodi]n do[n] Pava svojim bratom kupiše sebi i svomu nakon sebe da su *voljni* s istim *zemljama* u život i u smrt kako svojim slobodnim, namiriše cinu podpuno, ostaše obe strane kutete.

I na ovo pismo svidoci po[štovani] dobri *ljudi* i virovani po[štovani] Ivan Jurjević, sin pok. Stipana, i po[štovani] Frane Klarić.

Ja dom Jura Jurjević,
kapelan,
pisa pravo kako sliša
od ust zgora imenovani /P/

40.

20. XII. 1764.

Jesenice

Potvrđuje se da je zemlja, koju su braća Sučići prodali braći Karamanima u Solinama, bila od prvih procjenitelja više nego dobro procijenjena

HR-HDA 880. akv. 4/1998., 13.

Prijepis instrumenta veličine 33x22,4 cm iz ostavštine obitelji Karaman.

Na 20. decebra 1764.

Budući ovoga godišća prošastnoga kako kaže zgor pismo kako je kupija m[nogo] po[štovani] go[spodi]n don Pava Karaman svojim bratom knezom Markom dva lapatića zemlje u Jurja i Rade, rečenoga Matija, oba brata Sučića, a to u Solina pod stimu dobri ljudi, a to po[štovanoga] Petra Šilovića i po[štovanoga] Jurja Perkovića.

Posli nekoliko vrimena, ne budući kuteta braća Sučići prvim stimaturom, otiđoše prid zakon poljiški obe strane i prid prisvitloga go[spodi]n[a] kneza velikoga Andriju Barića, moleći ga da dojte (!) na isto misto iste zemlje. I obraše obe strane Karamanovići i Sučići, a to m[nogo] po[štovanoga] kneza Pavla Nazora, moleći ga da on prigleda k rečenoj zemlji i što on najde po svojoj duši da su kutete obe strane.

I ovo govorenje skladno i kuteto ugovoriše obe strane prid prisvitlim go[spodino]m knezom Andrijom Barićem, koji budući došajo na isto misto lice zemlje o ku biše prigovor za tu budući isti m[nogo] po[štovani] knez Pava Nazor vidijo i prigleda i progleda rečenu zemlju, procinjajući je kak su zakoni i [o]bičaji u Poljici. I reče po svojoj duši da ne valja više nego kako je bila stimana od parvi cinci, za što da je bila duševno stimana. I tako on isti potvardi svojim prigledom po duši parvu stimu.

I tako u viru. /P/

Ja don Jura Jurjević,
kapelan,
pisa pravo kako sliša
od isti zgora imenovani parac
i stimaturi i sudca
u viru /P/

41.

24. II. 1765.

Gata

Opći zbor svih Poljičana zaključuje da Pava Stazić nije prodao malodobno dijete pok. Ivana Radičevića, kako ga je optužio Radičevićev rođak žakan don Jura Lašić pa veliki knez Jura Sinovčić naređuje da tužitelj plati tuženiku primjerenu odštetu

HR-HDA 880. I 51, 1.

Dokument veličine 30,2x20,9 cm.

1765., febrara na 24.

Ovo neka je u znanje svakomu plemenitomu sudu i pravdi prid ko[je] svitlo lice izađe ovo pismo, koje se učini na zboru općenomu u Poljičih, pod selo Gate, a to je prijuci se knez Pava Stazić i žakan dom Jura, sin Tome Lašića, a to je o baščinu Pavla Radičevića.

I reče u parnji isti žakan dom Jura knezu Pavlu Staziću: »Ti si proda moga rođaka dite Ivana Radičevića!« Mejuto, kako mu reče ovi žakan ovu rič, ne more je daržati na sebi knez Pava, veće se udilje potuži p[risvitlomu] g[ospodi]nu knezu Juri Sinovčiću, knezu velikomu poljičkomu, kako pravdi, koji mu odluči porote da ga odstoje dobri ljudi kako je po zakonu poljičkomu, a to je p[oštovanoga] g[ospodi]na dom Juru Mandića i kneza Ivana Šušića i kneza Mikulu Brahojevića i Stipana Radića i Mikulu Marisalića i kneza Andriju Pezeljevića iz Gornjega Polja, p[oštovanoga] g[ospodi]na dom Gargura Lukačevića i-Srijane (!), Stipana Skejića.

I knez Jura Radovčić i ja kančilir Marko Žuljević ko i svi zgor imenovani pridoše na pravdu na misto određeno na zbor općeni pri[d] p[risvitloga] g[ospodi]na kneza Jurja Sinovčića i prid p[oštovanoga] vojvodu Ivana Behojevića i prid vas općeni zbor, podniše svojimi dušami da nije knez Pava Stazić u rečeno dite čestan ni vistan ma ni veće, nego čist kako čovik prav i dobar i čisto zlato.

I na ovo biše svidoci vas općeni zbor.

Ja Jura Sinovčić, knez od p[oštovan]e župe Poljic, svidok kako osta čist p[oštovani] knez Pava, kako je zgora i odsudismo da mu plati harač rečeni žakan /*vlast.*/

²Pismo kako odstaše dobri ljudi p[oštovanoga] kneza Pavla Stazića.

42.

16. XII. 1769.

Veliki knez Marko Barić naređuje Petrovu i Jivinu bratu Juri Novakoviću da obešteti svoju kućnu zajednicu i načini nova vrata s ključem uz prijetnju daljnjega sudskoga progona

HR-HDA 880. I 20.

Dokument veličine 28,5x22,2 cm.

Mi Marko Barić, knez veliki od provincije poljičke, s vojvodom i s ostalimi glavari na ponizno prikazanje i veliku tužbu m[nogo] p[oštovanoga] kneza Pere Novakovića, koju prikazuje suproc svomu bratu knezu Juri da rečeni knez Jure s velikom usilnošću i svojom naglošću jest obija vrata od kuće u Krugu gdi jest vino i sa rana rečenoga kneza Pere i Jive, braće istoga kneza i Jurja.

Zato se zapovida knezu Juri Novakoviću da urazumljenje ove zapovidi imade načinit šćetu, koju je učinija i načinit vrata s ključem od rečene kuće kako su i bila pod penu koja je u zakonu i plaćenja sve škode, koja bi se dogodila, za koju će bit držan odgovorit rečeni knez Jure, komu zapovidamo da u napridak ima se ostavit svake samovoljne posilnost, što ne dopušća pravda ali zakon proteštajući, koji se ne ostavi takove naglosti. Za svaki zločesti događaj biti će odgovornik sudu pravde svojim jemanjem i životom.

Dato na 16. decembra 1769.

Marko Barić, knez /*vlast.*/

Ivan Milićević,
kančilir od p[oštovane] provincije poljičke

²|Bih pri-kazan ovi p[oštovani] mandat m[nogo] p[oštovanomu] knezu Juri Novakoviću u prigodi u njegovoj kuću na 17. decembra 1769.

Ivan Milićević,
kančilir od provincije poljičke

43.

21. IV. 1770.

Omiš

Konte Piero Anton Karalipeo pok. Pavla iz Omiša, nakon što mu don Frane Roguljić iz Doca nije isplatio davno učinjeni dug njegovu ocu, prodaje don Franine zemlje njegovim sinovcima Roguljićima za 892 libre

HR-HDA 880. I 51, 4.

Instrument veličine 28,5x20 cm iz akvizicije 25/1974. pisan pod izrazitim utjecajem onodobne latinične ortografije hrvatskoga jezika.

Kopija izuadjena od istoga ištumenta koji stoji u lezaju oliti volumu vladanja svit[loga] čovika Marka Dandula, bi providur od Omiša.

[Izpiš latinškoga]

U ime Karstovo! Amen!

Godišće *Njegovoga* prisuetoga porojenja 1770. /ar./, zabilizenje treće, dan ištinito subotnji na 21. /ar./ aprila.

Učinjeno u kancelariju providurovu od Omiša prid mnogo postova[nim] go[spodi]n[om] vojvodom Pieron Furiozovića, posto[vanim] sucem od grada, uzet namisto iškusitelja, i prid gospodom Mikoletom Kovačićen pok. Dujma i Jakovon Tomadelom pok. Karla, oba iz ovoga grada, suidoci imenovani, zuani i moljeni.

Budući bile odarzane od načina šetenca prisv[itloga] arcibiškupa spliškoga i mandata odarzanoga od priuzui[šenoga] go[spodi]n[a] providura jenerala Ema, od 1716. /ar./ za dug pok. go[spodi]n[a] dom Frane Rogujića iz Doca, provincije poljiške, zemje koje su imenovane u stimi parvoga luja 1716., koje paka bile su deliberane i date pok. go[spodi]n[u] konti Pavi Karalipeu za cinu od libar iljadu i sedansto, po pravednoj stimi stimano kako še sue vidi po puplikima kartami.

I otijući go[spodi]n konte Piero Anton Karalipeo, sin pok. go[spodi]n[a] konte Pave, sgora imenovanoga izuaditi š od onoga mišta kazana mu puno karsna i zato prid kipima sgora rečenimi slobodno za se i suoj ostadak dade i proda Miji Roguljiću pok. Matija i Luci Rogujiću (!) Gargurovu iz Doca, provinci[je] poljiške, ovdi stojeći i čineći na imene Josje (i) Stipana Roguljića pok. Mije, sinovci i bratučeti sgora rečenoga pok. dom Frane Rogujića, zemje suve kojie su bile dotečene od imenovanoga kako sgora pok. konte Pavla Karalipea, parvo rečenoga, ²sa suimima *njiovima* pravicom i razlozi kojim se pristoji i mu miriše prištojata u dobro i u slo gora rečenima do tekućima kupovnicima, obukujući ji u *njiovu* parvanju gospodaršćinu u kojoj su bili, dajuć in suaku potribnitu oblaš za uživati, posidovat, usdarzat rečena dobra za še i *njiovoj* ostadak i pridajući im za to karte rečene, koje su u sue grojen devet, reko 9, i to za cinu i pogodbu pogodjenu i utuadjenu za libar osan stotin i devedeset i dva, reko L 892 /lat./, koje budući izbrojio

prid sgora rečenima jaspre go[spodi]n kontu Karalipeu pri imenovani Rogujići, Rogujići kupovnici, činu dospitak i vikovični mir jedna stra[n] drugoj, zoveći še mirni plaćeni i kajeli od stuari kako sgora učinjeni i pogodjeni, obećajući še meju sobon usdarzati, odmećući koju mu drago suprotivčinu oli pripravku suprotivnu pod opjenu dusnost uraslog, govoreći da je bila povraćena zgora rečenima Rogujićima karta priprostita, koja je usdarzala od 3. /ar./ aprila padućega od-pusćenja dobara sgora rečeni, pisana u jezik arvaški od go[spodi]n[a] Piera Antonija Karalipea, pri imenovanoga kunući še.

Frane Viško, Nikola Kandido kančilir providurov od Omiša, činio san izpisat ovu istu i podpisujen i pečatin.

³Na 22. agusta 1798.

Bi prineseno ovo pismo prid prisvitloga go[spodi]n[a] kneza velikoga Juru Novakovića i prid go[spodi]n[a] vojvodu Marka Žuljevića i prid ostale m[nogo] p[oštovane] prokarature i glavare Banka poljičkoga i videći da je učinjeno po kančelarije onde di se čini suaka po pravici zakonitoj. Zato je i mi potordujemo usve i posve kako u njoj izgovara.

Marko Žuljević, vojvoda kako je zgor u viru /*vlast.*/

Mi knez Andrija Barić, prokaratur m[nogo] p[oštovane] provincije, kako je zgora potvrđujem /*vlast.*/

Jura Novaković, knez /*vlast.*/

Podpisa ja Mijo Žuljević,
kančilir od provincije Poljica

³Na 8. marča 1790.

Bi prineseno ovo pismo prid nas kneza od provincije Poljica i videći ga učinjena kriposno u kančilariji u Omišu i potvrđeno i do sada od našega zakona. Zato ga i mi potvrđujemo za vikovito uzdržanje.

Ivan Sičić, knez od Poljica /*vlast.*/

Marko Martić,
kančilir od Poljic zakletveni,
podpisa po zapovidi i pečati u viru
/pečati/

⁴Pismo arvaški od baščine Rogujića, pok. dom Frane, koju basćinu kupise isti Rogujić. | U arvaški.

44.

12. II. 1772.

Dubrava

Potvrda o krštenju Tadije Čotića, sina Jurina i Marina iz Dubrave, koju je prema matičnoj knjizi krštenih župe sv. Luke u Dubravi ispisao kurat don Jure Bašić

HR-HDA 880. I 24.

Dokument veličine 28x19,5 cm.

Ispis iz libra od karšćeni.

Godišće G[ospo]d[i]n[o]vo 1772., febrara na 12.

Ja d[om] Luka Bašić, pastir od ove crikve s[vetoga] Luke u selu Dubravi, karsti ditića rođena na 11. istoga miseca od zakoniti zaručnika Jure Čotića i Mare, ćere Petra Bašića iz ovoga sela Dubrave, kojem na-diveno ime bi Tadija; kum bi g[ospodi]n d[om] Tade Čotić, a kuma Kate, žena pok. Ive Čotića, svi iz ove župe.

Ja d[om] Jura Bašić,
kurat Dubrave,
izpisao sam kako je zgor iz libra od karšćeni
mojom rukom pravo u viru

45.

22. XII. 1772.

Omiš

Jura Jelić iz Omiša tvrdi da Despotovićeve sluga Ivan nije pljačkao putnike po Primorju, nego su to činili sami Primorci te stoga traži jamstvo da mu se sudi po pravdi

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 3.
Dokument veličine 28,2x20 cm iz ostavštine obitelji Kaštelan.

Pismo g[ospodi]na kneza.

Ivan, sluga slugu g[ospodi]na kneza Despotovića, ide pitati pravde u Vas. Čučete od njega da ne ajduči, nego Primorci odiru putnike po Primorju. Ogladajte ga Vašom milostju i Vašom iz-varenom (!) pravdom. Bolje je da ga sudite Vi i provincija po zakonu, nego da ide pitati pravde indi. Koji ostajem pozdravljajući Vas milo i drago i podpišujem se na Vašu službu.

U Omišu na 22. decembra 1772.

Garažani (!) i Polj[ičani ?],
prijatelj,
kon[te] knez Jura Jelić

[Kopija mandata Kovačića pram Vuliću i Kaštelanu za polje na Sučića]

46.

25. II. 1774.

Zakućac

Suci poljičkoga stola pred knezom, vojvodom i glavarima kao svjedocima presuđuju da će Matij Kaštelan i njegov sinovac Ivan zadržati zemlju na Barini i Vurnaži u Zakućcu zbog neprispjela otkupa Pjera Vuzijovića koji ju je založio prije 12 godina

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 1.

Dokument veličine 28,2x19,8 cm iz ostavštine obitelji Kaštelan; oštećen.

Slava G[ospodi]nu Bogu! Uvike! Amen!

/.../ivši priša prid naš zakon poljički i prid g[ospodi]na kneza velikoga [polj]ičkoga Franu Pavića i prid g[ospodi]na vojvodu Antona Martića i p[ri]d ostale p[oštovane] glavare banka poljičkoga, sada vladajuće, a to se u Zakućac, g[ospodi]n vojvoda Pjero Vurijozović.

I ti pitajući se da je njegova zemlja u istomu selu Zak[u]ćcu imenom zvano Barina, a druga na Vurnaži, koju drži Kaštelan, i [pit]asmo istoga m[nogo] p[oštovanoga] kneza Matija Kaštelana i on pride i nje[gov si]novac Ivan i priniše pismo od iste zemlje, koje je pisa 1762. marča na 20., u kojemu pismu imenuje da je proda [gospo]din Vurijozović iste zemlje s ovizim ugovorom ako ne vrati jaspri do tri godišća da ostaje ista zemlja istomu kupc[u] u striminu kako se vidi u istomu pismu. I bivši čekali [K]aštelani ona tri godišća da li jesu usve čekali godina 12 [ne hot]ivši isti Vurijozu u dvanajest godina ni javiti se, ni jaspri [v]ratiti.

Zato mi suci, zazvaši (!) na pomoć ime Isusovo iz kojega izode[ći se s]vi sudi pravedni, pomljiivo razabrasmo isto pismo i prinismo ga našem zakonu i nađosmo da je učinjeno po zakonu i pod-pisano od istoga prodavca i svidokov i pisaoca, kako se vidi u istomu pismu, zato ga i mi potvrđujemo usve i to sve kako se u njemu zdrži i setencijajemo i odsuđujemo istu zemlju istomu Kaštelanu, ne budući mu vraćene iste jaspri u dvanajest godina kako su bili njihovi ugovori.

[T]ako dato na licu iste zemlje u selu Zak[u]ćcu, 1774. vabrara na 25.

Petar Juranović, knez od sela Čičal, bi u istomu sudu i potvrđujem kako je zgora /*vlast.*/

[T]adija Reljić, prokaratur od p[oštovane] provincije Poljica, i bi u istomu sudu i potvrđujemo kako je zgora /*vlast.*/

Jandrija Barić, prokaratur od m[nogo] p[oštovane] porovincije (!) Poljica, potfđujen (!) kako je zgora /*vlast.*/

Anton Martić, vojvoda /*vlast.*/Frane Pavić /*vlast.*/

Mijo Žuljević,
 kančilir p[oštovane] provincije,
 pisa po naredbi g[ospodi]na kneza i vojvode
 i svo (!) ostali p[oštovani] glavari
 od p[oštovane] provincije i što daje to i piše

³/.../ Lode al Signor Iddio in Eterno. Amen.

Essendo venuto dinanzi la nostra legge di Poglizza, e dinanzi 'l Signor Conte Grande di Poglizza Francesco Pav[ich], e dinanzi 'l Signor Capitano Antonio Martich, e dinanzi li altri Onorevoli Capi della Banca di Poglizza ora direttori, e ciò venne in Zakuzaz il signor capitano Piero Furioso dimandando giustizia, chè la di lui terra nella medesima Villa Zacuzaz denominata in luogo chiamato Barina, et altra a Fornaza qual tien il Capitan, et abbiamo chiamato il medesimo Molto Onoranda Conte Mattio Castelan, et Egli venne, e suo nipote Zuanne, e produssero la scrittura della medesima terra, qual è scritta nel 1762 li 20. Marzo, nella qual scrittura nomina, che vendè il Signor Zorzi Furioso la medesima terra con questo patto se non renderà il medesimo denaro fin a tre anni, che resta la medesima terra al medesimo Compratore in perpetuo in vendita (?) come si vede nella medesima scrittura, et avendo aspettato essi Castelani quelli tre anni ancora aspettaron in tutto dodeci, e non avendo voluti essi Furiosi nè presentarsi, nè render i soldi. Perciò noi Giudici, invocato il nome di Gesù, da cui procedono tutti i guisti giudizi diligentemente esaminassimo la medesima scrittura, e lo confrontassimo colla nostra Legge, e trovassimo ch'è fatta giusta Legge, e sottoscritta dal medesimo venditor, e testimoni, e scrittore, come si vede in essa scrittura. Perciò anco noi la confermiamo in tutto, e per tutto come in essa si contiene, e sentenziamo, e giudichiamo la stessa terra al medesimo Castelan, non essendo li stessi [soldi] in dodeci anni come furono i loro patti: e (?)

Dato sulla faccia /.../ Zacuzaz 1774. li 25. Febraro

Io Piero [Giuranovich] Conte della Villa Cizle fui nel medesimo giudizio, et affermo come sopra

Tadia Relich Procuratore dell'Onoranda Provinzia di Poglizza fui nel medesimo giudizio, et affermo come sopra

Io Andrea Barich Procuratore della Molto Onoranda Provinzia di Poglizza affermo come sopra.

Francesco Luigi Conte

Michiel Xuglievich
Cancelliere dell'Onoranda Provinzia
scrissi d'ordine delli Signori Conte,
Capitano, et altri Onorevoli Capi dell'Onoranda Provinzia,
e (?) che la sottoscriva.

⁴[Setencija kneza Matija Kaštelana sa gospodinom <Pjerom> Petrom Fuzirilozićem
(!) od furnaže]

47.

22. XII. 1776.

Zadar

Generalni providur Jakov Gradenigo naređuje velikomu knezu Ivanu Jerončiću u Poljica da upozori Marka i Antona Vulića te Ivana Kaštelana pok. Tadije neka na miru ostave posjed braće don Ive i Mike Kovačića iz Omiša u Zakućkom polju uz prijetnju kazne od 200 dukata

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 2.

Dokument veličine 27,4x19,2 cm iz ostavštine obitelji Kaštelan.

Od nas, Jakov Gradenigo po privedroj Repuplici od Mletak, providur jeneral Dalmacije i Albanije, Vami Ivanu Jerončiću, kneže veli od Poljic.

Prikažite nam se ponižno na ime g[ospodi]na d[on] Ive i g[ospodi]na Mike, braće Kovačić iz Omiša, da Marko i Janton Vulić i također Ivan Kaštelan p[ok.] Tadije o-te Provincije za sve da jim je bilo zapoviđeno sve o licima mandati od prošastne gos[pod]e jenerala, nasliduju u *njijov* neposluh, uzdaržeći istima Kovačićem iste dohodke od *njihove* zemlje, postavljene u Polje u selu Zakušcu, moleći nas za to od podobne pomoći.

Zapovidamo Vam da po naredbi našoj činite zapovidit u naj-žešći način Marku i Anti Vulićem i Ivanu Kaštelanu da u termen od osam dana imadu od-govorit istima Kovačićem prave dohodke od ploda od iste zemlje; također da imadu dignut ruku od svake ljake radjenja u istu zemlju koja ima ostat na slobodno gospodarščinu od isti Kovačić.

Toliko ima biti ispunjeno i činiće se ispunit pod penu dukata 200 /ar./ svakomu neposlušniku odrejene na gos[posts]ke gradje za dignuti koju u zgodu od neposluha, činićete je pozvati prid nas i pristolje naše za dvadeseti dan po pozovu za biti osvajen *njihov* neposluh i dignuta pena zgora rečena i saranjeni razlozi Vulića i Kaštelana ako bi ji imali na radjenje zemlje.

U viru! /P/

U Zadru, na 31. /ar./ decembra 1776. /ar./

M. P. S. M. Jakov Gradenigo,
p[rovi]dur jenerali Dalmacije i Albanije

Agustin Laškari,
primarij

48.

15. IV. 1777.

Zadar

Naredba generalnoga providura Jakova Gradeniga iz Zadra velikomu knezu Ivanu Jerončiću u Poljica da Andriji Junušiću, braći Jakulićima pok. Ivana i njihovim dionicima naredi kako ne smiju na svoju ruku dirati granice pasišta u Gornjem Docu i da se navedeni optuženici odazovu na sud u roku od 15 dana pod kaznom od 200 dukata

HR-HDA 880. I 51, 5.
Dokument veličine 28x20,2 cm.

Da Noi Giacomo Gradenigo, per la Serenissima Repubblica di Venezia Proveditor General in Dalmazia et Albania

A Voi Zuane Gieroncich Conte Grande di Pogliza e poi vi dicemo d'esser stata prodotta umilissima istanza alla Carica, per parte, e nome delli (Gregorio) Kachiunich, Stefano Rogulich, e (?) da Gorgni Dolaz di cotesta Vostra Provinzia, che non fù dal Precessor Vostro Francesco Pavich per anco prestata la dovuta obbedienza alle precendeti lettere nostre nostre (?), con le qualli li veniva concesso di rimettere, ò far rimeter le antiche metti che dalli Giadre Gianussich, Luca, e Fratelli Jacul quondam Zuane, e (?) furono di propria, e privata Autturità distrutta nei Pascoli, ò sia Campagne: e perciò se così è, ricercati Noi d'opportuno suffraggio, vi dicemo, perche ammesso qualunque pretesto dobbiate ripristinare, o far che restino ripristinate le dette metti dalli suddetti Gianussich, Iacul, e (?) come si ritrovavano in passato; e ciò in pena di ducati 200, al lievo della quale farete cittare chè spetta essi Giunussich, e Iacul, per nome (?), e (?) dinanti Noi, e Tribunal Nostro, per il decimo quinto giorno se sarà giuridico, se non per il susseguente (?), per veder esser placitata la loro innobedienza, e levata la pena suddetta. Tanto eseguirete, e farete, che resti eseguito, e della cittazione, ed esecuzione con vostre ci darete gl'avisi, e Dio vi guardi

Zara li 15 Aprile 1777.

Giacomo Gradenigo Proveditor General in Dalmazia et Albania

Agostino Lascari Primario

D[ottore] Stratico

²[Izpis od nas Jakova Gradeniga za prisvitlu Republiku Mletačku, providur jeneral u Dalmacij[i] i Albaniji, Vami Ivanu Jerončiću, knez veliki od Poljica.

Ipak Vami govorimo da je bila učinjena ponizna tužba meni na ime Garge Kaćunića, Stipana Roguljića i od ostali njegovi bartenika iz Gornjega Doca od Vaše provincije da nisu od prošasnoga kneza Frane Pavića bile ob služene knjige naše, s kojima bilo je

zapoviđeno da ima postaviti ali činit postaviti stare granice, koje su od Andrije Junušića i od Luke i braće Jakulića pokojnoga Ivana i od ostali partenika *njegova*, budući svojom oblastju razvaržene na paškule oli vam u zemlje i, ako je tako, pitani smo mi u pomoć.

Vami govorimo da ne slišate po ništa rečene Junušiće i aku li je i *njiove* partenike, ma imate postaviti ali činit postaviti stare granice od rečeni Junušića, Jakulića i *njiovi* partenika kako su se nalazile prija pod penu dukata dvista, na dizanje koje činićete pozvati od koga se pristoji rečene Junušiće (i) Jakuliće na ime *njegovo* i ostale partenike prid nas i našega suda petnajesti dan ako bude od pravde, ako ne, drugi dan od pravde za biti pokarana *njiova* neposluženja i dignuti *njima* pena rečena toliko obslužićete i činićete da bude obsluženo i od pozova i od obsluženja s Vašom knjigom da jeste mi na znanje ³i zbog vas čuo.

U Zadru na 15. aprila 1777.

Jakov Gradenigo,

pro[vi]dur jeneral u Dalmaci[ji] i Albaniji

Agustin Laškar, primiaro
Dotur Štratiko

1777. maja na 4.

S putom i načinom običajnim ove provincije bili su pozvani po našem čaušu općenomu i zaviđeno Jadri Junušiću i Jakul[ić]em da se imadu prokazati u petnajesti dan po pozovu prid Vašu privisoku i moguću zapovid.

U viru!

Ivan Jerončić,
knez

⁴All'onorando e diletto nostro Zuane Geroncich Conte Grande di Pogliza /*lijevo okomitol*

Poštovanomu i dragomu našem Ivanu Jerončiću, knezu velikomu od Poljica.

49.

1780-ih

Zvečanje

Pismo vjerojatno don Marka Kružičevića stricu don Petru Kružičeviću u Priko o svakodnevним kućnim poslovima i privredi te o bolestima i liječenjima u kućnoj zajednici

HR-HDA 880. I 15.

Pismo veličine 29,5x20 cm.

Dragi moj striko!

Na 19. /ar./

Primio sam Vašu od 15. i u njoj dva mandata: jedan za Katušića, a drugi za Aremušića. Aremušić još u sridu otiša je na među i još nije doša, a ovu knjigu, koju Vam šaljem, donese nami je u četvrtak i nisam je ima po komu poslati. Mandat Katušiću je istiman, nego (?) ga Vam šaljem ovi drugi mandat. Pošaljite odma danas staromu Dišmaniću. Pišite mi oću li Aremušiću istimati ovi mandat budući vam pisa i zabilježija vrime.

Ova naša dica mogu reći da su se od niki dan sva izminula i ona starija Gargina da[r] ža sam je u velikoj pogibilji, ali sada stoji bolje, a onomu malomu izaša mu je nicina pod bradom, ali mu vala Bogu ide nabolje. Također evo je danas šesti dan da je onoj mlađoj Filipovoj došla griža i dosta š jomem imam posla jer pogan neće da uzme ništa, nego da je ja silom činim. Jučer ujutru i jutros da sam joj ono popiti i odsad jo-je bolje i uvam u G[ospodi]na Boga da joj neće ništa biti, samo da oće uzimati, a međuto neka G[ospodi]n Bog upravi.

Ja doisto ne uskraćujem nastojati, bio bi i ja saša doli, ali kako je mala, ne mogu. Bio sam odredija ove nedilje poći uzeti so radi žita, ali ne mogu po cić (?) ovoga da selem (?). Pisaću Dukiću i priporučiti mu se radi žita, a da ću ja, ako Bog da, izaći odma po Mioľju dnevnu gori jer mi je rečeno da Dukić daje star prosa po taljir. Daklem, poslaću Luku u utorak za vidjeti.

Pošaljite mi jedan lac žuka dobra za visce. Šalje[m] Vam jedan sirčić.

Ostajem pridrago Vas pozdra[vljaju]ći. Šaškor daje ove godine tri kabla masta, a lani da je tri; daklem, zapišite.

²M[no]go pošr[ovanomu] g[ospodi]nu go[spodi]nu pok[lonito]mu re[dovni]ku don Petru Kružičeviću u Priko

50.

1780-ih

Omiš

*Dio sačuvane knjižice računa nepoznatom rukom iz Omiša*HR-HDA 880. I 23.
Knjižica veličine 20x7,5 cm.

Neka se zna ča se harči u Omišu u kući.

²|Na 1781. kada otijde otac u Mletke, sutra-dan po Svetoj Kati, najpri kupih dva broda darv i dah žita iz naše konobe kvarte 3 male; i sarčismo u kuću sira.

Miseca decembra na 4., otijdo u Split i donih šenice kvartu veliku i poslah na Otač-dan u mlin tu šenicu i još iz naše konobe žita kvarte 4 male; to je Božiću i babi nam; i opet u kuću sir 1.

³|Na 1782., miseca sičnja na 8., poslah u Barzet u mlin žita kvarte 2 male iz naše konobe; i opet u kuću sir 1.

Miseca verbara na 1., poslah iz naše konobe žita kvartu malu, a drugu prosa; i opet u kuću sir 1 i u našoj ga konobi nesta.

Istoga miseca na 10., kada prisuh proso u konobi Mlatković i-skrinjje u bačvu, i bi ga kvarat 23.

⁴|Istoga miseca varbara na 15., uze u konobi Mlatković žita kvarte 3, ozimca 2, a prosa 1 i ovda smo nosili stine s vurnaže; i opet u kuću sir 1.

Istoga miseca verbara na 26., opet poslah u mlin iz konobe Mletković (!) kvarte 2 male i ovda smo nosili stine s rike.

Miseca marča na 8., opet poslah u mlin žita kvarte 2 male, jednu ozimca, a drugu prosa.

⁵|Istoga miseca marča na 20., poslah žita u mlin za težake i za kuću kvarte 3 male.

Aprila na 20., poslah u mlin kvarte 4 male, a (po) Uskrsenju kvarte dvi samlismo namišće šenice; ovo je na kuću i na težake i na prijatelje, ovo je do Svetoga Marka.

⁶|*prazno!*

⁷|Neka se zna ča uizimljem ulja u Lukre: na Badnji večer uzeš bučicu veliku; posli bučice 2 velike; posli bučicu velu; posli bučice 2 velike; posli bučicu malu 1; posli bučicu malu 1; posli bučicu velu; posli bučice 3 male; posli bučicu malu; posli bučicu velu; posli bučicu velu.

⁸⁻⁹|*prazno!*

¹⁰|Na 1783., miseca agusta na 27., dah vojvode Ive Karstića ženi Klari masta kace 4.

¹¹|Na 1781. | Ovo neka se zna kada dah vino Ivanu Marasoviću; Stipan Glavinović u dva puta nosi vidra 3; ja iznija na dno zgonja konat 6, posli ja vidra 2, posli ja i njego[v] sin Jura vidra 4, Mande vidra 2, ča ja nisam zna ova da je vino bilo po po groša.

51.

25. I. 1785.

Ugovor o međusobnoj zamjeni očinstva i materinstva između sinova pok. Tadije Kaštelanića iz Zakučca i sinova pok. Matije Kaštelana iz Prvinčića s određenim obvezama

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 4.
Dokument veličine 28x19,5 cm iz ostavštine obitelji Kaštelan.

U ime Isusa i Marije od koga svi sudi pravedni izode i od Njegova slavoga porođenja na 25. jenara na 1785.

Ovo neka se zna i neka je u znanje svakomu plemenitomu sudu pravdi i m[nogo] p[oštovanomu] čoviku prid koga svitlo lice ako bi bila po-triba do poslitka da izađe ovo p[oštovano] pismo otvoreno, koje se čini očito svitlo i bilodano po zakonu i običaju poljičkomu, prid sucima i cincima i svidocima zvani i moljeni, a po kancelariji poljičkoj za vladanja poljičkoga prisvitloga g[ospodi]na kneza velikoga Jure Novakovića i g[ospodi]na vojvode Marka Žuljevića, a kneza od sela i p[oštovanoga] kneza Petra Juranovića i ostali p[oštovani] glavari poljički sada vladajući.

A ovo kako budući došli na dijo Ivan i Jure, sinovi p[okojnoga] kneza Tadije Kaštelanića, a unuci p[okojnoga] vojvode Ivana, a to svojim stricem knezom Antonom i stričevići od trećega brata, sinovci, p[okojnoga] kneza Matija, a to g[ospodi]n dom Petar, Stipan, Mijo, Ivan i Luka.

I budući osta g[ospodi]n dom Petar i njegova braća i Ivan i Jure, rođeni od dva brata, sinovi p[okojnoga] vojvode Ivana Kaštelanića, i od dvi sestre, ćeri p[okojnoga] Vulića iz Zakučca. I Ivan i Jure, budući stanici svega u Zakučcu na materinstvo svomu i svoji bratučeda g[ospodi]na dom Petra i braće njegove, a g[ospodi]n dom Petar i njegova braća sveja stanici u Prvinčići na očinstvu svomu i svoji bratu-čeda Ivana, idu g[ospodi]nu i budući na dilu p[oštovani] knez Anton i g[ospodi]n dom Petar i njegova braća dali Ivanu i Jurju u Prvinčići svega treći dil ka ji i tri imaše.

I povoljnim načinom Ivan i Jure dođoše na porodbu g[ospodi]nu dom Petru i braći mu da učine zaminu i oni skladno i ljubotno za vikokoviti (!) mir i sklad od-lučiše zaminiti i učiniti vikovitu zaminu svojim očinstvom i materistvom i puste.

I dade g[ospodi]n dom Petar i njegova braća z dogovorom svoje matere knjeginje Ane sve svoje materinstvo u Zakučcu Ivanu i Juri na zaminu, što se ko di naodi od vrh Biova do Naklic i od Cetine do navr Prosika, svega zemlje oranice, livade kosnice, vinograde, masline, smokve, dube i ino svako voće, svako voće, svu svoju polovicu i kuće i svo pokućstvo, sve vrte i životinju malu i veliku svoju i polak mlin i bratinščininu i izpašu i svako oruđe i oružje i svega stabila i gibučega mala i velika zauvike vikom; a to Ivan i Jure, sinovi pok. kneza Tadije, i pustiše i daše ne zaminu g[ospodi]nu dom

Petru i njegovoj braći, sinovom p[okojnoga] kneza Matija, sve svoje očinstvo u Prvinčići, u Dolu, u Čičli i u Strvici i u kotaru glavičkomu, sve što njim pristoji treći dil kuće i pokustva (!) i svake vrste oružja i oruđa i gvozda i mide, izpaše i svake vrste voća, smokve i maslin, dubov mlin bratiščinu i svega tabula, izibu starinsku /.../ vas njihov dija /.../ mala i velika, njihov dija tretina uvike viko od mejaša zvečanjskoga do mejaša grackoga od Cetine do na vr Mosora.

I tako sada go[spodi]n dom Petar i njegova braća, sinovi pok. kneza Matija, ostaše u Prvinčići u svemu na dva dila, a knez Anton i njegovi sinovi na tretini kako ga i pristoji.

I ovo sve učiniše na prigled i stimu dobri ljudi koji bihu obrani od obe strane skladno i dogovorno, a to Ivan i Jure pok. meštra Ivana Mirkovića rečenoga Prčekasića iliti Mekinića iz Skočibua, a go[spodi]n dom Petar pok. meštra Grgu Grubišića iz Čiča (!).

I po sridi i skladno ²uzeše m[noga] p[oštovanoga] kneza od sela Petra Juranovića i mene dola pod-pisanoga i pođosmo u Prvinčiće i u Zakučac i prigledasmo i procinismo kuće, baščine i svaka ozgoru imenovana, gori i doli, i nađosmo po stimi dobro i takmeno svaka veće ono nakljenoj u Čičli što su kupili u stirini (!) a osta svim u občini, a što je njihovoj ondi od materstva osta i ono prid go[spodi]na Petra i ono Zvečanju od Dražinovića osta u občini i u Kostanja, sve osta u jedno kako ji pristoji, od životinje sitne i krupne, što ji dođe njihovja tretina gori Ivan i Jure pustiše i daše dom Petru i njegovoj braći za njihovju polovicu što biše u Zakučcu i što ni izašlo takmeno zgora i sve ob-čine nahodiše Ivanu i Juri, jedno goveče i životinje sitne. Toliko prida go[spodi]n dom Petar sve karte i pisma od Zakučca Ivanu i Juri i svuče se od svega i svake gospodaršćine od Zakučca od materstva go[spodi]n dom Petar i njegova braća zauvik oliš bližike, a tako Ivan i Jure od Prvinčića sve kako je imenovano od očinstva gori, svukoše se od svake gospodaršćine i ruke digošće od svega. I ostaše obe strane kun-ten-te i kajele ovoj zamini držati je uvike tvrdu, stabulu (!) i neporecljivu u miru oni njihovi ostaci na kom su i uvike viku amen.

A na ovo su svidoci i-Zakučca p[oštovani] Mate Vulić i Toma Mandić iz Prvinčić, p[oštovani] Frane Petrović i p[oštovani] Matij Kordun i go[spodi]n dom Luka Kružičević i svidoci p[oštovani] cinci p[oštovani] Iviša zgor imenovani Mirković i p[oštovani] meštar Grgo Grubišić i go[spodi]n knez Petar Juranović.

Ja Ivan Kaštelanić, sin pok. kneza Tadije, potvrđujem sve kako je zgora i čini se podpisati prid istim svidoci i činim svojom rukom križ †

Ja Jura Kaštelana (!), sin pok. kneza Tadije, potpisujem kako je zgora i mojom rukom za vikovični mir /*vlast.*/

Ja dom Petar Kaštelan, sin pok. kneza Matija, na ime moje i moje matere i moje braće potvarđujem ovo pismo s mojom rukom, sve kako zgora, za vikoviti mir nas i naši poslidnikov došasnoga naroda /*vlast.*/

Ja knez o sela Petar Juranović, svidok kako je zgora i potvardi /*vlast.*/

Ja dom Luka Kružičević, jesam svidok na ovo pismo kako je zgora u viru /*vlast.*/

Pisa ja Mijo Žuljević,
kančilir od p[oštovane] provincije Poljica,
od pravde naređen, a obe strane moljen
i obrane skladno i videći obe strane kajele i kun-ten-te

⁴[[Pismo od zamine u Prvinčići i u Zakučcu među g[ospodi]nom do[m] Petrom i njegovom braćom Ivanom i Jurom Kaštelanići]

52.

30. VI. 1787.

Zakučac

Podjela imovine i naslijeđenih dugova između braće Jure i Ivana Kaštelana pok. Tadije

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 7.

Dokument veličine 28,4x19,6 cm iz ostavštine obitelji Kaštelan.

U Poljici, selu Zakušcu, na ljuja (!) 30. 1787.

Ovi istin dodoše dava (!) barata (!) Kašatelanovići (!), sinovi pok. knez (!) Tadije, a to Ivan i Jure, moliše mene kneza od Poljica zadol (!) podpisanoga da jim učinim ovo pismo, koje ima namisalu (!) biti za vikoviti *njijov* mir i je vako oni prida manom (!) povoljno čineć očemo da bude posve istu *njeno* i jobslužena (!) ova pogodba niže pisana i koja satarana (!) bi otila pomarasiti (!) ovo pismo ima tada palatiti (!) garoša (!) 55 u poštovanu opaćinu (!) poljičaku (!) i po ovoj palaći (!) i ka sve biti obasluženo (!) ovo niže upisno.

Najprvalje (!), Ivan barat (!) Jurin parimina (!) se i podovariga (!) se palatiti (!) dug vas šato (!) su dužni carikvi (!) Balažene Gospe od Zakušca, toko (!) još šato (!) se do ove pogodabe (!) nalazi da su dužni darah (?) Jakovičićen (!) Satipi (!) i Jivi ovi dug više imenovani podle/.../ i prima Ivan na se palatiti (!) i podpuno namiriti prez ikakve šakode (!) Jurine.

A Jure se odmeće i Jivanu i s pismo (!) daje Ivan osobito (!) podaruživati (!) on i dica *njegova* svu i svake varste (!) muke šato (!) se nalazi na zemlji pokojnoga Janaka (!) Marijanovića, a to je muka i zemlja u Zakušcu, šato(!) je u ruku Kaštelanovim misto prvo na Strini, darugo (!) na Pošalu odviše Jure pusti Ivanu muku, svoj dil na zemlji Perinovića i Simunića u selišću pod putom, darugo (!) misto na sovudi (!) u Barina, ove sve muke više imenovane ostaše slobodne Ivanu i *njegovoj* dici i zemlja da je Ivan radi na volju, gospodari od zemlje i jodgovara (!) gospodarom dostojani (!) i joj /.../.

Odviše Ivanu Jure pusti toke i ječermu i dolamu i pušku i kotalenicu (!) čadipanu i kamenicu malu i zemaľju (!) do Malučića, sve ovo više imenovano ostaje mirno Ivanu i *njegovoj* dici uživati.

A ostalu satarinu (!), sve što imaju, kuća i zemlja i svega imanje, neka podile na po, kako dava (!) barata (!) rođena.

A što su dužni Pivačeviću (!) pok. Satipanu (!) cekini 12, a Garagi (!) i Nikoli cekini 12, Ili[ji] 12, knezu Nikoli Kuvačiću tali[ra] cekina 3 i /.../oka 19, ²Šavini u Sapolitu (!) taliri 6, Nikoli Darapiću (!) libar 15.

Ovi razlučeni dug šato (!) je dužno Pivačeviću, Kuvačićen i Jivaniševiću i Kružičeviću i Šavini, Nikoli Darapiću ima palatiti (!) ovoga duga polovicu Ivan, a polovicu Jure.

Ovi dug Ivan parikaza (!) da je vako, a Jure osubito (!) osata (!) dužan g[ospodi]nu Juri polu (!), garošē (!) 15.

Jura Novaković,
knez od Poljic,
pisa i /.../ da se ispuni ovo pismo
pod penu u njemu upisanu

⁴[Pismo od taštamenta među braćom Kaštelani, Ivanom i Jurom, sinovih pok. Tadije]

53.

5. VI. 1788.

Poljički sud presuđuje da pok. don Vrane Roguljić nije smio prodati podvornicu na Gardunu gosp. Despotoviću iz Omiša, koji ju je potom prodao Mišku Jeliću Roguljiću, jer je prije Despotovića morao ponuditi svoju bližiku

HR-HDA 880. I 51, 3.
Dokument veličine 29x19,8 cm.

Juna na 5. na 1788.

Budući niki prigovor iliti parnica s jedne strane Miško Jelić rečeni Roguljić, a z druge strane Luka (i) Marko, sinovi pok. Gargura Roguljića, i sinovi pok. Matija, Vrane i Pava, a to kroz dile kako dile s rečenim Jelićem i što je bija meju se don Vrane i Marko i Luka i Pava i priniše jedan kumpromеš, učinjen na nas, maja na 28., a mi prizvasmo k sebi pri[svitlo]ga g[ospodi]na vojvodu Marka Žuljevića i zapovidismo da prinesu razloge što imadu.

Izni Jelić jedno pismo učinjeno na 1701. decembra na 5., u komu meće brata Marka, a Luku i Pavla za sinovce. Još priniše jedan tastamenat pok. don Vrane, u komu kaže veće sinovac učinjen na 1722. vembrara na 6. Još priniše tri svidočbe, u koji govori da Pava i Luka jesu dva brata, a don Vrane i Marko da su bili *njiovi* bratučedi *njiova* oca, a jesu isti dili Pavlovi i Lukini ujedno, a Markovi i don Vranin.

Ali, don Vrane biše proda vas svoj dil g[ospodi]nu Despotoviću u Omiš, posli toga pusti istu zemlju Despotović istim Roguljićem i kupiše sve na troje.

I mi ljudi određeni nazivljemo na pomoć ime Isusovo, osuđujemo što nije don Vrane proda da je bližika Jelića, a što je Pavlovo, to je što je bližika Lukinova i tako osudismo po svidoci i to zemlju i to podvornicu na Gardunu, tako dile i slasmo mandat ako imade Jelić koji razlog neka ga prinese i reče da drugo ne ima ništa.

Ja Ivan Kaćukov, buduć istom sudu, potvrđujem kako je zgor u viru /*vlast.*/

Ja Marko Žuljević, vojvoda od Poljica i knez od Katuna, jesam u sudu kako je zgora i, ne umijuć pisat, činim križ † svojom rukom

Ja don Pava Marčelić,
jesam u sudu kako je zgora pisa pravo
kako mi rekoše isti ljudi,
niti primako ni uzmake, pravo u viru

²]Na 1788. na 7. juna.

Ova sudbina o dobri ljudi je bila prinesena prida me kneza od Poljic Juraja Novakovića⁷⁷, koji sud naodišo zakonito učinjen, zato ga i mi potavaradijemo (!) /.../ i po save (!) kako se zadruži (!) u viru.

Jura Novaković, knez /*vlast.*/

/*pečat*/

Na 8. marča 1790.

Bi prinesena ova p[oštovana] sudbina aliti setencija pri prisvitloga g[ospodi]na kneza od provincije Poljic Ivana Sičića i, videći je sa svimi kriposnimi načinom i dili učijenu, zato je potvrđujemo usve i posve kako se u stoj zdrži za vikoviti mir i uzdržanje.

Ivan Sučić, knez od Poljic /*vlast.*/

/*pečat*/

Marko Martić,
kančilir zakletveni od p[oštovane] provincije Poljic,
podpisa i pečati
po zapovidi g[ospodi]na kneza

---

⁷⁷ U izvorniku *Novakovića*.

54.

28. VIII. 1789.

Split

Pod prijetnjom kazne od 100 dukata zabranjuje se Lošićima iz Dubrave ometati posjed bratovštine sv. Arnira iz Dubrave jer su ga bratimi kupili 1782. godine

HR-HDA 880. I 25.

Dokument veličine 28,5x19,5 cm učinjen pod većim utjecajem onovremene latinične ortografije hrvatskoga jezika.

Onorando Signor

In esecuzione alle venerate Lettere 17 agosto cadente dell' (?) Signor Angelo Maria (Priulo) avogador di Comun date a favore delli Reverendo Don Tadeo Zotich, e Reverendo Don Giorgio Bassich tanto per nome proprio quanto delli Confratelli della reverenda Chiesa di San Rainerio della villa Dubrava di codesta Provinzia oggi presentate in questo officio civile, la diligenza sua si darà il merito di far comettere per chi (?) alli (?) Paulo, e Fratelli Lossich dalla villa suddetta, che de fatto e propria autorita in niun tempo ne per se ne per (?) persone ardiscano ingerirsi, poner mano, ne inferire alcun danno nella terra posta nella motivata villa, che fu di ragione dell'or quondam Giorgio Relich, e dalla medesima confraternità aquistata con scrittura 5 agosto 1782 dall'Onorando Signor Conte Grande di lei Presessore sotto li 26 settembre 1782; ed in pari tempo pure farà commettere agli accennati Lossich, affinché prestar debbano la dovuta ubbidienza al mandato Generalizio della stessa Confraternità ottenuto l'anno 1787 come sta, e giace, non appellato, ne sospeso, e ciò in pena di Ducati 100 d'applicarsi all'arsenale della Serenissima Dominatrice. In caso per d'innobbedienza ad istanza delli sopradetti Domini Zotich, e Bassich tanto per nome proprio quanto delli Confratelli della suddetta Chiesa farà citare gli accenati Fratelli Lossich avanti (?) Signor avogador, e di lui uffizio per il sessagesimo giorno dopo l'intimazione di vedersi levare mandato reale, e ne Beni per la pena stessa. Attenderò dalla benemerita sua attenzione li (?) delle seguite intimazioni, onde posso rendere raguagliata (?); e mi compiaccio di desiderarle dal cielo ogni bene.

Spalato 28 agosto 1789

Vicenzo Bembo,
Conte Capitano

²U ispunjeniju pokloniti knjiga 17. /ar./ agusta islazećega od-prijući go[spodi]na Anjela Marie Priula, avogadura opjenoga, dane na kori[s]t od postov[anoga] go[spodi]na dom Tadije Cotića i posto[vanoga] dom Jurja Basića toliko na ime osobito suoje, koliko od bratimi posto[van]e carkeve s[vetoga] Arnira od sela Dubrave od te provincije] današ postavie u ovu kančelariju čivilu pomja Vasa da će se dostojanstuo činit, zapovidit

po komu se pristoji (Pavlu i braći) Losića od sela sgora rečenoga da po načinsko i po sujoj oblasti u nijedno vrime ni po sebi ni po drugomu kipu smidu se uloziti, metnuti ruke ni učiniti nijednu sćetu u zemji postavjenoj u imenovanomu selu, koja bi odrasloga sada pok. Jure Rejića i od iste bratinščine kupjena s pismom 5. /ar./ agusta 1782. /ar./, potuardjena dekretom od postov[anoga] go[spodina kneza velikoga Vasega prosasnika pod dnevon 16. /ar./ setembra 1782. /ar./ i u isto vrime takoder činićete zapoviditi imenovanima Losićem za da podadu duzni posluj mandatu jeneralovu od iste bratinščine, dignut godišća 1787. kako stoji i lezi ne apelan ni ustav je i to u penu od dukata 100 /ar./ podati se arsenalu privedroga vladanija u prigodi paka od neposluha na prosnju odsgor rečeni gosp[ode] Cotića i Basića toliko na ime osobito suoje, koliko od bratima sgora rečene carkve, činićete pozuati imenovanu braću Losiće prid priuzvi[šenoga] go[spodi]na avogadura i njegovu kančelariju za sesdeseti da posli prikazanija za viditi se, dignuti mandat u kipu i imaniju za penu istu.

Čekaću od Vase dostojne pomje od učinjenije intimačijuna za da mogu oznaniti istoga priuzvisenoga.

³I dragovojin se želiti van s neba suako dobro!

All'Onorando Signor Conte Grande di Pogliza

U Splitu na 28. /ar./ agusta 1789. /ar./

Viçenço Bembo,
knez i vojvoda

⁴Postov[anomu] go[spodi]nu knezu velomu od Poljica!

Onorando Signor Conte Grande di Poglizza.

55.

24. VIII. 1792.

Zakučac

Jure Kaštelan vraća dug pok. brata Ivana od tri cekina, dva talira i jedne petice don Frani Kogaiću Ivaniševiću pred svjedocima u bratimskoj kući

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 6.

Dokument veličine 28x19 i 17,5x12 cm iz ostavštine obitelji Kaštelan.

U Zakučcu, na 24. agusta 1792.

Ispovidam ja zdol podpisani da san primijo od Jure Kaštelana jaspre, koje san bija da Ivanu u toku, njegovu bratu pok. Ivanu, a to tri cekina u zlatu i talira dva i peticu, ja ovo primi u kući bratimskom u Zak[uč]cu prid m[nogo] p[rismetim] gospodinom knezom Ivanom Sičić, knezom velikin od Poljic, i p[oštovanim] gospodinom kuratom dom Antonom Vulić i p[oštovanim] gospodinom dom Matijem Jercegom iz Jesenic.

I ako se nađe pismo, nije živo, već je martvo.

Ja dom Frane Kogaić, potvarđiva u viru ka kako je zgora da san primija iste jaspre /*vlast.*/

Ja dom Mati Jercegović, sidok (!) kako je zgora u viru /*vlast.*/

Ja don Anton Vulić, svidok ka kako je zgora u viru primi jaspre don Frane Kogaić od Jure Kaštelana prida mnom don Antonom Vulićem, kuratom od istoga sela Zakučca, pravo u viru u ovo vrime /*vlast.*/

⁴[Recevuda od plaćenja duga go[spodi]nu don Vrani Ivaniševi[ću]]

56.

14. IV. 1794.

Zakučac

Petorica sinova pok. Ivana Kaštelana prodaju stricu Juri Kaštelanu zidine u Mandićima za 16 libara te zemlju i zidine iznad kuće Ive Mandića za 18 libara i 5 soldina utvrđene nakon procjene

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 13.

Instrument veličine 29,5x21 cm iz ostavštine obitelji Kaštelan.

U ime Isusovo i Marije! Amen!

Godišća Gospodinova 1794., aprila na 14.

Ovo neka se zna i neka je u znanje svakomu svitlomu i plemenitomu sudu i pravdi duhovnom i svitovnom i svakomu plemenitomu čoviku prid kojega svitlo lice izade ovo m[nogo] p[oštovano] pismo otvoreno ako bi bila potreba i do poslitka, koje se čini očito svitlo i bilodano, po zakonu i običaju poljičkomu, po kančilariji poljičkoj, u mistu m[nogo] p[oštovane] provinciji (!) poljičke, u selu Zakušcu i u knežiji čičaoskom, a u kući p[oštovanoga] Jurja Kaštelanića, sina pok. kneza Tadije i u vrime vladanja poljičkoga prisvitloga go[spodi]na go[spodi]na kneza velikoga Mate Kružičevića i vojvode pri[svit]loga go[spodi]na go[spodi]na Jure Novakovića i ostale m[nogo] po[štova]ne gospode prokaraturi i glavari m[nogo] p[oštovane] banke i općine poljičke, a to prid svidocim zdol podpisanim.

A to kako bijaše velika potreba prodati sinovon pok. Ivana Kaštelana, Marko, Ive i Petar i Miše, sinovi istoga Ivana pok. Kaštelana, i odlučiše prodati svim skladno i dogovorno ista braća Kaštelani, Marko, Ive i Petar i Mate i Miše, da prodadu mi mirine u Mandići, oni isti dija koji dohodi njih na dija u zastavi plemesćine Mandića. I ponudiše ista braća Kaštelani svoga strica Jurja oće li on kupiti i reče istijim stric Jure: »Ja oću kupiti kako moju bližiku, a po stimu dobri ljudi«.

I obe strane skladno i dogovorno obraše općene stimature, a to p[oštovanoga] Gargu Grubišića, p[oštovanoga] Antona Lelanovića, oba od istoga sela čičačkoga, na molbe obiju stran dojdose na lice isti mirin i prociniše po svojom kušenciji i po običaju, a to iste mirine prociniše groša 10 i libar 6. I bijahu kuntente [o]be strane prodacoi o jaspri i kupovnik o mirina isti Jure; i ovo prodaje isti Kaštelani zgor imenovani u starminu zauvike vikom i svomu nakon njega amen, a Jura kupi uvike nakon sebe i svomu nakon njega uvike vikom amen da more prodati i za dušu ostaviti i okrenuti kako svoju vlastitu svoju vlastitu baščinu. I ovin su mirinin mejaši od istoka isti put koji služi istim mirinin, od zapada istoga Mije Juranovića istoga kupovnika od zdola osta vartlić pod istim mirininim i jedan vartlić osta nestiman u općinu.

I odlučiše prodati još ono što je dohodi nad kućom Ive Mandića, što je dohodi od razloga Stipančića, i ovo 2 prociniše m[nogo] p[oštovani] Matij Mijačić is Postrane i ²Petar Skaričić is Pograđ i prociniše istu zemlju i mirinu i dohodiji od iste zemlje i mirine, što prociniše isti cinci libar osamnajest i soldini pet. I primiše isti prodaovci svu istu stimu do beča i namiri isti kupovnik isti jim stric Jura svu stimu do beča, a isti prodaovci prodaše uvike vikom svomu nakon svoji vikom amen, a Jura kupi uvike vikom svomu ostatku uvike amen da more prodati, za dušu ostaviti, okrenuti kako od svoje vlastite baščine.

I na ovo su pismo svidoci p[oštovani] Ivan Kovačević s Ostarvice i poštovani Gargo Vulić, sin pok. Jure Vulića i-Zakušca, i veće dobri ljudi.

Ja isti don Anton Božtković a pridivkom Vulić,
pisa ovo pismo mojom rukom pravo u viru,
budući moljen od obe strane prid istim svidocim
i videći cinu smirenu do beča

⁴[Ovo je pismo Jure Kaštelana, što je kupija u svoji sinova[c] mirine u Mandići]

57.

Kraj 18. i poč. 19. st.

Zakučac

Računi Jure Kaštelana i njegovih sinovaca

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 21.

Dokument veličine 18,6x13,9 cm iz ostavštine obitelji Kaštelan.

¹|Ovo neka se zna koliko arčin jaspri u kuću s mojim sinovcim:

najpri soli starića 3;
 pak opet *ulja* gazet 24;
 opet soli star 20;
 opet za prase libar 20 i gazete 2;
 opet *ulja* gazet 6;
 opet soli gazet 6;
 opet mesa gazet 14 na Lukin dan;
 opet mesa gazet 12 u *nedilju* po Lučinu dnevnu;
 opet mesa gazet 11 na Sisvete;
 opet soli gazet 15, opet 12;
 opet soli gazet 15;
 opet soli gazete 10;
 opet za star *ulje* (!) libar 10 i gazetu;
 za *željud* libar 23;
 za spuže gazet 11;
 opet soli gaze[t] 12;
 strati kad mi Ante Vurijo pisa u Omišu, strati libre 3 i gazetu 1;
 na *zelju* uze soli starića 3.

²|Ja Jura Kaštelan primi jaspri za intradu moji sinovac:

najpri od *polja* za smokve, primi cekin 1;
 pak opet od *Cikonje* groša 6 i libar 6;
 a za *orije* primi groša 5 i libar 6;
 a primi od *Ive*, moga sinovca, libre 2 i gazet 10.

Iz ovoga dado dug:

pok. brata Ivana Ivanici *Guzonjić* groša 2 i libar 1;

a Marku Vuliću libar 6 i po; a Pjeru Vurijozu gazet 14 za piplicu što je dah pok.
bratu u nemoći;

a Vrani Vuliću gazet 16 za ljutiku;

a go[spodi]nu do[m] Antonu Vuliću i njegovu sinovcu groša 3 i gazet 6;

a go[spodi]nu do[m] Petru Pivčeviću taljire 1.

³⁾Ja Jura Kaštelanić dado mojim sinovcem:

najpri postave bile, aršina 3, za pokrov;

opet gazet 13 za pirnič;

opet jim dado mesa na Malu Gospu gazet 11;

opet strati mesa libre 4 kad knez dojde da jim skupi žito u selu, što ji[m] biše
maća odnila;

dado Ivi sinovcu libar 5 kad je odio u Gat na sedmi;

opet strati mesa na Martvi dan bratimom libar 16;

opet strati gazet 6 kad jim nosi smok[a]v;

opet dado Ivi za oputu gazet 8, a Marku gažete (!) 4 opute;

kad san koval mutike, stratija san mazje (?) libre 2.

58.

Kraj 18. i poč. 19. st.

Zakučac

Ostatci knjižice računa don Petra Mandića

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 21.
Knjižica veličine 18,6x13,9 cm iz ostavštine obitelji Kaštelan.

¹|Duža[n] mi je Jura Vladušić i-Srij[i]na groša 12 i liba[ra] 8.

Dužan mi je pok. Frane Čotac is Primorja groša 7 i gazet 7.

⁸|Ja g[ospodin] don Petar Mandić reka san s[vetu] misu miseca decebra na 25. 17[?]., vala G[ospodi]n[u] Bugu (!).

Ovo neka se zna koliko san iskupija zemlje moga očistva i pladija (!) duga:

da san momu stričeviću Mati Zabarinu groša 13 i po;

a za mali pošal libar 37;

⁹|a Blaženoj Gospi za zlon (?) groša 17 i libre 3;

a Mati Fuliću (!) oliti Begi za livadu groša 7 u Otoku;

za bratske zemlje da san Pavlu Mandiću talira 4;

da san g[ospodi]nu dom Lucu (!) Kružičeviću dva talira;

za ostale podužice groša 17 i libar 13.

¹⁰|Priminu po[štovani] Jura Kaštelan miseca veb[r]ara na 10. 1813.

Ja g[ospodin] Petar Mandić biližin koliko sa[n] mu p[l]atija duga što je bija dužan i što je bija založija zemlje isti Jure Kaštelan:

¹¹|da sa[n] Tomi Kuvačiću za pod Bijovo i za livade taliri 23;

da san Marku Fuliću taliri 12;

da san Iviši Jakoviću taliri 37;

da san Vicecu Varvili taliri 2;

da san Juri Veljiću talira 2;

¹²|da san Ivi Gašperiću iz Omiša talir 1, a materi mu libar 7, a sestri mu libar 10;

da san Klemi Dujmoviću iz Omiša groša 45 i gazet 10;

da san A[n]tici Vulić libar 6;

da san g[ospodi]nu don g[ospodi]n Ivanu Pivcu za toke groša 8 i libre 4.

¹³|Ovi dug zgor plati mojim nećaci:

da san 33 groša (i) 14.

⁷⁸da sam u kuću pojatu i kuću na guvnu vijorina 200 /ar./;

da sam za tezu u velikomu devoru vijorina 40 /ar./;

da sam u kuću ognjenu i to sama kupija u Ive vijorina 62 /ar./;

da sam u kuću veliku novu, šeto (!) sam učinija mojim jaspram peravo (!)
vijorin 800 /ar./

¹⁷|1834. /ar./ Ja d[on] Petar Mandić⁷⁹ dado Mariji ženi Jake Gašperića 10 (i) 6 /ar./;

dado Stipi Pešiću 10 (i) 3 /ar./, is toga mi dade mesa 20 (i) 14 /ar./

Ovi dug ima mi platiti moji nećaci Petar i Stipe.

---

⁷⁸ Slijedi zapisivanje drugom rukom, vjerojatno don Petrova nećaka, koje je pod utjecajem onodobne latinične grafije.

⁷⁹ Od 1834. don Petrovo je zapisivanje hrvatskom ćirilicom pod izrazitim utjecajem latinične grafije za razliku od ranije.

59.

15. I. 1800.

Svjedočanstvo o krađi hrastovih stabala u Brnistri i nasilnomu ponašanju prema vlasnicima

HR-HDA 880. I 26.
Dokument veličine 22,2x14,5 cm.

1000. i osam stotin, jenara na 15.

Ovi dan posla Ivan svoju braću da posiku dube u Barnistra, kojih po *njegovu*. Ovi tu otiđoše posijći 2 duba i zabili ploč, a trejći u vri Barnistar; nas tri, 2, a jedam D[u] rakovića. Još na 16. jenara, nadvečer Sv. Ante, pojdoše pod Barnistre još posići jedam dub s velikom silom da je *njiovo*, a mi pojdosmo da ne damo i da je u jedno; koji dojde do[m] Mati[j] silom i *sporinjom* od boja da će biti karvi martve.

Ovo sliša Ivan i Anton Durakovići dad je reka isti do-Matij toliko po strami (?) večer knez Ivan ako ne mogu kućim da sikirami na koline budu moći sikiramin da ispušak. Biju nas toliko još Marko s velikim beštimamin, psujući nas kako je kazati Pava, Jurje i Jure Bulić s Umova.

60.

15. X. 1800.

Sitno

Sitnjanski kurat don Jure Ugrinović piše splitskomu kanoniku i nadbiskupovu kancelaru don Jozipu Koiću o tome da je izrekao 124 mise na nakanu bratovštine umjesto dobranjskoga kurata don Vicka Ćubele i moli da ga prisili na to da mu plati za odsluženo

HR-HDA 880. I 27.

Dokument veličine 28,2x19,5 cm.

Mnogo pri[svitli] i p[ripoštova]ni g[ospodi]ne g[ospodi]ne i gos[poda]ru, poklo[njeni] g[ospodi]ne!

Primi od vas pisanu na 10. istoga, a primi na 14. Zavaljujem mnogo na Vašoj pomlji, koju imate svaru moga posla, Bog vam platijo!

Ja sam reka sto i dvadeset i četiri svete mise dom Vicku Ćubeli za bratime od skupščine kako me je molijo, a vidiće se u libru osobitomu, koga ću k Vami donit ako Bog da kako tamo dođem. Ja u viru nisam primija za iste mise od nikoga dosad ni jedan beč, već Vas molim kako oca moga, pišite Vi onima komu su pridane, neka mi ji nosi i pridade jer mi je siromaju velika potriiba, a ja ću se spomenuti od Vašega truda, a Dobranje za tri puta su dalje od mene, nego je do Splita. I nisam već vridan tamo poč, a virna ne imam nijakoga koga bi posla. Prida sam Vaš list odma u Podgrađe isti dan, koji sam primijo.

Primićete za ljubav jedan sirčić. Ostajem ljubeći Vaše s[vete] ruke, od sarca pozdravljajući!

U Sitnomu na 15. oktoba 1800.

V[ašemu] pripo[štovanomu] gos[postvu],
dužni sluga
dom Jura Ugrinović

²[Mnogo pripo[štovano]mu g[ospodi]nu g[ospodi]nu i gos[poda]ru poklo[njenu] g[ospodi]nu d[om] Jozipu Koiću, kanoniku i kančiliru arcibiskupovu u Split.

61.

iza 1800.

Zakučac?

Prijepis pisma pape Pija VII. odaslan Splitskoj Crkvi o tome da mole za jedinstvo kršćana u nastupajućim vremenima

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 6.

Dokument veličine 28x19 i 17,5x12 iz ostavštine obitelji Kaštelan; zapis don Antona Vulića; dosta oštećen.

/.../ (Pio) papa sedmi

/.../ ljubstva virnikov i zdravlje dušam nebeskim, ubne ljubavi nastojećim svim jednom po i drugoga spola virnikom pravo pokoreni im i svetim pričješćenjem, pokripljenim od Crkava koliko šekularski, toliko fratarski, od grada i države Splita, u treću nedilju po prve večernje do zapada sunca istoga svake godine, bogoljubno i onde molili za sjedinjenje kralja, korenuće poluidstva za uzvišenje Crkve bogoljubne Bogu molbe uzdigli pod /.../ svoji prošćenje i odrišenje i odpušćenje, a van koje su Bogu z bogoljubnošću združeni pošle po načinu, pomoći naminit mogu Bogu dopuščamo i ništa onim protiveći se za vikovita došasta vrimenta očemo još izpisane poruke koga općenoga pisaoca budu pečatom od kipa koji je narešen vlastitu do cila viru imaju imati koja da budu da se prikazane /.../ Marije Velike /.../ gardinala brašč /.../ i zapovidi da se proglasi /.../

62.

27. XI. 1801.

Zakučac

Ive i Tomo Mandić pok. Petra po nalogu velikoga kneza i poljičkoga stola prepuštaju dio zemlje Pavlu Mandiću pok. Jurja u Pavlovu dvoru jer je Pavlova majka došla za to Ivino dijete dvije godine

HR-HDA 880. akv. 22/2008., 22.

Dokument veličine 19,3x13,9 cm iz ostavštine obitelji Kaštelan.

Novembra na 27. 1801.

Ovo budi u znanje svakomu sudu i pravdi prid koju dojde ovo otvoreno pismo koje se čini u Poljici, u selu Zakušcu, meju Pavlom Mandićem, sinom pok. Jurja, Ivon Mandićem i meju Tomom Mandićem, sinovima pok. Petra i pokojnegda (!) Stipana kako bijaše niki prigovor i nad meju Pavlom imenovani i Ivon i Tomom kroz ništo zemlje u dvoru Pavlovu i, ne mogući se pogoditi meju se kako se pogodija pokojni Jure Mandić, Ive Mandić i (Pavao Mandić), pridoše pridoše (!) pri zakon poljički, oba uporede prid prisvitloga gospodina kneza velikoga Ivana Sičića, vladajućega u ovo vrime, i prid p[oštovanoga] gospodina vojvodu poljičkoga Matija Mijanovića i prid m[nogo] p[oštovanu] gospodu glavare od provincije poljičke.

I čuvši razloge Pavla Mandića, Ive i Tome i mi zazvasmo prisveto ime Isusovo i naslonismo se na naš zakon i običaj poljički i osudismo Pavlu Mandiću dil da uživa ono zemlje u dvoru kako svoju vlastitu za se i za svoje i za svoje nakon sebe slobodno i povoljno kakono je i dosada uživa kako mu je i pustija isti Ive njegovu ocu Jurju poradi šta mu je ranila dite dvi godine dana ista žena Jurina dite Ivino i zato mu pusti zemlju u dvoru.

I ostaše mirno kako osudi zakon i ovo pismo kako se čini u selu Zakušcu prid svidocim m[nogo] p[oštovanim] Matom Vulićem i prid poštovanin Jurom Kaštelanom i prid poštovanin Ivon Fulićem (!) i prid poštovanim Matom Mandićem, čuvši i vidivši kako osudiše gospodin knez Ivan Sičić s ostalimi m[nogo] poštovanim glavaram banka poljičkoga.

I ovo pismo pisa ja
don Anton Vulić oliti van rečeni Božitković,
kurat od sela Zakušca,
po naredbi go[spodi]na kneza
i ostali glavari banka poljičkoga
pravo svojjom (!) rukom

⁴[[Pismo Pavla Mandića meju Ivon i Tomom Mandić; pismo don Petrova]

63.

1802.

Tugare

Anonimno pismo iz Tugara nadležnoj crkvenoj vlasti u Splitu kojim je tugarski kurat don Ivan Novaković, iako vrlo star i bolestan, optužen za pastoralni nerad i nepotizam

HR-HDA 880. I 31.
Dokument veličine 19,2x14,5 cm.

1802.

Pri-pok[loni]ti g[ospodi]ne i g[ospoda]ru!

Ova naša kuratija Tugare, posve zapušćena od našega kurata do sada, a sada želimo i čekamo od Vaše milosti bolji red i uprave. Ova naša kuratija ima 7 /ar./ sela, koja su koju mnogo daleko jedno od drugoga, kako će Vam kazati vaši kvizituri. Zato je od velike potrebe tri najmanje kapelana, a go[s]podin d[on] Ivan Novaković jest vrlo star i bolestan, ne može oditi od svoje kuće nikudar i činiti svoje dužnosti ništar, a oće da bude kuratom, a paka vidite ga kako ne more doći k Vama na potvrđenje, tako ne more ni činiti dili pastirski.

Bija je običaj da kurati i kapelani čine nauke kršćanske u crkva svoj dicitu od puka, od drugoga zvona do vele mise, a to ne čine ništa, ni nauk i pripovijdanje. Bija je običaj da u svaku večer u korizmu po kapela po puku kurati i kapelani govore rozarji (!) ²i dontrinu, a oni to ne čine ništa. Običaj jest da svako jutro u korizmu u svi kapela po puku kurati i kapelani govore misu u svakoj kapeli, tumačiti pištulu i vanćjelije i govorit dontrine, a to se ne čini.

Mnoge duše brez pokripljenija idu s ovoga svita na smrti. Kurat nikuda ne može iz doma cića starosti i bolesti, nego šalje svoga neputa, koji ne is-punja kako bi se tilo svoji dužnosti. On sam oće biti za kurata i meće svoga neputa za kapelana neka se oni sami pomagaju i sami se meću.

Ovde je vazda bija običaj da remeta stoji i plaća se o sebi, a on je otija sve s kuratijom združiti za neka se nikor ne pomaže, nego sami oni. Nikakova reda ni uprave nimalo kako je prija bilo.

Zato čekamo sa svim srcem u Tugari od Vas bolji redi uprave svi općeno za ovu korizmu došasnju i ostajemo ponizno ljubeći skute Vaše svete odiće.

³A što još prikazaše šupljiku da se ne uči nauk kršćanski od kurata, da se ne pripovida, da se je puk razpustija posve, da se ne karaju beštimađuri od kurata. Kurat dom Ivan Novaković jest priuzeja sva crkvena dobra i zemlje za svoju korist i svoje kuće, a crkvi ništare. ⁴Krste dicitu po kuća[m].

64.

8. II. 1804.

Jesenice

Početak vjerojatno kupoprodajnog ugovora učinjena u kući Ivana Karamana pok. Marka iz Jesenica

HR-HDA 880. akv. 4/1998., 19.

Prijepis instrumenta veličine 33x22,4 cm iz ostavštine obitelji Karaman.

Slava G[ospodi]nu Bogu! Uvike! Amen!

Lit od porođenja Gospodina našega na 1804., miseca vebrara na 8.

Ovo neka se znade i bude u *znanje* svakomu svitlomu sudu i poštovanoj pravdi prid koga lice izađe ovo pismo otvoreno i očito učinjeno, koje se čini u pošt[ovanoj] župi poljičkoj, a u selu Jesenica, u kući pošt[ovanoga] Ivana Karamana, sina pok. kneza Marka.⁸⁰

---

⁸⁰ Dalje nema prijepisa dokumenta.

65.

VI. i VII. 1807.

Brač

Dnevnički zapisi u izbjeglištvu kod Lukinovich na Braču

HR-HDA 880. I 32, I 34.

Dokument veličine 23,5x8,8 cm pisan na širokom papiru u šest stupaca; od 6. str. slijedi dokument u manjem formatu, a vodi se pod signaturom I 34.

1807., juna na 7., dan *nedilje*, prognaše nas Vrancezi.

Ja pobigo u Brač s Petrinom i privede mi robu Petrina u jutru, a svi naši večer dođoše u *nedilju*. Tu večer svin dade Lukin večeru, a ja sam ujutru brodarom i Petrini da pršut za ručak, za brodarinu.

U *ponediljak* stricu, meni, Matiju, Juri, Marku čini spizu Lukin, a Jelina i mali Jure *takljaše* u Lukina i raniše se i svi ti dan; ranismo se i s onim što smo iz doma donili, sarčismo za rebrnik.

Utorak; stric, ja, Matij, Jure, Ivan Petrina, sve rani Lukin; daše Petrinovi mesa prašćega vriška, a mi kobasice i slanine, a Petrinovi sočiva i kruva, omisiše brašna libric i ostali to arčiše i naš sir, sva tri dneva arčimo.

U sridu dasmo mi pršuta, a Petrinovi vriška; i stric kupi pirniča miric 6; stric (i) ja jismo krv Lukinov; Marko i Matij iđoše na navu, Jure u Bobovišća, samo Kate i Jelina krv s Petrinovim, a sve dneve pismo vino Petrinovo, svi, i mi i Petrinovi.

²U četvrtak stric kupi mesa ga[zet] 38, a Kate Petrinova dade mesa prašćega; ja, stric, Kate, Jure sve arčimo Lukinovo, a Jelina i Jure radiše u Lukina, a Marko i Matij biju na navi, a večer jismo krv Petrinov i Marko i svi tako.

Petak; skuvaše sočiva Petrinov, a mi večer pojismo kruva i jismo krv Petrinov; ovi dan ne ji nikor u Lukina, nego samo Jure večer, a stric biše na navi, a Ivan i Jakov dođoše iz Bobovišć.

U subotu ja, Jure i don Petar jismo u Lukina; Petrinovi sočiva skuvaše i *njiov* krv; Matij pirniča kupi mirice tri, kru[v] Petrinov.

U *nedilju* nikor ne jide u podne u Lukina, mi dasmo pleće od brava i slanine, doni malo slanine, Jakov pirniča mirice 2. Večer svi jismo zajedno, a stric u Lukina; i daše Lukinovi za večeru sić vina, pismo naši od *njega* samo za večeru, a ostalo sutradan sarčiše Petrinovi sami.

U *nedilju* ovo, a u *ponediljak*. ³U *ponediljak* ostavismo Petrinove, [Marka ne bi ovde,] jismo s Lukinovima, stric i ja i Jure užina. Mi kupismo mesa librice 3 i po i dasmo za rebrnika i slanine i za užinu kolača 3 i dasmo pirniča na obid, mi dasmo i nama i *njima*, a veče mi dasmo kruva i sira, mesa od užine; Jelina na žurnati, Marka ne bi ovde.

Utorak. Mi dasmo mesa i slanine, a Lukinovi mesa vriška i droba i skuvasmo kupusa, kruz naš jismo; večera od užine, Jelina na žurnati, Jure doma iđe.

Srida. Na obid Lukinovi sočiva i ribe i tri kolača kupismo i j[o]š kruva po sebi što smo misili; Jelina na žurnati, a Marko i mali Jure doma i Jure.

Četvrtak. Lukini mesa i kupusa, a mi mesa vriška i prašćega i kruva našega; Marko i mali Jure doma, Jelina na žurnati; ovi dan iđe od nas Jure.

Petak. Lukinovi daše sočivo i ribu za obid, a mi kupismo ribe libre 4 i po i klača 3 gazet 24 i još bi našega kruva; Jelina na žurnati.

Subota. Lukinovi daše boba i kupusa i ribe i kruz; Matij i Jure iđoše doma i s nami jide i Jelina danas ne bi na žurnati.

Nedi/ja. Daše Lukinovi ribe i kruva, a mi pirnič i struk kobasic lukri.

⁴Ponedi/jak. Lukinovi kupusa i kruva, a mi slanine i pleće od brava.

Utorak. Lukinovi kruva i sočiva i ribe i dođe Matij iz doma; kupismo šenice kvartu bračku, čini libre 30 i po, od ovoga danas večerasmo i mi i Lukinovi kruva svi i Petrina.

U sridu. Mi za se za obid mesa kupismo ga[zet] 36 i prašćega i kupusa i naš kruz; i mi i Lukinovi, a oni ne more Lukinovi i Petrina večer don Marko i Bulić.

U četvrtak. Mi kruva i vriška mesa i pleće prašće i kupusa i svi jiše: Lukinovi i do[m] Marko i Bulić i Petrina, a Matij doma biše, a Jelina radi u Lukini.

Petak. Lukinovi sočiva i ribe, a mi ribe libri 5 i gazete 2 i kruz naš i jiše svi: Lukinovi i do[m] Marko i Bulić i Petrina; naš Matij bih doma, Jelina ne radi u Lukinovi; večeri kruz Lukinov ni užini naš ne doteče posve.

Subota. Kruz, sočivo, riba i sve Lukinovo.

Nedi/ja. Lukinovi daše pirinča i kruz, a mi kupili mesa libar 24 i ne bi Matija.

⁵Ponedi/jak, Petrovdan. Lukinovi pirniča i kruva i sve arče i dođe do[m] Matij iz doma.

Utorak. Mi slanine, a Lukinovi kupusa i kruva i mi kupismo šenice kvartu, čini libar 32.

Srida. Lukinovi sočiva i bakalara i kruva, a Matij i Jelina iđoše ujutru rano pri obida doma.

Četvrtak. Lukinovi kruva i Đovanović mesa, a mi pirniča mirice 3, čini gazet 33.

Petak. Lukinovi sve arče, samo naš kruz, svi arčimo.

Subota. Naš kruz, a ostalo sve Lukinovi arče.

Nedi/|ja. Mi pleće praseće i slanine i vriška mesa gazet 33 i kruva mi, a Lukini manistru i ostali i Petrine; Kate ide doma danas.

Ponedil/jak. Sve Lukinovi spizu, naše samo kruz.

Utorak Lukinovi ribe, a mi kruva i pirniča, mi gazet 33.

Srida. Lukini sve, samo mi kruva š *njima*.

Četvrtak. Mi dasmo mesa i pirinča libar 10 i ga[zet] 2, kruz i naš i Lukinovi slanine i slanine mi.

Petak.

⁶|Petak. Lukinovi ribe i sočiva, kruva i mi i oni.

Subota. Lukinovi sočiva i ribe, kruva našega i *njiova*.

Nedi/|ja, na 12. luja. Mi dasmo za pirnič i meso libara 13, kruva naš i Lukinova.

Na 13. luja, ponedilak. Sve Lukinovi, samo kruz naš i *njijov*, odija u Milinu.

Na 14., utorak. Dasmo mi suva mesa i slanine i kruz zajedno i naš (i) *njiov*.

Na 15., srida. Dasmo mi sočiva i kruz i naš i Lukinov; i nami [j]učer dođe iz doma šenice varićakov naši 6, i sočiva varićaka 2, i krušak varićaka 2, sve dovede Bože Nazorov.

Na 16., četvrtak. Mi za meso i pirinič dasmo libar 7 i gazet 5, kruva i naš i Lukinov.

Na 17., petak. Lukinovi sve arče, a kruz naš i Lukinov.

Na 17., subota.

⁷|Sutradan po Petrovu dnevju, a to na 30. juna, osta u Lukina u konobi:

mesa slanine paše 2,
 polutine od prasca 2,
 visme 1,
 pleća od prasca 3,
 zarebrnik 1,
 pečenice jedne 1,
 kobasic para 2,
 slanine u torbi riza 6 i po,
 loja komada 2,
 od brava polutina 1 i pleće od brava 1,
 salo u konobi 1, a na podu sala 5,
 a suviše pršuti pari 11, iz ovoga prodasmo para 3,
 za se sarčismo pleće 1 i slanine iz torbe rizu 1.

Još prodasmo para 3 pršuti 3,

⁸|još iz torbe slanine rizu 1.

Poslasmo doma polutinu 1, pašu slanine pašu 1, salo iz konobe 1, pleće od prasca 1, skuvasmo za se od polutine bravlje bokun.

⁹|Ulismo ulja u Lukina u konobi latinski obilati boca 21, iz ovoga dasmo Petrinovin najpri kvartoč jedan 1. Kad su se digli Petrinovi doma, da smo jim kvartoča 2, mi za se poslasmo doma kvartoča –.

¹⁰|Primudri, piva koja izodi kako zora, misec, sunce, štije se od glasovitoga sovitoga arištekla, sve prime oda dana bi kako noć.

¹¹|Luka Bulić, Mate Prišina, /.../ Markonjić

23 3 3 i

---

paršuti

gro[ša] 11 5 5

još pari 11

Vidit mise.

66.

19. VII. 1807.

Brač

Ostatci nekoga Libra od misa izrečenih u vrijeme francuske agresije na Poljica i izbjeglištva civilnoga stanovništva na Brač

HR-HDA 880. I 33.
Dokument veličine 19,5x12,7 cm.

1807., juna na 7., dan nediľje, pobigosmo na Brač izprid Vrancezi da nas ne ubiju i ne posiku. Luja na 19., razdili se don Matij s robon od nas z Brača, ide doma odniti Libar od misa u nevalice, zato ću ovde pisati mise.

Luja na 19.

19. na odluku jednoga mornara	+
20. na odluku gospoje Balarinove	+
21. za pok. moga brata Juru	+
22. za pok. moga brata Juru	+
23. na odluku jedne u Sutivanu	+
24. na odluku d[on] Jure Rudana	+
25. na odluku jedne u Sutivanu	+
26. na odluku jedne u Sunpetru	+
27. na odluku jednoga u Sunpetru	+
28. na odluku likara Rendića	+
29. na odluku Zorza Vranasovića	+
30. na odlu[ku] Zorza Vranasovića	+
31. na odluku Zorza Vranasovića	+

Agusta 1807.

1. za pok. Juru Jurišića	+
2. na odluku Vranasović	+
3. za pok. Juru Jurišića	+
4. na odluku u crkvi na lištri	+
5. na odluku u crkvi na lištri	+
6. na odluku u crkvi na lištri	+
7. na odluku u crkvi na lištri	+
8. na odluku u crkvi na lištri	+
9. na odluku u crkvi na lištri	+

- 10. na odluku u crkvi na lištri +
- 11. na odluku na crkvi na lištri +
- 12. na odluku u crkvi na lištri +
- 13. na odluku u crkvi na lištri +

²Šetembra 1807.

- 2. za pok. do[n] Vilipa Nazora, +
isti dan pokopan +
- 3.
- 4. za pok. don Pilipa Nazora +
- 5.
- 6. za pok. brata Juru +
- 7. za naši mrtvi +
- 8. na moju odluku +
- 9. na odluku Mije Vuke +

67.

28. I. 1813.

Radobilja

Radobiljski kurat don Lovre Kovačević javlja splitskomu kanoniku i namjesniku don Jozipu Koiću za pastoralne probleme u svojoj kuratiji, koja obuhvaća Katune, Kreševo, Nova Sela, Cistu, Dobranje i Svib

HR-HDA 880. I 38.

Dokument veličine 28,5x19,5 cm.

Prisvitli g[ospodi]ne g[ospodi]ne i [gospo]d[a]ru pokloniti g[ospodi]ne!

Jesam Vašu svitlu oblast oznanio poradi onih triju kapelana, a to Ciste, Dobranija i Sviba, koji su se k Vami prikazali kako je običaj. Budući u miru svaka, jevo sada šaljem prokarature od Katuna i Kreševa i Blata i svaka običanja.

Ja sam bijo od-lučio s kipom prikazati se prid Vašu svitlu oblast, ali oti Bog da ne mogo; jedno patim nemoć kako sam se lani udrijo, drugo u puku dosta nemoći, a misnika malo za službu, samo ja i don Jakov Balić, koji smo svake ure u trudu među pukom, jer su pomoćnici obolili, a to don Marko Balić obolio od prija Svih svetih, tako i don Mate Divić, dobre uspomene, i on od Svisveta, don Ivan stari Kovačević ostarijo i betežen u životu. I zato puno puka i puno službe i nisam moga ostaviti puka.

I ju ovoj potribi molim ako je moguće da dopustite ispovid mladomu don Ivanu Kovačeviću ako nikako budem u potribi po nemoćnijim. Ako li i jopćeno, želim poradi kapelana za Nova Sela, želim komu ću reći da Vam se prikaže budući Vam pisa svaka kako je u Novim Selim.

S ovim poklonito pozdravljam, čekajući Vaš sveti pastirski blagoslov.

Jenara 28. /ar./ 1813. /ar./

V[ašega] m[nogo] p[prisvitloga] g[ospostva],
dužni sluga don Lovre Kovačević,
kurat od Radobolje

²|Svitlomu g[ospodin]u g[ospodin]u g[ospo]d[ar]u don Jozipu Koiću, dostojnomu kanoniku, namisniku općenomu, u Split

68.

4. II. 1814.

Čišla

Čišalski kurat don Petar Kaštelan nakon šestogodišnjega službovanja u Čišlama traži razriješenje od nadležne crkvene uprave u Splitu ukoliko vjernici i dalje ne budu ispunjavali svoje obveze prema njemu i prema Crkvi

HR-HDA 880. I 43.

Dokument veličine 28,1x19,5 cm.

Svitli pri[pošto]v[a]ni g[ospodi]ne g[ospodine], gos[poda]ru moj, pok[loni]ti g[ospodi]ne!

Ja bi bio do se dobi prošasnaga miseca doša k Vašemu gos[pos]tvu, ali nisam se sigura uputiti se po grubu vrime, pobalja me unutra. Molim Vas, oprostite mi!

Puk čičaoski o mladomu litu obra me je da ji služim i unaprid onda ja s prokaraturim od sela ugovori ako u zdravlju budem i bude Vami ugodno i još ugovori ako će mi načiniti i otvoriti put, koji su zasadili za bližje mi dođi carkvi i načiniti u obe carkve ponistre i cakle prama oltarom, za viditi štiti i ako će mi davati za blagoslove za 4 /ar./ četiri polu-taljira kako su mi najpri obetali i parvu godinu dali i prida mnom kuratom, a lani porekli se.

I ostalo što su davali prida mnome kuratom do danas neće da odgovore mi ništa temeljito. Govorili su da će konte činiti o mladomu litu, neće i nisu ji učinili ima ovo 6 /ar./ godina, u carkvu ne daju livele ni dohodke, ima ji koji neće da mi daju svu kuratiju, udovice malo i ništa.

Dakle, pris[vitli] g[ospodi]ne, eto su tote g[ospodi]n meštar od šemenarija, oni su po Vašoj zapovidi razvidili konat carkovni z don Stanom Bašićem; sad oni se ogovaraju da brez njega ne mogu ga učiniti i da ga nije dobro onda učinio. Razvidili su i poradi blagoslovi kako su Vam svaka onada pisali. Neće da čine konte ni daju carkvi nje, ni lašide za martvi, ni meni za blagoslove, ni podpuno kuratije svaki jednako. Dakle, pris[vitli] g[ospodi]ne, kako ću ji služiti?

Želim da me oslobodite od ovoga puka i molin Vas, ako li očete da ji služim, činite da me i plaćaju i carkvi. Čekam Vašu zapovid i sa svakom čašću Vas lipo od sarca pozdravljam i ljubim Vam s[vete] ruke.

I jesam V[aš]
pr[iponizni], m[nogo] p[oštovani] g[ospodine],
poniz[ni] duž[nik], bogomioni sluga
don Petar Karštelan (!),
kurat od sela Čičal

U Čičli, na 4. /ar./ febrara 1814. /ar./

Pris[vit]l[omu] prip[oštovanomu] g[ospodi]nu g[ospodi]nu g[ospoda]ru pok[lonito]
mu g[ospodi]nu vikariju Barge/ljiću u Splitu.

²⁾Pris[vitlo]mu prip[oštovano]mu g[ospodi]nu g[ospodi]nu gos[poda]ru pok[lonito]
mu g[ospodi]nu kan[celariju] vikariju Oraciju Barge/ljiću u Split.

69.

24. I. 1814.

Čišla

Pismo čišalskoga kurata don Petra Kaštelana vjerojatno nadležnoj crkvenoj upravi u Splitu u kojem obavještava da je predao sve župne matične knjige sindiku Ivanu Martiću i omiškomu potestatu Despotoviću i da je nakon oduzimanja matica 1812. zapisivao podatke o krštenima, vjenčanim i umrlima na ovitku neke listine

HR-HDA 880. I 45.

Dokument veličine 19,9x14 cm; izuzev ćiriličnoga broja 48, svi ostali su arapski.

U Poljici, selu Čičli, na 24. jenara 1814.

Prošasne godine na 1812., juna na 24., pridao sam libre batisterije carkovne g[ospodi]nu šindiku Ivanu Martiću. Posli pak pridavao sam istomu upisano i po za *njim* poteštatu u Omiš. Najposli, na svarhi decembra prošasnoga pridao san g[ospodi]nu poteštatu Despotoviću.

Evo, pripoš[ova]ni g[ospodi]ne, u ispunjene Vaše zapovidi šaljem i Vami nota od rođeni, martvi, vinčani od 24. juna 1812. do 24. jenara 1814. u selu Čičli:

– Rođeni:

Na 1812., luja na 7., karsti Petricu, ćer Bartula, sina pok. Luke Juranovića, i žene mu Matije, ćere pok. Marka Kuvačića;

– Umirući:

1813., febrara na 24., priminu Anton Lelanović od godina 77, sin pok. Stipe, primio je sve svete sakramente;

1813., šetenbra na 12., priminu mali Ilija Eneriko od 2 godišća, sin Marka Juranovića pok. Luke i žene mu Mande;

1813., otonbra na 11., priminu Jakov, sin pok. Marka Grubišića od godina 48 / *hrv. ćir.*, primio je sve svete sakramente.

Ovako sam ji zabiližio na jedan voj karte, ne imadući libara, a ovo vladanje zapovida nam da biližimo na libre. Ne imadem ji, u depošta (?) da su.

Molim V[ašu] m[ilost], prip[oštovani] s[vitli] gos[podine], da s pomoću i nastojanjem V[ašega] gos[post]va budu nam povraćeni, da na libre pišemo.

²Nota od rođeni, martvi, vinčani u *Pofjici*, selu Čičla, od 24. juna 1812. do 24. jenara 1814.:

- rođeni: žensko 1.
- umirući: muški 3.
- više nema ni vinčani nijedno.

Don Petar Karštelan (!),
kurat od Čičala

70.

24. I. 1814.

Kostanje

Pismo kostanjskoga kurata don Tadije Tičinovića nadležnoj crkvenoj upravi u Splitu o tome da je sve u kuratiji s mirom

HR-HDA 880. I 46.

Dokument veličine 29x19 cm.

Pris[vitlo]mu i m[no]go pr[ipo]š[ovano]mu g[ospodi]nu g[ospodi]nu i go[s]poda ru našem u g[ospodinu]!

Daje[m] Vam na znaje (!) Vašoj oblasti da je u momu selu bilo ove godine u miru poradi kurata i kapelana brz (!) nijedne smutnje i posla sam k Vašoj oblasti moga kapelana go[s]podi]na dom Stipana Gojsalića, koji osta pozdravlja juć i lubeć Vaše posvećene (!) ruke.

U Kostanja na 1814., jenara na 24.

V[ašega] m[nogo] p[oštovanoga] g[ospostva]
dužni sluga
dom Tadija Tičinović,
kurat od Kostanj,
koji osta na Vašu službu

²(?) 33 soldi

(?) di Marco Marceola

(?)

71.

12. II. 1814.

Svinišće

Pismo sviniškoga kurata don Mate Barzovića kapitularnomu vikaru Oraciju Bargeljiću u Split u kojem ga obavještava da je po naredbi predao sve župne matične knjige omiškomu potestatu Despotoviću te da su on i breljanski kurat propisno obavili tri ženidbene napovijedi za Marka Mimicu pok. Marka iz Svinišća i udovicu Katu Zelić i kćer pok. Pavla Radića iz Zagvozda

HR-HDA 880. I 44.

Dokument veličine 28,5x19,5 cm.

U Svinišće, veljače na 12. /ar./ 1814. /ar./

Svili g[o]s[podi]ne vikaru kapitujski!

Po Vašoj naredbi eto Vam šaljem note od ka[d] sam prida libar poteštatu Omiša od karšćenja, martvi i ženjeni, šalje u ovoj u klopnju (?) u istoj, razum[i]ćete se i dajte mi odgovor jeste li primili.

Drugo Vas oznanjujem, a to poradi ženidbe Marka Mimice pok. Marka (iz S)vinišća i Kate, ćere pok. Pavla Radića i-Zagvozda, a žena pok. Antone Želića. Isti Marko jest bijo je umaka Katu pod vladanjem vranc[u]skim i isti Marko nije moga smiriti kako se izikivalo, koji isti Marko i Kate jesu ubožni, nema ništa nego Bože tebe. I poklen je Marko umaka Katu, ja sam udi/lj upita je ali je sila ali dobra volja, koja mi odgovor[i] da nije sila, nego dobra volja. I ja isti da sam naredbu da stoji u kući poštenoj. I tako su obslužili ista Kate, ćer pok. Pavla Radića i-Zagvozda, biskupije Makarske jest udala se u Brela u istu biskupiju i stala je u Brelim godin 10 /ar./ za čovikom njezina čovika pok. Ante Zelića, jest stala je godinu i po dana posljednjega i ujućinijo sam 3 /ar./ navišćenja također i kurat od Brela za ženidbu isti i ne nađe se zaprika među istim, koja bi mogla smesti vinčaje. Koji čekam odgovor od Vaše uprave.

Sluga ponizni
d[on] Mate Barzović,
parok [S]vinišća

²|Svitlomu g[o]s[podi]nu, g[o]s[podi]nu i g[ospodar]u, po[štovano]mu vikaru kapitul[no]mu Bargeljiću u Split

72.

16. III. 1814.

Rogoznica

Svjedočanstvo o ženidbenoj napovijedi za Antona Stanića pok. Marka iz Rogoznice i Anticu Bekavac Mijinu iz Lovreća te o njihovoj ženidbi u crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije u Rogoznici

HR-HDA 880. I 36.

Dokument veličine 28,1x19,8 cm; oštećen.

Godišća Gospodinova 1814. /ar./, na 28. /ar./ miseca marča.

Navišćenja učinjena /.../ zasebice u tri dni svetačna, u dan nediljni, parvo na 16. /ar./ miseca sičnja, u dan drugi nediljni na 23. /ar./ istoga miseca, u dan treći nediljni na 30. /ar./ istoga miseca, a također navišćenja su se učinila od ovoga matarmonija iliti ženidbe jošcer od poštovanoga otca fra Karla Jakića, paroka carkve Svetoga Duha od Lovreća, od koje župe jest zaručnica Antica, čer Mije Bekavca, kako se vidi u pismu istoga paroka raniju pri meni, a navašćenje učinjeno od istoga paroka. Parvo bi učinjeno u dan nediljni na 16. /ar./ miseca sičnja, drugo u dan nediljni na 23. /ar./ istoga miseca, treće u dan nediljni na 30. /ar./ istoga miseca po sridi slavljenja mise parokijale.

Nije se od-krila nijedna zaprika bezakonita, kako svidochi list istoga paroha, u komu listu dopušća da mogu slobodno ji zaružiti u svetu ženidbu također s dopušćenjem učinjenim u pismu od prik/.../ g[ospodi]na biskupa (Stipana) Blaškovića toliko meni koliko mogu starišina, koje pismo daržim pri sebi, ali zgor rečeni navišćenja nisu bila od nijedne vridnosti, budući prošla 2 /ar./ miseca da nisu bili združeni u ženidbu odma po navjšćenju za uzrok od zdveze /.../, u koju je upa zaručnik, a poklen je bija odrišen od zdveze.

Dva su navišćenja dopušćena od p[a]r[o]ha g[ospodi]na vikara kapitularskoga Oracija Bargeljića, a treće učinivši se, a to jedno za sva tri po sridi s mise parokijale svetačne, učinivši se navišćenje i, nenašavši se nijedna bezakonita zaprika, ja d[on] Ivan Lučić, vladalac ove carkve parokijale Blažene Gospe od Uznešenja u selu Rogoznici, Antona sina pok. Marka Stanić, a župe Rogoznice carkve B[lažene] G[osp]e od Uznešenja, Antica, čer Mije Bekavca, župe Lovreća, carkve Svetoga Duha, u carkvi blažene Gospe od Uznešenja, upita imavši nji obodvojica otinje proslavljeno po tadanji riči ženidbom ji združi prid sidocim (!) znanimi Petrom sinom pok. Dujma Buljevića i Gargom sinom Martina Stanića, koji pribivaju u ovoj župi Rogoznici i carkve B[lažene] G[osp]e od Uznešenja. Pak sam ji po običaju svete matere Carkve u proslavljenju od mise blagosovijo na 18. /ar./ miseca travnja u vrime dopušćeno od svete C[arkve].

73.

vjerojatno 1814.

vjerojatno Omiš

Pismena poruka Josipa Deškovića o robnoj razmjeni s rogozničkim kuratom

HR-HDA 880. I 50.

Gosp[odin]e kurate!

Molim Vas da mi prodate dva barila vina zdrava za kuću i to za prominu od seniče. Posajite mi mustru od vina i kažite mi koliko varićaka seniče iscete za svako barilo vina.

Da ste zdravi!

Vas prijatelj
kolunel Jozip Dešković

74.

12. I. 1817.

Jesenice

Očitovanje svjedoka o krađi don Petrova brevijara, koja se dogodila u vrijeme izbjeglištva na Braču, te o optužbama na račun Mije Rakuljića i njegova sinovca

HR-HDA 880. I 48.

Dokument veličine 29x20,2 i 19,5x15 cm.

U Jasenica, na 12. /ar./ sičnja 1817. /ar./

Ispovidamo mi niže pod-pisani pod zakletvu po svojim dušam da smo se namirili kada se kara don Petar Dujic i Mijo Rakuljić na barce (?) kod ca[r]kve (?) i da je ukorija don Petar Miju da je lupež, da mu je ukreja barvijal *njegov* sinovac.

Ja Ivan Tomaš, ne umim pisati, činim križ svojom rukom †

Ja Pava Ivanišević, činim križ †

Ja Jakov Mikić, ne umim pisati, činim križ †

Ja Osip Narančin, jesam se namirija na Spliskom u vrime bižanije kada je varga barvijja[r] u kota, ma neje ga bija ukra nego, nego za saraniti i našaše u kotlu, odnija ga je isti do[n] Petar Dujic (!) i tako pravo u viru.

Ja d[on] Luka Jaran,

kurat,

pisa kako svidočē rečeni gore pravedno u viru
i jesam se namirija na istom prigovoru i pratim

Na 12. /ar./ jenara 1814. /ar./ Ja aranbaša od sela Jure Lozić, jesam se prilgodijo na iston prigovoru kako svidočē Tomaš Ivanišević i Mikić /vlast./

[Contro Dujich d. Pietro /lat./]

75.

28. I. 1814.

Radobilja

Radobiljski kurat don Lovre Kovačević šalje splitskomu kanoniku i upravitelju don Jozipu Koiću župne matice i crkvenu desetinu te ponovno javlja o pastoralnim problemima u svojoj kuratiji

HR-HDA 880. I 41.

Dokument veličine 28,5x19,5 cm.

Svitli i *po*ljubljeni g[ospodi]ne brate i prijatelju!

Eto šaljem note od rođeni, vinčani i umarli, kako je uokolo redno za tu kancelariju, ako je *što* neispravno Bogu i Vami, upravite. Šaljem desetinu carkovnu libara 20 */ar./*, šaljem za Višića, kako ste pisali, libara 16 */ar./*.

Eto, prokaraturi od Katuna i Kreševa, Šimun Kovačević i Matij Merćep i svaka običajna; bio sam i ja odlučijo za doći do Vašega gospostva, ali ne mogo kako ćete razumiti u knjizi g[ospodi]na vikara, u kojoj sam svaka pisa, ali se priporučujem Vašemu prijateljstvu poradi Jurišića za Nova Sela i poradi našega mladoga don Ivana Kovačevića za ispovid jere je mnogo potribito, puno puka, a malo ispovidnika, zato uvam se biti uslišan.

Kapelani Ciste, Dobranjica i Sviba digli su knjigu. Zato se uvam da su se Vami prikazali, a eto Katuni, Kreševo, Blato, a od Novi Sela kako učinite, tako će se i obslužiti i na Vašu zapovid prikazati poradi patenata; znate kada su ostale u Vašoj oblasti.

Primićete za ljubav jedan paršutić i mali sirac.

U Radobolji, jenara 28. */ar./* 1814. */ar./*

Dužni sluga
V[ašega] m[nogo] p[oštovanoga] g[ospostva]
don Lovre Kovačević,
kurat od Radobolje

²|S[vitlo]mu g[ospodin]u, g[ospodin]u, g[ospo]d[ar]u g[ospodin]u don Jozipu Koiću, dostojnomu kanoniku, namisniku općenomu u Spljiti

76.

vjerojatno 28. I. 1814.

Radobilja

Radobiljski kurat don Lovre Kovačević javlja o pastoralnim problemima u susjednim crkvama zapadne Imotske krajine

HR-HDA 880. I 47.

Dokument veličine 13x14 cm.

Poradi nota od kapelana Ciste, Dobranja i Sviba neće biti njimam digli libre jere su bili šindici od njojovi kuća kako u Imockoj krajini, niti su njimam bili zabranili karstiti, vinčati, ni kopati martve, a ja sam ij oznanji da Vam pošlju onako kako su se vljadali u isto vrime kako i mi.

Handwritten header text at the top of the page, including the number 66 and the year 1814.

Main body of handwritten text in a cursive script, starting with 'Ich habe...' and ending with '28. 1814'.

Handwritten text at the bottom right, possibly a signature or date: 'Ich habe... 28. 1814'.

Handwritten text at the bottom right, possibly a name: 'Rosanna' and 'I-44'.